

Liahona

**Johannes - apostoli,
ilmoituksensaaja,
todistaja, s. 18**

Kertomus Mariasta ja
opetuslapseudesta, s. 12

Uskoa yrittää - uskoa tehdä, s. 24

Joseph Smith - Jumalan ja
ihmisten lain tuntija, s. 28

UUTTA TÄSSÄ KUUSSA

JAA
LAPSEN KANSSA UUSI
LASTEN OSASTO:
YSTÄVÄ.

KIRKKO
ON
TÄÄLLÄ

Tokio Japani

Myöhempien aikojen pyhiin kuuluva Saitōsin perhe on käymässä suvun hautamuistomerkin luona Yanakan hautausmaalla Tokiossa Japanissa. Heille tämä paikka merkitsee muistamista ja on entistä pyhempi, koska heillä on evankeliumin tieto siitä, että perheet voivat olla yhdessä ikuisesti.

Kunnioitus sukua ja esivanhempia kohtaan on juurtunut syväle japanilaiseen kulttuuriin, ja japanilaiset myöhempien aikojen pyhät riemuitsevat siitä, että heidän maataan on nyt siunattu kolmella temppeillä: Tokiossa (ensimmäinen Aasiassa, vihitty vuonna 1980, ja tällä hetkellä peruskorjattavana), Fukuokassa (vihitty vuonna 2000) ja Sapporossa (vihitty vuonna 2016). Japanissa on myös 64 kirkon sukututkimuskeskusta.

Lähetysaarnajat saapuivat ensi kertaa Japaniin vuonna 1901 vanhin Heber J. Grantin (1856–1945) johdolla, joka kuului siihen aikaan kahdentoista apostolin koorumiin ja josta tuli myöhemmin kirkon seitsemäs presidentti. Nykyään Japanissa on miltei 130 000 jäsentä, jotka kuuluvat 261 seurakuntaan.

- Mormonin kirjan ensimmäinen kääntäminen japanin kielelle kesti viisi vuotta, ja käännös valmistui vuonna 1909. Paranneltu käännös julkaistiin vuonna 1957.
- Kirkon ensimmäinen seurakuntakeskus Aasiassa vihittiin käyttöön Japanissa vuonna 1964.
- Japanilaista syntyperää olevia johtavia auktoriteetteja ovat muun muassa Adney Y. Komatsu (1923–2011), joka syntyi Havaijilla, Sam K. Shimabukuro (1925–2015), joka syntyi Havaijilla, Yoshihiko Kikuchi, täysinpalvellut, Koichi Aoyagi, täysinpalvellut, Takashi Wada ja Kazuhiko Yamashita.

Opetuslapsuus

Tuntuu siltä, että maailma, jossa elämme, on suunniteltu testaamaan meidän omistautumistamme opetuslapsuuteen. Kun tänä vuonna opiskelemme Uutta testamenttia, voimme saada innoitusta Jeesuksen Kristuksen opetuksista ja esimerkistä. Voimme saada sitä myös Hänen opetuslapsiltaan, jotka pyrkivät sekä oppimaan Mestariiltaan että tulemaan enemmän Hänen kaltaiseksi.

Työtoverini Gaye Strathearn ja minä, jotka olemme Uuden testamentin opettaja Brigham Youngin yliopistossa, kerromme tässä numerossa ajatuksiamme siitä opetuslapsuuden mallista, jonka voimme oppia Herran äidiltä Marialta (s. 12) ja Vapahtajalle rakkaalta Johanneselta (s. 18). Nämä kaksi henkilöä olivat Jeesuksen Kristuksen suurimpia todistajia. Itse Isää Jumalaa lukuun ottamatta kukaan ei tiennyt paremmin kuin Jeesuksen äiti, että Jeesus oli itse asiassa Jumalan Poika, ja Johannes kuului alkuperäisiin kahteentoista apostoliin ja vaikuttaa olleen yksi Herran läheisimmistä ystäväistä.

Näiden ja muiden opetuslasten omistautuminen opettaa meille, kuinka meistäkin voi tulla Jeesuksen Kristuksen rakkaita opetuslapsia ja kuinka mekin voimme pysyä opetuslapsina maailman haasteista huolimatta.

Kun rukoillen tutkimme Uutta testamenttia, me paitsi saamme *lisää tietoa* Jeesuksesta me myös opimme paremmin *tuntemaan Hänet* (ks. Joh. 17:3).

Parhain terveisin
Eric D. Huntsman

Profeetta
Joseph Smithin
ihmeellinen tehtävä
Presidentti Dallin H. Oaks

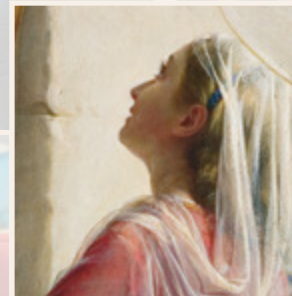
28

Johannes –
opetuslapsi, jota
Jeesus rakasti

Eric D. Huntsman

18

Maria,
Jeesuksen äiti

Gaye Strathearn

12

Palvelutyön
periaatteita:
Palvelutyötämme
muuttava tarkoitus

8

- 5 Uuden testamentin vertauskuvia** ☪
Voimme löytää merkitystä Uudessa testamentissa mainituista esineistä, kulttuurista, historiasta ja paikoista.
- 6 Henkilökuvia uskosta:** ☪
Phan Phon – Phnom Penh, Kambodža
Tulipalon jälkeisenä päivänä polvistuimme rukoukseen ja pyysimme Herraa näyttämään meille tietä ja siunaamaan meitä niin että voisimme löytää uuden kodin.
- 8 Palvelutyön periaatteita:**
Palvelutyötämme muuttava tarkoitus
On monia asioita, joita voimme tehdä palvelutyössä tuodaksemme ihmisiä Kristuksen luo.
- 12 Maria, Jeesuksen äiti**
Gaye Strathearn
Voimme oppia paljon Marian uskon ja omistautumisen esimerkistä.
- 18 Johannes – opetuslapsi, jota Jeesus rakasti**
Eric D. Huntsman
Apostoli Johanneksen tavoin meistä voi tulla Jeesukselle Kristukselle rakkaita opetuslapsia.
- 24 Uskon kaksi tasoa**
Vanhin Wilford W. Andersen
Uskomisen on muutakin kuin toimintaa – se on oman tahtomme mukauttamista Jumalan tahtoon.
- 28 Profeetta Joseph Smithin ihmeellinen tehtävä**
Presidentti Dallin H. Oaks
Ensi käden todistukset ja viralliset asiakirjat auttavat meitä ymmärtämään Josephin luonnetta ja sitä, mitä hän pystyi saavuttamaan elämänsä aikana.
- 38 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa** ☪
Puista putoilevia tutkijoita, sinnikästä kestitemistä Jumalan sanalla, rahan löytämistä, uskolla toimiva lämmityslaite.

☪ Nopeaa luettavaa

Kannessa
Viimeinen ateria,
Carl Heinrich Bloch.

Osastot

Nuorille aikuisille

42

Henkisestä ja emotionaaliseen terveydestämme huolehtiminen on keskeisen tärkeää **säilyttääksemme elämämme ilon ja tasapainon.** Lukaise tämän kuukauden artikkelit, jotka koskevat emotionaalista omavaraisuutta.

Nuorille

50

Opi, kuinka ymmärrät oman arvosi ja **vartut Vapahtajan tavoin neljällä tärkeällä osa-alueella.** Ota selville, kuinka rakkautesi osoittaminen taivaallista Isää kohtaan tekee sinut onnelliseksi, kun **tutustut vuoden 2019 toimintailtojen johtoiheeseen.**

Lapsille

Lasten osuudesta on tullut oma lehti, Ystävä! Toivomme, että sen avulla lapset pääsevät paremmin tutustumaan uskoa vahvistaviin kertomuksiin, jotka ovat juuri heitä varten. Jos kodissanne ei ole lapsia, annattehan uuden Ystävä-lehden jollekulle lapselle seurakunnassanne tai naapurustossanne.

LUE LISÄÄ

Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla liahona.lds.org voit

- nähdä lehden uusimman numeron
- löytää artikkeleita, jotka julkaistaan vain sähköisenä
- hakea aiempia numeroita
- lähettää omia kertomuksia ja antaa palautetta
- tilata lehden tai antaa sen lahjana
- tehostaa tutkimista sähköisin työkaluin
- jakaa mieluisia artikkeleita ja videoita
- ladata, kuunnella tai tulostaa artikkeleita, joista pidät.

OTA MEIHIN YHTEYTTÄ

Lähetä kysymyksiä ja palautteesi sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Lähetä uskoa vahvistavia kertomuksiasi sivustolla liahona.lds.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

VAIN SÄHKÖISENÄ JULKAISTAVAT ERIKOISARTIKKELIT

14 tapaa saada henkinen terveytesi jälleen raiteilleen

Heather J. Johnson

Nämä vinkit voivat auttaa sinua saamaan olosi jälleen entiselleen.

Kuinka löytää itselle sopiva mielenterveytyön ammattilainen

Kevin Theriot

Jos aiot mennä tapaamaan mielenterveytyön ammattilaista, tämä voi auttaa sinua tietämään, mistä aloittaa!

TAMMIKUU 2019, 71. VUOSIKERTA, NUMERO 1

LIAHONA 18601 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdeentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja:

Hugo E. Martinez

Neuvojat:

Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Randy D. Funk, Donald L. Hallstrom, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Toiminnanjohtaja:

Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja:

Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja:

Garff Cannon

Päätoimittaja:

Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja:

Ryan Carr

Julkaisuavustaja:

Francisca Olson

Toimittajat:

Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja:

J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja:

Tadd R. Peterson

Suunnittelu:

Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö:

Jane Ann Peters

Tuotanto:

Ira Glen Adair, Julie Burdlett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu:

Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja:

Steven T. Lewis

Levikkijohtaja:

Troy R. Barker

Kotimaansivut:

Timo Lehto

Sähköposti:

timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga MSR Filialen Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauhintana: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org

tai postitse osoitteella Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompssia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin,

indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian,marshallin, mongolin, norjan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viroon kielellä. (Ilmestymiskerralla vaihtelevat kielittäin.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot:

Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa Liahonasta henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2019 Vol. 71 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

UUDEN TESTAMENTIN VERTAUSKUVIA

VOIMME OPETUSTEN

LISÄKSI LÖYTÄÄ MERKITYSTÄ

UUDESSA TESTAMENTISSA

MAINITUISTA ESINEISTÄ,

KULTTUURISTA, HISTORIASTA

JA PAIKOISTA.

Vuoret: "Vuorille ei ole helppoa nousta. Silloin kuten nytkin Herra kutsui opetuslapsiaan nousemaan vuorille tähdentäen vaivannäön ja kuuliaisuuden vaikutusta. Hän pyytää samaa sinulta kuvannollisesti ja mahdollisesti kirjaimellisestikin."

Oliivit: "Jeesus meni Öljymäen juurelle täyttämään sovituksen ensimmäisen osan. Tämän Hän teki Getsemanen puutarhassa. Sana *Getsemane* tulee kahdesta heprean kielen kantasana: *gat*, joka tarkoittaa 'puristin', ja *semen*, joka tarkoittaa 'öljy', etenkin oliiviöljy.

Siellä oliiveja oli puristettu raskaiden kivipyörien painon alla, jotta niistä saatiin puserrettua arvokasta öljyä. Niinikään Kristus oli Getsemanen puutarhassa kirjaimellisesti maailman syntien painon

puristuksessa. Hän hikoili veripisaroita – elämänsä 'öljyä' – jota vuoti jokaisesta huokosesta. (Ks. Luuk. 22:44; OL 19:18.)"

Vesi: "Jeesus valitsi Jordanvirran paikaksi, jossa Hän sai kasteen Johannekselta '[täyttääkseen] Jumalan vanhurskaan tahdon' [Matt. 3:15]. Onko merkittävää, että tämä pyhä toimitus suoritettiin käytännöllisesti katsoen maapallon alhaisimmassa makean veden paikassa? Olisiko Hän voinut valita parempaa paikkaa vertauskuvaksi niistä alhaisista syvyyksistä, joihin Hän meni ja joista Hän nousi?"

Pääkallo: "Ristiinnaulitseminen tapahtui kukkulalla, josta käytetään heprealaista nimeä Golgata ja samaa merkittävää nimeä Pääkallonpaikka. Pääkallo oli kuoleman vertauskuva. Sellaisessa paikassa sovitushri saatettiin päätökseen. Ristillä maailman Vapahtaja ylennettiin kuoleman yläpuolelle kaikista merkityksistä suurimmassa – siinä toteutui ja tuli todelliseksi Herran valta yli kuoleman."

Poimintoja Russell M. Nelsonin artikkelista "Tässä Pyhässä maassa", Valkeus, helmikuu 1991, s. 13, 17–18.

Phan Phon

Phnom Penh, Kambodža

Kun Phanin koti syttyi palamaan, hän ehti pelastamaan vain kolme lastenlastaan. Kaikki muu paloi maan tasalle. Phan oli vihainen naapurille, joka aiheutti tulipalon. Kun vihaisuus tarttui Phanin perheeseen ja naapureihin, Phan tiesi, että hänen piti antaa anteeksi.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Ymmärsin, että naapurini oli minun laillani köyhä. Ei hän ollut aikonut syyttää tulipaltoa. Jos panisin hänet maksamaan, hän joutuisi ongelmiin ja minä tuntisin yhä vihaa. Muistin Herran sanat siitä, että meidän tulee rakastaa lähimmäistämme. Tunsin, että minun pitäisi antaa anteeksi.

Kun päätin antaa anteeksi, tunsin rauhaa.

Naapurini on onnellinen siitä, että olen antanut hänelle anteeksi. Minunkin perheeni on onnellisempi. Tämän huomaaminen saa minutkin onnellisemmaksi.

Jäsenet ja naapurit tekivät mahdollisuuksiensa mukaan lahjoituksia auttaakseen perhettämme. Sain paljon riisiä ja jaoin sitä muille. Ihmiset kysyivät minulta, miksi annan sitä muille, kun olen itse vaikeassa tilanteessa. Sanoin heille, että kun palvelen muita, palvelen Herraa. Haluan antaa Hänelle, koska Hän on saanut monia ihmeitä tapahtumaan elämässäni. Meillä on kaunis koti, parempi kuin se, joka paloi maan tasalle.

LUE LISÄÄ

Vanhin Larry J. Echo Hawk opettaa, kuinka anteeksianto auttaa sinua kulkemaan eteenpäin ja tuo elämäsi rauhaa. Lue hänen sanomansa sivulla lds.org/go/1196.

Lisää Henkilökuvia uskosta on sivustolla lds.org/go/18.

Palvelutyön periaatteita

PALVELUTYÖTÄMME MUUTTAVA TARKOITUS

Vaikka palvelutyöllä on monia tarkoituksia, pyrkimyksiämme tulee ohjata halu auttaa muita kokemaan syvällisempi yksilöllinen käännyminen ja tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaisiksi.

Kun me rakastamme muita kuten Vapahtaja rakastaa, me haluamme auttaa heitä kuten Hän auttoi. Hyvänä paimenena Hän on paras esimerkki mielekkästä palvelemisesta.

Noudattaessamme palvelutyössämme Hänen esimerkkiään on tärkeää muistaa, että Hänen pyrkimyksillään rakastaa, kohottaa, palvelaa ja siunata oli korkeampi tavoite kuin välittömän tarpeen täyttäminen. Hän tunsi toki ihmisten päivittäiset tarpeet ja suhtautui myötätuntoisesti heidän senhetkisiin kärsimyksiinsä. Niinpä Hän paransi, ruokki, antoi anteeksi ja opetti. Mutta Hän halusi tehdä enemmän kuin pitää huolta sen päivän tarpeista (ks. Joh. 4:13–14). Hän halusi lähellään olevien seuraavan Häntä (ks. Luuk. 18:22; Joh. 21:22), tuntevan Hänet (ks. Joh. 10:14; OL 132:22–24) ja saavuttavan jumalalliset mahdollisuutensa (ks. Matt. 5:48). Samoin on nykyään (ks. OL 67:13).

On lukemattomia tapoja, joiden avulla voimme siunata muita, mutta kun palvelutyömme lopullisena tavoitteena on auttaa muita oppimaan tuntemaan Vapahtaja ja tulemaan enemmän Hänen kaltaisikseen, niin me teemme työtä kohti sitä päivää, jolloin meidän ei tarvitse opettaa lähimmäistämme tuntemaan Herra, koska me kaikki tunnemme Hänet (ks. Jer. 31:34).

Vapahtaja keskittyi välittömiä tarpeita pidemmälle

- Useat henkilöt näkivät paljon vaivaa tuodakseen halvaantuneen ystävänsä Jeesuksen luo parannettavaksi. Loppujen lopuksi Vapahtaja paransi tämän miehen, mutta Häntä kiinnosti enemmän antaa anteeksi tälle miehelle hänen syntinsä (ks. Luuk. 5:18–26).
- Kun ihmiset toivat Vapahtajan luo aviorikoksesta tavatun naisen, niin se, että Hän ei tuominnut naista, pelasti naisen elämän fyysisesti. Mutta Hän halusi pelastaa naisen myös hengellisesti sanoen naiselle: ”Mene, äläkä enää tee syntiä”. (Ks. Joh. 8:2–11.)
- Maria ja Martta lähettivät Jeesukselle sanan pyytäen Häntä tulemaan ja parantamaan ystävänsä Lasaruksen. Jeesus, joka oli parantanut muita lukemattomissa tilanteissa, viivytti saapumistaan siihen asti, että Lasarus oli jo kuollut. Jeesus tiesi, mitä perhe halusi, mutta herättämällä Lasaruksen kuolleista Hän vahvisti heidän todistustaan Hänen jumalallisuudestaan (ks. Joh. 11:21–27).

Mitä muita esimerkkejä voit lisätä tähän luetteloon?

”Palvelutyön periaatteiden” tarkoituksena on auttaa meitä oppimaan, kuinka huolehtia toisistamme – niitä ei ole tarkoitus esittää sanomana käynneillä. Kun opimme tuntemaan ne, joita palvelemme, Pyhä Henki innoittaa meitä tietämään, mitä sanomaa he saattaisivat tarvita huolenpitomme ja myötätuntomme lisäksi.

Mitä me voimme tehdä?

Jos tarkoituksemme on auttaa muita tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaisiksi, se muuttaa tavan, jolla palvelemme. Tässä on joitakin tapoja, joilla tämä ymmärrys voi ohjata pyrkimyksiämme palvella.

Idea 1: Yhdistä palveleminen Vapahtajaan

Kaikki pyrkimyksemme tehdä hyvää ovat arvokkaita, mutta voimme etsiä tilaisuuksia tehostaa palvelemistamme yhdistämällä sen Vapahtajaan. Esimerkiksi jos perhe, jota palvelet, on sairas, ateriasta saattaisi olla apua, mutta yksinkertainen rakkauden osoituksesi voisi vahvistua moninkertaisesti, kun todistaisit Vapahtajan rakkaudesta heitä kohtaan. Apuasi pihatöissä arvostettaisiin, mutta avustasi voisi kenties tulla mielekkäämpää, jos tarjoaisit myös pappeuden siunausta.

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Hyväsydäminen ihminen voi auttaa jotakuta paikkaamaan renkaan, viemään asuintoverin lääkäriin, lounastamaan sellaisen kanssa, joka on surullinen, tai hymyilemään ja tervehtimään toisen ilahduttamiseksi.

Mutta ensimmäisen käskyn noudattaja tuo luonnollisesti jotakin lisää näihin tärkeisiin palvelutekoihin.”¹

Idea 2: Keskity liittopolkuun

Puhuessaan jäsenille ensimmäisen kerran kirkon presidenttinä presidentti Russell M. Nelson sanoi: ”Pysykää liittopolulla.” Liittojen tekeminen ja pitäminen ”avaa mahdollisuuden jokaiseen hengelliseen siunaukseen ja etuoikeuteen, joka on – – saatavilla”.²

Meidät myöhempien aikojen pyhät kastetaan ja konfirmoidaan ja me saamme Pyhän Hengen lahjan. Kelvolliset miespuoliset jäsenet saavat pappeuden. Menemme temppeliin saadaksemme oman endaumentin ja tullaksemme sinetöidyksi perheenä yhteen ikuisesti. Nämä pelastavat toimitukset ja niihin kuuluvat liitot ovat meille välttämättömiä, jotta meistä voi tulla Hänen kaltaisiaan ja jotta voimme olla Hänen kanssaan.

Meillä voi olla tärkeä rooli auttaessamme muita eteenpäin tuolla polulla, kun autamme heitä pitämään liittonsa ja valmistautumaan tekemään lisää liittoja.³ Kuinka voit auttaa henkilöitä tai perheitä, joita palvelet, saamaan heidän tarvitsemansa seuraavan toimituksen? Tämä voisi tarkoittaa sitä, että autat isää valmistautumaan tyttärensä kastamiseen, että selität seuraavaksi solmittavan liiton tuomia siunauksia tai kerrot keinoista, joilla voimme saada merkityksellisemmän kokemuksen liittojemme uudistamisesta sakramenttia nauttiessa.

Idea 3: Kutsu ja kannusta

Milloin on sopivaa, käy keskustelua niiden kanssa, joista huolehdit, heidän kääntymyksestään ja pyrkimyksistään olla enemmän Kristuksen kaltaisia. Kerro heille, mitä vahvuuksia näet ja ihaillet heissä. Ota selville, missä he tuntevat voivansa kehittyä, ja puhu siitä, kuinka voisit auttaa. (Lisää tietoa yhdessä neuvottelemisesta niiden kanssa, joita palvelet, on artikkelissa ”Neuvotelkaa heidän tarpeistaan”, *Liahona*, syyskuu 2018, s. 6–9.)

Älä pelkää kutsua heitä seuraamaan Vapahtajaa ja antamaan Vapahtajan auttaa heitä saavuttamaan jumalalliset mahdollisuutensa. Tämä kutsu voi muuttaa elämää, kun siihen yhdistyy ilmaisemasi luottamus heihin ja oma uskosi Häneen.

1. Kerro. Ole aito ja rohkea, kun kerrot, kuinka Vapahtaja on auttanut sinua pyrkiessäsi pääsemään lähemmäksi Häntä elämällä evankeliumin periaatteiden mukaan takaiskuista huolimatta.

2. Lupaa siunauksia. Ihmiset tarvitsevat muuttumiseen syyn, joka on vakuuttavampi kuin syyt olla muuttumatta. Se, että selität johonkin tekoon liittyvät siunaukset, voi olla vaikuttavana motivaation antajana (ks. OL 130:20–21).

3. Esitä kutsu. Eläminen jonkin evankeliumin periaatteen mukaan tuo todistuksen siitä, että se on totta (ks. Joh. 7:17) ja johtaa syvällisempään kääntymykseen. Lähes jokaiseen vuorovaikutustilanteeseen voisi sisältyä yksinkertainen kutsu tehdä jotakin, joka auttaisi heitä edistymään.

4. Suunnitelkaa yhdessä. Mitä heidän kohdallaan täytyy tapahtua, jotta he onnistuisivat sitoumuksessaan muuttua? Kuinka sinä voit auttaa? Missä järjestyksessä ja millä aikataululla edetään?

5. Anna tukea. Silloin kun on tarpeen, luo tukiverkko ihmisistä, jotka voivat auttaa henkilöä pysymään motivoituneena ja onnistumaan. Me kaikki tarvitsemme kannustajan.

6. Seuraa edistymistä. Keskustelkaa edistymisestä säännöllisesti. Keskity suunnitelmaan mutta hio sitä, mikäli tarpeen. Ole kärsivällinen, sinnikäs ja rohkaiseva. Muutos voi viedä aikaa.

Kuusi tapaa, joilla voimme auttaa muita edistymään kohti Kristusta

Ohessa on ehdotuksia siihen, kuinka tukea muita elämän kohentamisessa ja edistymisessä liittopöydällä. (Ks. lisäideoita julkaisusta *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, luku 11.)

Kutsu toimia

Pohdi tapoja, joilla palvelutyöpyrkimyksesi – niin suuret kuin pienet – voivat auttaa muita syventämään kääntymystään ja tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaisiksi.

Kerro kokemuksistasi

Lähetä meille kokemuksiasi, kun olet palvellut muita tai kun sinua on palveltu. Lähetä kertomuksesi sivustolla liahona.lds.org napsauttamalla "Submit an Article or Feedback" [Lähetä artikkeli tai palautetta]. ■

VIITTEET

1. Neil L. Andersen, "A Holier Approach to Ministering", Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 10. huhtikuuta 2018, s. 3, speeches.byu.edu.
2. Russell M. Nelson, "Kulkiessamme yhdessä eteenpäin", *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.
3. Ks. Henry B. Eyring, "Tyttäriä liitossa", *Liahona*, toukokuu 2014, s. 125–128.
4. Ks. David A. Bednar, "Kääntyneet Herraan", *Liahona*, marraskuu 2012, s. 106–109.

MARIA KÄTKI SYDÄMEENISÄ KAIKEN, HOWARD LYON

Maria

Jeesuksen äiti

Kertomus Mariasta on ajaton muistutus opetuslapseuden hinnasta ja siunauksista.

Gaye Strathearn

apulaisprofessori, muinaiset pyhät kirjoitukset, Brigham Youngin yliopisto

Jeesuksen äiti Maria on yksi niistä harvoista naisista, jotka mainitaan pyhissä kirjoituksissa, ja ainoa, jonka elämästä ja palvelutyöstä profetoitiin vuosisatoja ennen hänen syntymäänsä (ks. 1. Nefi 11:15, 18; Moosia 3:8; Alma 7:10).¹ Uuden testamentin kirjoittajat Matteus, Markus, Luukas ja Johannes esittävät vain pilkahduksia hänen elämästään ja palvelutyöstään, koska he aivan oikein keskittyvät Vapahtajaan. Mutta alkukirkko antoi Marialle nimityksen *theotokos* eli jumalansyntyttäjä tai Jumalan äiti² muistuttamaan siitä tärkeästä osasta, joka myös hänellä on Isän suunnitelmassa.

Vanhin Bruce R. McConkie (1915–1985) kahdentoista apostolin koorumista on kirjoittanut: ”Voimmeko ylistää liikaa häntä, jota Herra on siunnannut yli kaikkien muiden naisten? On ollut vain yksi Kristus, ja on vain yksi Maria. Kumpikin oli ylevä ja suuri [kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossa], ja kumpikin ennalta asetettiin tulevaan palvelutyöhönsä. Emme voi olla ajattelelatta, että Isä valitsi suurimman naispuolisen hengen olemaan Poikansa äiti, samoin kuin Hän valitsi itsensä kaltaisen miespuolisen hengen olemaan Vapahtaja. – – Meidän tulee – – pitää Mariaa siinä asianmukaisessa arvossa, joka hänelle kuuluu.”³

Luukkaan kertomus enkelin ilmestymisestä Marialle (ks. Luuk. 1:26–56) antaa meille näkemystä, jonka avulla osaamme paremmin arvostaa tätä merkittävää nuorta naista.

Tarkastelemalla Marian kanssakäymistä Gabrielin ja Elisabetin kanssa näemme nuoren naisen, joka yrittää käsittää ja ymmärtää Jumalan hänelle antaman ainutlaatuisen kutsumuksen. Tämän kutsumuksen suuruus on varmasti painanut raskaana häntä, joka oli niin nuori, ja silti hän alisti auliisti tahtonsa Isän tahtoon. Hänen kertomuksensa muistuttaa meille, että Jumala on tietoinen kaikista lapsistaan ja että Hän kutsuu tavallisia miehiä ja naisia osallistumaan poikkeuksellisin tavoin Hänen valtakuntansa rakentamiseen. Mariasta tuli Jeesuksen ensimmäinen opetuslapsi, ja siten hän on mallina kaikille, jotka päättävät seurata Jeesusta.

Nasaret – Marian koti

Valitettavasti Uusi testamentti ei kerro meille mitään Marian vanhemmista, hänen syntymästään eikä mitään hänen elämästään Nasaretissa. Luukas kuvailee Nasaretia sanalla *polis*, joka voidaan kääntää suurkaupungiksi tai pikkukaupungiksi, mutta se ei vaikuta olleen mikään merkittävä paikka. Uuden testamentin lisäksi Nasaretia ei mainita missään tekstissä ennen toista vuosisataa jälkeen Kristuksen.

Tiedämme, että Nasaret sijaitsi eräällä kukkulalla Ala-Galileassa, josta oli näkymä hedelmälliselle Jisreelin tasangolle, reilut 100 kilometriä pohjoiseen Jerusalemista. Arkeologiset tutkimukset osoittavat, ettei ensimmäisen vuosisadan Nasaret ollut mikään suurkaupunki tai edes pikkukaupunki

vaan ennemminkin kylä, jossa on arvioitu olleen suunnilleen 400–500 asukasta.⁴ Muutamin poikkeuksin suuri osa väestöstä kaikkialla Galileassa teki kovasti työtä elantonsa eteen omavaraistaloudessa hoitaen karjaa, kalastaen ja viljellen maata saadakseen ruokaa perheelleen ja maksaakseen veronsa. Kylää ei ollut linnoitettu. Ei ole todisteita siitä, että kylässä olisi ollut kivettyjä katuja tai mahtavaa arkkitehtuuria tai että siellä olisi ollut sellaista ylellisyyttä kuten marmorina, mosaiikkia tai freskoja rakennuksissa tai että kodeissa olisi ollut muualta tuotuja hienoja tavaroita.⁵ Ne kaksi ensimmäisen vuosisadan taloa, jotka on kaivettu esiin, näyttävät olleen vaatimattomia yksikerroksisia asuntoja, joissa on ollut kaksi huonetta, olkikatto ja pieni piha.⁶ Hautauskäytännöt ja jotkin kalkkikiviastioiden palaset osoittavat, että asukkaat olivat ennemminkin juutalaisia kuin pakanaita.

Vaikka mitään näistä löydöistä ei voi yhdistää suoraan Mariaan tai hänen perheeseensä, ne antavat meille eräänlaisen käsityksen siitä, millaista hänen elämänsä Nasaretissa on saattanut olla: talonpoikaistyttö maalaiskylässä, kaukana Jerusalemin uskonnollisesta keskuksesta sekä sen temppelistä, pappien ylimsvallasta ja vauraudesta. Jo nuorena tyttönä hän on varmasti työskennellyt äitinsä ja kylän muiden naisten rinnalla kutoen kangasta, valmistuen ruokaa, keräten polttopuita, hakien vettä perhekunnan vesisäiliöistä tai kylän kaivoista sekä työskennellen pelloilla – tehden kaikkea auttaakseen perhettään selviytymään päivästä toiseen.

Marian kutsuminen

Marian kertomus Luukkaan kirjassa alkaa enkeli Gabrielin ilmestymisestä – saman enkelin, joka oli aiemmin ilmestynyt Sakariaalle temppelissä (ks. Luuk. 1:11, 19, 26). Kun Gabriel ilmestyy, Maria on nuori nainen, joka on kihlattu Joosefille (ks. Luuk. 1:27). Vaikka emme tiedäkään, kuinka vanha Maria oli siihen aikaan, niin entisaikaan avioliittosopimukset oli mahdollista järjestää jo ennen murrosikää. Gabrielin ilmestyminen ja julistukset siitä, että Maria on ”armon saanut”, että ”Herra [on] kanssasi”, että hän on siunattu naisten joukossa ja että – Joseph Smithin raamatunkäännöksen mukaan jakeesta Luuk. 1:28 – hän oli ”valittu” (ks. myös Alma 7:10), ovat varmasti synnyttäneet Mariassa sekavaa hämmennystä ja jopa pelkoa. Voimme vain kuvitella, millaisia ajatuksia on saattanut kiittää hänen mielessään sillä hetkellä, mutta niiden joukossa on saattanut

olla tällaisia kysymyksiä: ”Miksi Jumala pitää minua siunattuna naisten joukossa?” ”Miksi Jumala on suonut [minulle] armonsa’ ja mitä se edes tarkoittaa?” ”Miksi Jumala lähetti Gabrielin minun luokseni eikä jonkun muun nuoren naisen luokse Nasaretissa tai Jerusalemissa?” Kyllä, hän oli Daavidin sukua (ks. Luuk. 1:32; Room. 1:3), mutta se merkitsi tuskin mitään Rooman vallan alaisuudessa. Olihan hän vain talonpoikaisperheen nuori nainen, joka eli merkityksettömässä kylässä. Kuten Natanael myöhemmin kysyi: ”Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?” (Joh. 1:46.)

Gabriel ei vastaa mihinkään niistä kysymyksistä, jotka ovat saattaneet täyttää Marian mielen ja sydämen. Sen sijaan hän jatkaa sanomaansa: Maria synnyttäisi lapsen, mutta ei vain mitä tahansa lasta. Hänen lastaan kutsuttaisiin ”Korkeimman Pojaksi”, ja lapselle annettaisiin ”hänen isänsä Daavidin [valtaistuini]” (ks. Luuk. 1:32–33). Toisin sanoen Gabriel kertoi Marialle, että hänen poikansa olisi sekä Jumalan Poika että luvattu Messias. Jos Maria oli ollut ennen tätä ilmoitusta hämentynyt ja peloissaan, voimme vain kuvitella hänen entistä voimakkaampaa mielenliikutustaan sen jälkeen.

Tarkastelkaamme yhtä periaatetta, jonka Mariaa koskevan kertomuksen tämä osa opettaa opetuslapseudesta. Jumalan suunnitelma Mariaa varten ei ollut jotakin, mitä tämä oli pyytänyt! Gabriel oli ilmestynyt Sakariaalle, koska tämä ja Elisabet olivat rukoilleet ihmelasta, mutta Gabriel tuli Marian luo hyvin toisenlaisissa olosuhteissa: ei täyttämään pyyntöä vaan ilmoittamaan Jumalan tahdon hänen kohdallaan. Tulevien häidensä vuoksi Maria oli luultavasti ajatellut mahdollisuutta saada lapsia tulevaisuudessa. Mutta vaikka ensimmäisellä vuosisadalla juutalaiset innokkaasti odottivatkin Messiaista, niin olisiko Maria osannut ajatella, että hän, nuori talonpoikaistyttö Nasaretista, tulisi olemaan Messiaan äiti? Luultavasti ei. Kyse on siitä, että kutsu opetuslapseksi vaatii usein muutoksia henkilökohtaisiin elämän suunnitelmiimme.

Luukas keskittyy aikakirjassaan Gabrielin julistuksiin ja sitten Elisabetin sanoihin. Mutta on kolme tilannetta, jolloin Maria lausuu ääneen ajatuksiaan ja tunteuksiaan.

Innoitettu kysymys

Ensimmäisenä on Marian kysymys Gabrielille: ”Miten se on mahdollista? Minähän olen koskematon.” (Luuk. 1:34.) Olosuhteet huomioon ottaen hänen kysymyksensä on

Enkeli Gabriel ilmestyi Marialle tuoden sen hämmästyttävän sanoman, että Maria oli ”siunattu naisten joukossa” ja että hän synnyttäisi Jumalan Pojan.

perusteltu. Se muistuttaa lukijoita Sakariaan kysymyksestä: ”Mistä voin tietää, että niin käy [eli että Elisabet synnyttäisi pojan]?” (Jae 18.) Mutta siinä missä Sakariaan kysymys ilmaisee epäilystä koskien Gabrielin vastausta rukoukseen, jonka Sakarias oli itse esittänyt Jumalalle, niin Marian kysymys sen sijaan pyytää selvennystä Jumalan ilmoittamaan tahtoon hänen kohdallaan. Kysymykset ovat väistämättömiä, kun Jumalan esittämät kutsut haastavat opetuslapsia nostamaan rimaa ja siirtymään pois mukavuusalueelta, ja innoitetut kysymykset johtavat ilmoitukseen.

Gabrielin vastaus Marian kysymykseen tulee kolmessa osassa:

1. Ensin hän kertoo Marialle: ”Pyhä Henki tulee sinun yllesi” (jae 35). Pyhä Henki on voima, jonka avulla opetuslapsia kaikkina aikoina vahvistetaan heidän kutsu- muksessaan. ”Muistakaa, että tämä työ ei ole yksin teidän tai minun”, opetti presidentti Thomas S. Monson (1927–2018). ”Se on Herran työtä, ja kun me olemme Herran

asialla, meillä on oikeus Herran apuun. Muistakaa, että kenet Herra kutsuu, Hän myös valmistaa.”⁷ Sitten Gabriel antaa Marialle nimenomaan tämän tilannetta koskevaa tietoa: ”Korkeimman voima peittää sinut varjollaan.”⁸ Siksi myös lapsi, joka syntyy, on pyhä, ja häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi.” (Jae 35.)

2. Toiseksi, Gabriel kertoo Marialle Elisabetista, jonka osaksi on tullut vastaavanlainen ihmeellinen raskaus, vaikkakaan ei aivan samanlainen (ks. jae 36). Elisabetin raskaus on Marialle merkinä siitä, ettei hän ole yksin, että on ainakin yksi toinen henkilö, jolla on jonkin verran käsitystä siitä, mitä Maria on käymässä läpi.
3. Kolmanneksi, Gabriel julistaa yksiselitteisesti: ”Jumalalle ei mikään ole mahdotonta” (jae 37). Jumala toteutti mahdottoman asian, kun Elisabet tuli raskaaksi.⁹ Gabrielin julistus on muistutus opetuslapsille kaikkina aikoina, että kun me vastaamme Jumalan kutsuun, ihmeitä voi tapahtua.

Marian ja Elisabetin rakkaus toisiaan kohtaan ja toisilleen antama tuki avun tarpeen hetkenä nivoo heidän kertomuksensa yhteen.

Opetuslapsen aulius

Marian toinen sanallinen lausahdus kertomuksessa on mielestäni täydellinen esimerkki opetuslapsen sitoutumisesta ja asenteesta: ”Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle niin kuin sanoit.” (Luuk. 1:38.)

”Palvelijatar” antaa ymmärtää, että Maria on päättänyt ottaa vastaan kutsun, jonka Jumala on hänelle antanut. Tämä lausuma on Marian mukaelma siitä, mitä hänen Poikansa sanoi myöhemmin Getsemanessa: ”Älköön toteutko minun tahtoni, vaan sinun” (Luuk. 22:42). Vaikka näyttääkin selvästi siltä, ettei Maria pysty tässä vaiheessa vaellustaan mitenkään ymmärtämään kaikkea, mitä häneltä tullaan vaatimaan – myöhemmin Simeon profetoi hänelle, että ”sinun omankin sydämesi läpi on miekka käyvä” (Luuk. 2:35) – niin Maria kuitenkin päättää kulkea eteenpäin uskon turvin.

”Niin enkeli lähti hänen luotaan” (Luuk. 1:38). Kun Gabriel lähtee, Maria jää yksin. Vaikka onkin tärkeää, että opetuslapsi esittää hänen laillaan vakuutuksia jumalallisen sanansaattajan läsnä ollessa, niin mitä hän tekee nyt kun enkeli on mennyt pois? Kuinka hän selittää tämän kokemuksen vanhemmilleen? Entä Joosefille? Millainen hinta tällä on hänelle henkilökohtaisesti, jos he tai Nasaretin asukkaat eivät usko häntä? Hänen elämänsä tiivis piiri Nasaretissa voisi nyt käydä hänelle hankalaksi.

Niinpä hän muistaa toisen osan Gabrielin vastauksesta hänen kysymykseensä ja matkaa Elisabetin luo. Jälleen keran Luukkaan esittämät kaksi avauskertomusta nivoutuvat yhteen. Heti kun Maria tervehtii Elisabetia, ”hypähti lapsi hänen kohdussaan ja hän täyttyi Pyhällä Hengellä. Hän huusi kovalla äänellä ja sanoi: ’Siunattu olet sinä, naisista siunatuin, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä!’” (Luuk. 1:41–42.) Elisabetin Hengen ohjaama tervehdys vahvisti sen, mitä Gabriel oli jo julistanut Marian siunatusta asemasta naisten joukossa. Maria oli nyt saanut toisen todistuksen kutsumuksestaan, mutta se tuli vasta kun hän oli auliisti vastaanottanut kutsun.

Kertomus Mariasta ja Elisabetista muistuttaa kahdesta suuresta seikasta nykypäivän opetuslasten elämässä. Se muistuttaa siitä suuresta symbioottisesta arvosta, joka on keskeisellä sijalla Apuyhdistyksen toiminnassa kaikkialla maailmassa: eri-ikäiset ja eri elämänvaiheissa olevat naiset kokoontuvat yhteen auttamaan ja tukemaan toisiaan avun tarpeen hetkinä. Se muistuttaa myös siitä, ettei Jumala hylkää niitä, jotka Hän on kutsunut, heidän tarvitessaan apua, vaan usein Hän vastaa heille ympäröiden heidät niiden muiden käsivarsilla, jotka Hän on myös kutsunut.

Marian kiitosvirsi

Marian viimeiset sanat tässä yhteydessä tunnetaan Marian kiitosvirtenä, ja ne ilmentävät hänen iloaan vastauksena Elisabetin sanoihin. Maria ilmaisee tuntemuksiansa siitä, mitä on tapahtunut hänen elämässään, ja pohtii juuri samaansa ymmärrystä asemastaan Jumalan suunnitelmassa. Ennen kaikkea hän haluaa ylistää ja kiittää Jumalaansa sekä riemuja Hänestä, joka on hänen Vapahantajansa (ks. Luuk 1:46–47). Maria näkee kokemuksessaan Jumalan jatkuvan laupeuden – paitsi siinä, että Jumala on valinnut jonkun niinkin vähäisen palvelijan kuin hänet (ks. jakeet 48–50), myös siinä, että Jumala on valinnut hänet keskeiseen osaan Abrahamin liiton toteuttamisessa (ks. jakeet 54–55).

”Maria viipy Elisabetin luona noin kolme kuukautta ja palasi sitten kotiinsa” (jake 56). Maria oli nyt valmiimpi täyttämään jumalallisen kutsumuksensa.

Marian esimerkki meille

Nykypäivän opetuslapsia etäännyttävät Marian kertomuksesta sekä kulttuuri että 2 000 vuotta. Siitä huolimatta hänen kertomuksensa on ajaton muistutus opetuslapseuden hinnasta. Jumala odottaa seuraajiansa nousevan Hänen heille esittämiensä kutsumusten tasolle. Presidentti Russell M. Nelson muistuttaa meille: ”Jumala on aina pyytänyt liiton lapsiaan tekemään vaikeita asioita.”¹⁰ Maria ei ollut poikkeus, emmekä ole mekään. Meidän haasteenamme on osoittaa tarvittavaa uskoa alistaa oma tahtomme Hänen tahtoonsa, vastaanottaa Hänen esittämänsä kutsumukset uskoen siihen, että Hänen Henkensä vahvistaa meitä Hänen palvelutyössään. Myös Bonnie H. Cordon, Nuorten Naisten ylijohtaja, muistuttaa meille: ”Me voimme tehdä vaikeita asioita”, ja lisää sitten, ”mutta voimme myös tehdä ne iloisesti.”¹¹

Millainen on meidän nykypäivän opetuslasten kiitosvirsi? Kuinka aiomme ilmaista riemuamme Jumalastamme? Kuinka aiomme ilmaista Hänen laupeutensa suuruutta omassa elämässämme? Kuinka aiomme löytää keinoja ylistää omaa osuuttamme Abrahamin liiton toteuttamisessa omana aikamme? Nämä ovat kenties vain muutamia niistä näkökulmista, joita voimme saada Marian opetuslapseuden merkittävästä kertomuksesta. ■

VIITTEET

1. Matteus ymmärtää Marian olevan myös sen profetian täyttymys, jonka Jesaja lausui neitsyestä, joka synnyttäisi pojan nimeltä Immanuel (ks. Jes. 7:14). Hänen lainauksensa, jossa mainitaan ”neitsyt”, on peräisin toiselta vuosisadalta ennen Kristusta Jesajan kirjan kreikankielisestä käännöksestä. Sitä käyttivät varhaiset kristityt, ja sitä on käytetty [suomenkielisessä] raamatunkäännöksessä jakeesta Jes. 7:14.
2. Mormonin kirjan vuoden 1830 laitoksen tekstissä kohdasta 1. Nefi 11:18 Marian kuvataan olevan myös ”Jumalan äiti”.
3. Bruce R. McConkie, *Mortal Messiah*, 4 osaa, 1981, osa 1, s. 326–327, alaviite 4.
4. Ks. James E. Strange, ”Nazareth”, *Anchor Bible Dictionary*, osa 4, s. 1050; Jonathan L. Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus: A Re-examination of the Evidence*, 2002, s. 131.
5. Ks. Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus*, s. 131.
6. Ks. Ken Dark, ”Has Jesus’ Nazareth House Been Found?”, *Biblical Archaeology Review*, vsk. 41, nro 2, maaliskuuhuhtikuu 2015, s. 54–63; ks. myös Ken Dark, ”Early Roman-Period Nazareth and the Sisters of Nazareth Convent”, *The Antiquities Journal*, vsk. 92, 2012, s. 37–64.
7. Ks. Thomas S. Monson, ”Kutsuttu palvelemaan”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 46.
8. Kreikankielinen sana, jonka vastineena on käytetty ilmausta ”peittää varjollaan” (*episkiazō*), on sama sana, jota on käytetty Vanhan testamentin kreikankielisessä käännöksessä kuvaamaan pilveä, joka laskeutui telttamajan ylle, kun se oli saatu valmiiksi. Se kuvasi Herran kirkkautta.
9. Herra sanoi saman Abrahamille, kun tämä ja Saara saivat tietää, että he saisivat lapsen vanhalla iällä (ks. 1. Moos. 18:14; Room. 4:19–21).
10. Russell M. Nelson, ”Olkaa todellisia milleniaaleja”, *Liahona*, lokakuu 2016, s. 49.
11. Bonnie H. Cordon: Nuorten Naisten ylijohtaja”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 129.

Johannes

opetuslapsi jota Jeesus rakasti

Uuden testamentin kirjoituksissa, jotka liittyvät Vapahtajalle rakkaaseen Johannekseen, hänet kuvataan sekä opettajana että oman opetuslapseutemme mallina.

Eric D. Huntsman

professori, muinaiset pyhät kirjoitukset, Brigham Youngin yliopisto

Pietarin jälkeen Johannes on kenties tunnetuin Jeesuksen alkuperäisistä kahdestatoista apostolista. Hän ja hänen veljensä Jaakob olivat Pietarin kanssa Vapahtajan kuolevaisuudessa suorittaman palvelutyön joinakin tärkeimpinä hetkinä, ja hänet on perinteisesti yhdistetty Uuden testamentin viiteen eri kirjaan.¹ Hänen läheiseen suhteeseensa Herran kanssa viitataan jakeessa Joh. 13:23: ”Yksi opetuslapsista, se joka oli Jeesukselle rakkain, oli aterialla hänen vieressään.” Kautta aikojen kristillinen taide on heijastanut tätä mielikuvaa kuvaten Johanneksen nuoreksi mieheksi, usein nojaamassa Vapahtajan käsivarteen. Tästä on lähtöisin hänen ainutlaatuinen nimityksensä, Vapahtajalle rakas Johannes, mutta hänen todistuksensa ja palvelutyönsä tuovat esiin muitakin opetuslapseuden puolia, jotka voivat kaikki olla meille yhteisiä.

Johannes Sebedeuksen poika

Johanneksen hepreankielinen nimi *Yohanan* tarkoittaa ’Jumala on ollut armollinen’. Useimmat yksityiskohdat, joita tiedämme hänestä, tulevat kolmesta ensimmäisestä evankeliumista, joissa kerrotaan Vapahtajan palvelutyöstä kuolevaisuudessa paljolti samasta näkökulmasta. Niissä kaikissa ollaan yhtä mieltä siitä, että Johanneksen isä oli menestyksekkäs galilealainen kalastaja nimeltä Sebedeus, joka omisti oman veneen ja pystyi palkkaamaan päiväpalkkalaisia omaksi ja poikiensa avuksi heidän työssään. Johannes ja hänen veljensä Jaakob tekivät myös yhteistyötä Pietarin ja Andreaksen kanssa, jotka hekin olivat veljeksiä, ja nämä kaikki neljä jättivät kalastustoimensa, kun Jeesus kutsui heidät seuraamaan Häntä kokoaikaisina opetuslapsina.²

Vastaten Jeesuksen kutsuun Johannes ja Jaakob ”jättivät isänsä Sebedeuksen ja tämän palkkalaiset veneeseen ja lähtivät seuraamaan Jeesusta” (Mark. 1:20).

Vaikka evankeliumeissa ei myöhemmin enää mainitakaan Sebedeusta, niin Jaakobin ja Johanneksen äidistä tuli Jeesuksen seuraaja, ja hän puhui poikiensa puolesta Jeesukselle ja oli paikalla, kun Jeesus ristiinnaulittiin.³ Jaakobin ja Johanneksen äiti, josta on tavallisesti käytetty nimeä Salome, on myös saattanut olla Jeesuksen äidin Marian sisko, jolloin Jaakob ja Johannes olisivat olleet Jeesuksen serkkuja ja Johannes Kastajan sukulaisia.⁴

Pian sen jälkeen kun Johannes oli alun perin saanut kutsun, hän oli todistamassa monia Herran varhaisista ihmeistä ja opetuksista.⁵ Näiden ihmeiden näkeminen ja saarnojen kuten vuorisaarnan kuunteleminen on epäilemättä valmistanut Johannesta sitä hetkeä varten, jolloin Jeesus kutsui hänet yhdeksi kahdestatoista apostolistaan.⁶ Näistä erityistodistajista Pietari, Jaakob ja Johannes muodostivat läheisten opetuslasten ydinjoukon, jotka olivat läsnä Jeesuksen maanpäällisen palvelutyön merkittävänä hetkinä:

- Herätettäessä Jairoksen tytär kuolleista, jolloin he näkivät omin silmin Herran voiman kuoleman yli.⁷

- Kirkastusvuorella, missä he näkivät Jeesuksen ilmestyvän kirkkaudessaan ja kuulivat Isän äänen todistavan, että Jeesus on Hänen Poikansa, johon Hän on mieltynyt.⁸
- Öljymäellä, jossa Hän profetoi viimeisen kerran viimeisistä päivistä.⁹
- Getsemanen puutarhassa, missä he olivat lähellä, kun Vapahtaja aloitti suuren sovitustyönsä.¹⁰

Aivan kuten Jeesus Kristus antoi Simonille lisänimen *Keefas* eli Pietari, mikä tarkoittaa ’kallio’, Hän antoi Jaakobille ja Johanneksellekin lisänimen *Boanerges* eli ’ukkosenjylinän pojat’¹¹. Koska he olivat kysyneet Jeesukselta, pitäisikö heidän käskä tulta iskemään erään samarialaisen kylän asukkaita, jotka olivat torjuneet Hänet (ks. Luuk. 9:51–56), tämä lisänimi saattaa viitata siihen, että he olivat kiivasluonteisia tai vähintäänkin erittäin voimakastahtoisia. On kuitenkin aivan yhtä todennäköistä, että tämä nimi ennakoii sitä, miten voimallisia todistajia heistä voisi tulla, paljolti samoin kuin Pietariin nimen ei luultavasti kuvastanut niinkään hänen

aiempaa omistautunutta mutta helposti syttyvää luonnettaan kuin hänen lujuttaan ja vahvuuttaan Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen.¹²

Kun Johannes mainitaan Apostolien teoissa, hänet kuvataan Pietarin vahvana, vakaana toverina. Johannes oli Pietarin mukana, kun tämä paransi ramman miehen temppelissä, ja yhdessä he saarnasivat rohkeasti Jerusalemin juutalaisjohtajien edessä. Yhdessä nämä kaksi apostolia matkasivat Samariaan antamaan Pyhän Hengen lahjan niille samarialaisille, joita Filippus oli opettanut ja kastanut.¹³

Kuitenkin nimenomaan niissä kirjoituksissa, joita pidetään Johanneksen kirjoittamina, hän näyttäytyy parhaiten mestarinsa ja ystävänsä Jeesuksen Kristuksen jumalallisuuden voimallisena todistajana. Näissä Uuden testamentin kirjoissa Johannes kuvataan sekä opettajana että mallina meille omaan opetuslapseutemme.

Vapahtajalle rakas opetuslapsi

Mielenkiintoista sinänsä, Johannesta ei mainita kertaakaan siinä evankeliumissa, jota perinteisesti pidetään hänen kirjoittamana. Johanneksen evankeliumissa mainitaan Sebedeuksen kaksi poikaa ainoastaan kerran, viimeisessä luvussa, missä he olivat kaksi niistä seitsemästä opetuslapsesta, jotka tapasivat ylösnousseen Herran Galileanjärven rannalla. Silloinkaan heitä ei kuitenkaan mainita nimeltä. Sen sijaan perimätieto, jonka tukena on viittauksia palautuksen pyhissä kirjoituksissa¹⁴, on maininnut Johanneksen olevan se nimeltä mainitsematon ”opetuslapsi, joka oli Jeesukselle rakkain” ja joka oli läsnä viimeisellä aterialla, ristiinnaulitsemisen aikana, tyhjällä haudalla ja kun Jeesus ilmestyi viimeisen kerran Galileanjärvellä.¹⁵

Hän on myös saattanut olla se toinen opetuslapsi, joka Andreaksen ohella oli ollut Johannes Kastajan seuraaja ja kuullut tämän todistavan, että Jeesus oli Jumalan Karitsa (ks. Joh. 1:35–40), ja on todennäköistä, että hän oli se opetuslapsi, joka oli Pietarin mukana Jeesuksen vangitsemisen jälkeen ja auttoi Pietaria pääsemään ylipapin palatsin pihaan (ks. Joh. 18:15–16).

Johanneksen evankeliumissa Vapahtajalle rakas opetuslapsi nousee esiin Herran läheisenä, henkilökohtaisena ystävänä. Martan, Lasaruksen ja Marian lisäksi Johannesta kuvataan tässä evankeliumissa selkeästi henkilönä, jota Jeesus rakasti (ks. Joh. 11:3, 5). Hänen paikkansa pöydän ääressä viimeisen aterian aikana kuvasti paitsi kunniaa myös läheisyyttä.

Sen lisäksi että hänen ystävyystään Vapahtajan kanssa kuvataan, niin muissa kohdissa hänet esitetään Jeesuksen palvelutyön tärkeimpien tapahtumien voimallisena todistajana: hän seisoi ristin juurella todistamassa Herran kuolemaa synnin uhrina, hän juoksi haudalle ylösnousemuksen jälkeen vahvistamaan, että hauta oli tyhjä, ja hän näki ylösnousseen Vapahtajan.

Kahdesti Johanneksen evankeliumissa mainitaan, että se perustuu Vapahtajalle rakkaan opetuslapsen omakohtaiseen todistukseen, ja siinä tähdennetään, että hänen todistuksensa on tosi¹⁶, mikä myötäilee Joseph Smithin tälle evankeliumille antamaa uutta nimeä ”Johanneksen todistus”¹⁷.

”Juuri tämä opetuslapsi todistaa kaikesta tästä. Hän on tämän kirjoittanut, ja me tiedämme, että hänen todistuksensa on luotettava.” (Joh. 21:24.)

aikoina. Jäädessään nimeltä mainitsemattomaksi hän voisi antaa meidän kuvitella itsemme hänen kokemuksiinsa, oppia rakastamaan ja vastaanottamaan rakkautta Herralta sekä sitten saada oma todistuksemme, joka meitä sitten kutsutaan kertomaan muille.

Kirjeet – 1., 2. ja 3. Johanneksen kirje

Johanneksen evankeliumin tavoin yhdessäkään niistä kolmesta kirjeestä, joita pidetään Johanneksen kirjoittamina, ei häntä mainita suoraan nimeltä. Kuitenkin Ensimmäinen Johanneksen kirje, joka on ennemminkin opillinen tutkielma kuin todellinen kirje, liittyy läheisesti Johanneksen evankeliumiin tyyliltään ja aiheiltaan, joihin sisältyy rakkauten ja kuuliaisuuden tärkeys. Näitä teemoja Vapahtaja opetti Johanneksen kertomuksessa viimeisestä aterista.

Ensimmäinen Johanneksen kirje, joka on kirjoitettu Johanneksen evankeliumin jälkeen, alkaa julistuksella kirjoittajan todistuksesta Herrasta

Vaikka tutkijat väittelevät yhä siitä, kuka oli Vapahtajalle rakas opetuslapsi, niin jos hän oli apostoli Johannes, silloin hän oli tämän evankeliumin tekstin lähteenä, ellei sen alkuperäinen kirjoittaja.¹⁸ Miksi hän sitten pysyi nimeltä mainitsemattomana – häntä ei koskaan suoraan nimetty apostoli Johannekseksi? Vastauksena saattaa olla osittain se, että hän tarkoitti omien kokemustensa olevan mallina uskoville ja opetuslapsille kaikkina

Jeesuksesta Kristuksesta, ”mikä on alusta alkaen ollut, minkä *olemme kuulleet*, minkä omin silmin *näht*et, mitä *katselleet ja käsin koskettaneet*, siitä me puhumme: elämän Sanasta” (1. Joh. 1:1, kursivointi lisätty).

Johanneksen evankeliumin avaussanojen toistamisen lisäksi kirjoittaja tähdentää voimallista, henkilökohtaista, konkreettista todistustaan Jeesuksesta Kristuksesta, joka oli Jumalan sana, joka tuli kirjaimellisesti lihaksi.

Varhaiskristityt, jotka olivat kirjeen alkuperäinen kohdeyleisö, olivat ilmeisesti kärsineet sisäisestä jakaantumisesta erään ryhmän vuoksi, joka kannatti väriä uskonkäsityksiä siitä, että Jeesus olisi jättänyt kirkon.¹⁹ Ensimmäisessä Johanneksen kirjeessä kirjoittaja on paitsi todistaja myös auktoriteetti, joka on kutsuttu oikaisemaan väärää oppia ja puolustamaan antikristusten ja väerien henkien uhkaamaa uskoa (ks. 1. Joh. 2:18–27; 4:1–6). Hänen tehtävänään oli myös rohkaista niitä, jotka pysyivät uskollisina, esittämällä merkityksellisiä totuuksia Jumalasta ja Kristuksesta sekä jatkuvan uskon ja vanhurskauden tärkeydestä.

Toisessa ja Kolmannessa Johanneksen kirjeessä hän käyttää itsestään vain nimitystä ”vanhin”, ja hän tähdentää edelleen rakkauden ja kuuliaisuuden tärkeyttä sekä sitä, miten vaarallisia ovat väärät opettajat ja ne, jotka hylkäävät asianmukaiset kirkon johtajat.²⁰

Kaikissa näissä kolmessa kirjeessä meille opetetaan, miten tärkeää on jatkuva omistautuminen ilmoitetulle Jeesukselle Kristukselle.

Ilmoituksensaaja

Näistä kaikista viidestä kirjasta, joita pidetään Johanneksen kirjoittamina, itse asiassa ainoastaan Ilmestyskirjassa mainitaan nimi Johannes – kirjan alkujakeissa kirjoittaja mainitaan nimeltä kolme kertaa (ks. Ilm. 1:1, 4, 9). Kirjoittaja ei anna mitään muuta osoitusta siitä, mikä oli hänen asemansa tai kutsumuksensa, paitsi että hän mainitsee olevansa Jumalan palvelija, mutta useimmat varhaiset kristilliset johtajat uskoivat, että hän oli Johannes Sebedeuksen poika.

Mormonin kirja sekä Oppi ja liitot vahvistavat, että apostoli Johannesille annettiin erityinen tehtävä vastaanottaa näkyjä ja kirjoittaa saamansa näyt.²¹ Johanneksen ilmestys on monimutkainen ja hyvin vertauskuvallinen kirja, ja sen tarkoituksena on lohduttaa ja tyynnyttää kristittyjä, jotka kärsivät vainoista tai koettelemuksista kaikkina aikoina, ja samalla ilmoittaa Jeesuksen Kristuksen rooli kautta historian.

Vaikka on esitetty kahta eri ajankohtaa, jolloin Johannes kirjoitti Ilmestyskirjan – varhaista ajankohtaa 60-luvulla jKr. keisari Neron valtakaudella ja myöhempää ajankohtaa 90-luvulla jKr. Domitianuksen valtakaudella – kumpikin on varmasti ollut Pietarin marttyyrikuoleman jälkeen, jolloin Johannes oli vanhin elossa oleva apostoli.

Johannes Ilmestyksensaajan kutsumuksena ei kuitenkaan ollut ainoastaan vastaanottaa ja kirjoittaa muistiin kirjan sisältämät näyt. Yhdessä hänen näyistään enkeli kehotti häntä ottamaan pienen kirjan eli käärön ja syömään sen. Alkuun se maistui suussa makealta, mutta se karvasteli Johanneksen vatsassa, minkä Joseph Smith tulkitsi kuvaavan

Johanneksen tehtävää auttaa Israelin kokoamisessa osana kaiken palauttamista (ks. Ilm. 10:9–11; OL 77:14). Tämä tehtävä oli mahdollinen, koska Johannes jatkoi palvelutyötään sen jälkeen kun hänet oli muutettu. Vaikka niin muinaiset kuin nykyiset raamatuntutkijat ovat olleet eri mieltä siitä, mitä merkitsevät evankeliumin lopussa Jeesuksen Pietarille lausumat sanat koskien Johanneksen kohtaloa (ks. Joh. 21:20–23), niin Joseph Smith sai ilmoituksen, jossa vahvistettiin, että Johannes jatkaa tehtäväänsä muutettuna olentona, kunnes Vapahtaja palaa (ks. OL 7:1–6). Toisin sanoen sen lisäksi että hän profetoi lopun ajoista, niin hänen tehtäväänsä sisältyy myös olla mukana näiden profetioiden täyttymisessä ja olla

”Siitä me tiedämme rakastavamme Jumalan lapsia, että rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjään” (1. Joh. 5:2).

todistamassa hänelle ilmoitettujen tapahtumien toteutumista.

Vaikka meidän oma tehtävämme ei kenties olekaan yhtä suuri, Johanneksen esimerkki opettaa meille, että meidän rakkautemme Jeesusta Kristusta kohtaan saa meidät vastaanottamaan omat kutsumme ja haasteemme elämässä, tuntuivatpa ne aika ajoin kuinka katkeransuloisilta tahansa.

Meistäkin tulee Vapahtajalle rakkaita opetuslapsia

Johannes oli johtava jäsen Jeesuksen alkupeiräisten kahdentoista apostolin joukossa, hänellä oli läheinen henkilökohtainen suhde Vapahtajaan ja hän palveli tärkeissä tehtävissä Hänen

to distajanaan, kirkon johtajana ja ilmoituksensaa-
jana. Silti se, miten hän päätti kuvata itseään Vapah-
tajalle rakkaana opetuslapsena evankeliumissa, joka
kantaa hänen nimeään, sallii hänen olla mallina
meille kaikille omassa opetuslapsuudessaamme.
Häneltä me opimme, että Jeesuksen Kristuksen seu-
raajina me kaikki voimme nojautua Hänen rakkau-
tensa käsivarsiin, jonka rakkauden me käsitämme
täydellisimmin toimitusten kautta, kuten sen, jonka
Hän asetti viimeisellä aterialla. Meikin voimme ver-
tauskuvallisesti seisoa ristin juurella todistaen, että
Jeesus kuoli meidän vuoksemme, ja rientää toivoa
tuntien saamaan selville omakohtaisesti, että Herra
elää. Johanneksen tavoin meidän tehtävänäme
Vapahtajalle rakkaina opetuslapsina on kertoa tästä
todistuksesta muille todistaen totuudesta ja täyt-
täten kaikki kutsut, joita eteemme tuleekin, kunnes
Herra tulee jälleen. ■

VIITTEET

1. Mielenkiintoista sinänsä, ainoastaan Ilmestyskirjassa todetaan suoraan, että sen kirjoittaja on Johannes (ks. Ilm. 1:1, 4.) Missään evankeliumissa, ei myöskään Johanneksen evankeliumissa, mainita sen kirjoittajaa. Varhaiskristillisessä perimätiedossa kuitenkin mainitaan, että Johanneksen evankeliumin Vapahtajalle rakas opetuslapsi on samanniminen apostoli. Lisää tietoa näiden todisteiden käsitelystä, tieteellisestä keskustelusta ja palautuksen näkemyksistä on viitteessä 18. Samalla tavoin Ensimmäisessä Johanneksen kirjassa ei missään kohdassa mainita sen kirjoittajaa, mutta sen tyyli ja aihe liittyvät sen tiiviisti Johanneksen evankeliumiin. Toisen ja Kolmannen Johanneksen kirjeen kirjoittajaksi mainitaan vain ”vanhin”, mutta varhaiskristillisen perimätieto liittyy ne Johanneksen evankeliumin ja Ensimmäisen Johanneksen kirjeen kirjoittajaan.
2. Ks. Mark. 1:19–20; ks. myös Matt. 4:21–22; Luuk. 5:10–11. Useimmat raamatuntutkijat ovat yhtä mieltä siitä, että Markuksen evankeliumi on kirjoitettu ensimmäisenä, jolloinkin 60-luvun jKr. keskivaiheilla, ja että Matteuksen ja Luukaan evankeliumit on kirjoitettu jolloinkin 70-luvulla jKr. tai 80-luvun jKr. alkupuolella. Sen vuoksi kun luemme ensin kohtia Markuksen evankeliumista, voimme nähdä, kuinka Matteus ja Luukas täydensivät tai muokkasivat varhaisinta kertomusta.
3. Vaikka kohdassa Mark. 10:35–37 kerrotaan, että Jaakob ja Johannes pyysivät saada istua Jeesuksen valtakunnassa Hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan, niin jakeissa Matt. 20:20–21 lisätään, että tämä pyyntö tuli itse asiassa heidän äidiltään. Hänen läsnäolostaan ristiinnaulitsemisen yhteydessä ja myöhemmin tyhjän haudan luona kerrotaan kohdissa Mark. 15:40; 16:1–8; ks. myös Matt. 27:55–56; Luuk. 23:49, 55; 24:1–10 ja Joh. 19:25.
4. Näitä Salomen mahdollisia yhteyksiä käsitellen lisää ja perheen taustasta ja Sebedeuksen kalastustoiminnasta kerrotaan enemmän julkaisussa R. Alan Culpepper, *John, the Son of Zebedee: The Life of a Legend*, 2000, s. 7–23.
5. Ks. Mark. 1:21–31, 40–45; 2:1–12; 3:1–6; ks. myös Matt. 8:1–4; 9:1–8; 12:9–14; Luuk. 4:33–39; 5:12–15, 17–26; 6:6–11.
6. Vuorisarna esitetään luvuissa Matt. 5–7. Johanneksen ja muiden alkuperäisten apostolien kutsumisesta kerrotaan kohdassa Mark. 3:13–19; ks. myös Matt. 10:2–4; Luuk. 6:13–16.

7. Ks. Mark. 5:37; ks. myös Matt. 9:23–26; Luuk. 8:51, vaikka Matteus ei mainitsekaan Pietaria, Jaakobia ja Johannesta.
8. Ks. Mark. 9:2–10; ks. myös Matt. 17:1–8; Luuk. 9:28–36.
9. Ks. Mark. 13:3–37.
10. Ks. Mark. 14:32–34; ks. myös Matt. 26:36–38.
11. Ks. Mark. 3:17. *Boanerges* on ilmeisesti karkea kreikankielinen translitterointi arameankielisestä sanasta *bene reghesh* tai *r'm*, joka tarkoittaa 'levottomuuden tai ukkosenjynän pojat'.
12. Ks. Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, s. 38–40, 50.
13. Ks. Ap. t. 3:1–11; 4:1–21; 8:14–17.
14. Ks. OL 7; 77; 88:141.
15. Ks. Joh. 13:23; 19:26, 34–35; 20:2–10; 21:1–14, 20–25; ks. myös Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, s. 57–69.
16. Ks. Joh. 19:35; 21:24–25; ks. myös Joh. 20:30–31.
17. Ks. *Joseph Smith's New Translation of the Bible: Original Manuscripts*, toim. Scott H. Faulring, Kent P. Jackson ja Robert J. Matthews, 2004, s. 234.
18. Esimerkkejä tieteellisestä keskustelusta siitä, kuka on Vapahtajalle rakas opetuslapsi, on julkaisuissa Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, s. 72–85, ja Raymond E. Brown, *An Introduction to the Gospel of John*, toim. Francis J. Moloney, 2003, s. 189–199. Sitä, onko apostoli Johannes Johanneksen evankeliumin tietolähde vai kirjoittaja, käsitellään julkaisuissa Richard Neitzel Holzapfel, Eric D. Huntsman ja Thomas A. Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, 2006, s. 126–127, ja oma äskettäinen tutkielmani ”The Gospel of John” ilmestyy julkaisussa *New Testament History, Culture, and Society*, 2018, toim. Lincoln Blumell.
19. Ks. Raymond E. Brown, *The Epistles of John*, The Anchor Bible, osa 30, 1982, s. 49–55, 71.
20. Ks. Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, s. 90–95, ja Holzapfel, Huntsman ja Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, s. 274–277.
21. Ks. Holzapfel, Huntsman ja Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, s. 281–282, ja varsinkin 1. Nefi 14:18–27; Et. 4:16 ja OL 7:1–3; 77.

Jeesuksen palvelutyön tärkeimpien tapahtumien voimallisena todistajana Johannes seisoi ristin juurella todistamassa Herran kuolemaa, juoksi haudalle ylösnousemuksen jälkeen vahoistamaan, että hauta oli tyhjä, ja näki ylösnouseen Vapahtajan.

KULTAISTA SATOA, DAVID MERRILL, KIRKON HISTORIAN MUSEON LUVALLA

Usko Jeesukseen Kristukseen
ja Hänen sovitukseensa
on uskoa niittää satoa. Se
on uskoa Hänen voimaansa,
ei omaamme.

Vanhin
Wilford W. Andersen
seitsemänkymmenen
koorumista

Uskon kaksi tasoa

Lehi ja hänen perheensä olivat olleet erämaassa vasta muutamia päiviä, kun Herra kehotti häntä lähettämään poikansa takaisin Jerusalemiin hakemaan pronssilevyjä Labanilta. Emme useinkaan kehu Lehin kahta kapinallista poikaa Lamania ja Lemuelia, mutta he olivat itse asiassa halukkaita menemään. Heillä oli riittävästi uskoa yrittää.

Laman ja myöhemmin Lemuel veljiensä kanssa pyysivät levyjä Labanilta. Sitä yrittäessään veljekset menettivät

perheensä omaisuuden ja miltei oman henkensäkin. Siinä vaiheessa Lamanin ja Lemuelin usko petti ja he olivat valmiita antamaan periksi. Nefi sen sijaan nousi vaaran ja lannistuksen yläpuolelle:

”Niin totta kuin Herra elää ja me elämme, me emme mene isämme luokse alas erämaahan, ennen kuin olemme toteuttaneet sen, mitä Herra on käskenyt meidän tehdä.

Olkaamme siis uskollisia Herran käskyjen pitämisessä.” (1. Nefi 3:15–16.)

Sitten Nefi osoitti suurta uskoaan, hankki Labanin levyt ja palasi veljiensä kanssa isänsä luo erämaahan.

Näyttää siltä, että on kaksi erillistä uskon tasoa. Ensimmäinen taso on uskoa yrittää, uskoa panna sirppimme työhön. Toinen taso on uskoa tehdä. Se on enemmän kuin uskoa panna

oma sirppi työhön – se on uskoa niittää satoa.

Lamanilla ja Lemuelilla oli uskoa yrittää, mutta Nefillä oli uskoa tehdä. Lamanilla ja Lemuelilla oli riittävästi uskoa panna sirppinsä työhön, mutta Nefillä oli uskoa niittää satoa.

Tämä hienovarainen ero, joka erottaa uskon panna sirppinsä työhön uskosta niittää satoa, vaikuttaa ratkaisevasti teidän elämäänne. Jotta voimme elää jälleen taivaallisen Isämme luona sekä elää antoisaa ja iloista elämää maan päällä, meidän pitää kasvattaa itsessämme uskoa niittää satoa.

Olemme saaneet Herralta ihmeellisiä lupauksia – lupauksia onnesta ja ilosta tässä elämässä ja korotuksesta tulevassa maailmassa. Mutta päivittäisen elämämme haasteilla ja vaikeuksilla on taipumus murskata meidän toivomme. Lupauksen maamme näyttää niin kaukaiselta, niin epätodennäköiseltä, että alamme epäillä.

”Minun ei ole mahdollista saavuttaa sitä tavoitetta tai vastaanottaa sitä siunausta”, ajattelemme. ”Varmaankin Herra ajatteli jotakuta muuta, kun Hän lausui ne lupaukset.”

Ei, Hän *tosiaan*kin ajatteli teitä ja minua. Me tarvitsemme vain riittävää uskoa vastaanottaa meille varatut siunaukset – kyllin vahvaa uskoa niin että se muuttaa tulevaisuuden lupaukset nykypäivän todellisuudeksi. Me tarvitsemme uskoa niittää satoa.

Mitä tämä usko tarkalleen ottaen on ja kuinka voimme kasvattaa sitä itsessämme?

Rukoilkaa joka päivä, että taivaallinen Isä siunaa teitä vanhurskaalla halulla mukauttaa oma tahtonne Hänen tahtoonsa.

Uskokaa Jeesukseen Kristukseen

Ensiksikin, toisin kuin usko panna oma sirppi työhön, usko niittää satoa ei ole uskoa itseenne. Se ei ole samaa kuin itseluotamus tai myönteinen mielenlaatu. Se ei ole edes uskoa omaan perheeseen tai ystäviin – jotka kaikki ovat hyviä asioita. Usko niittää satoa on uskoa Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa. Se on uskoa Hänen voimaansa, ei omaamme.

Kun minut kutsuttiin Maricopan vaarnan johtajaksi Mesassa Arizonassa Yhdysvalloissa, vanhin W. Mack Lawrence, siihen aikaan johtavana auktoriteettina palveleva seitsenkymmen, kutsui vaimoni ja minut vaarnajohtajan toimistoon ja esitti kutsun. Otin sen vastaan velvollisuudentuntoisesti. Sitten hän kutsui meidät korkean neuvoston huoneeseen rukoillen miettimään, keitä miehiä suosittaisin neuvonantajikseni. Kun astuin huoneeseen, näin kaikkien niiden vaarnajohtajien kuvat, jotka olivat aiemmin palvelleet vaarnassa sen perustamisesta lähtien, ja mielialani laski. He olivat suurenmoisia johtajia sekä kirkossa että yhteiskunnassa.

Katsoin vaimoani ja sanoin: ”Kathleen, en usko, että pystyn tähän. En kuulu heidän joukkoonsa.”

Hän sanoi: ”No, älä sano sitä minulle. Sinun on paras puhua vanhin Lawrencelle.”

Kun kerroin vanhin Lawrencelle, etten uskonut pystyväni tehtävään, hän vastasi yllätykseni: ”No, luulen, että olet oikeassa.”

Mutta sitten hän sanoi: ”Sinä et pysty siihen, veli Andersen, mutta Herra pystyy. Hänellä on voima tehdä työtään, ja jos

sinä olet kelpollinen ja työskentelet ututterasti, Hän tekee sen. Huomaat kyllä.”

Ja niin Hän teki.

Usko panna oma sirppi työhön on uskoa yrittää. Se on uskoa itseensä, ja se haihtuu heti, kun tulee vaikeuksia. Ja silloin alamme epäillä. Mutta usko niittää satoa on uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen. Se ei koskaan anna periksi.

Mukauttakaa oma tahtonne Jumalan tahtoon

Osoittaaksemme uskoa niittää satoa meidän täytyy olla varmoja siitä, että toiveemme ja tavoitteemme ovat yhdenmukaiset Jumalan tahdon kanssa. Emme voi koskaan osoittaa uskoa niittää satoa, mikäli Jumala ei ole samaa mieltä sadosta. Jotta saisimme Häneltä apua, meidän täytyy mukauttaa oma tahtomme Hänen tahtoonsa.

Koska Helamanin kirjan profeetta Nefi oli vanhurskas ja uskollinen mies, Herra sanoo hänelle: ”Minä siunaan sinua ikuisesti; ja minä teen sinusta väkevän sanassa ja toimessa, uskossa ja teoissa, jopa niin, että kaikki tapahtuu sinulle sanasi mukaisesti.” Melkoinen lupaus. Sitten Herra lisää: ”Sillä sinä et pyydä sellaista, mikä on vastoin minun tahtoani.” (Hel. 10:5.)

Ja Moroni sanoo meille: ”Ja Kristus on sanonut: Jos teillä on usko minuun, teillä on voima tehdä kaikki, minkä minä näen hyväksi” (Moroni 7:33).

Omien toiveidemme mukauttaminen Jumalan tahtoon on edellytyksenä uskolle niittää satoa.

Kun poikani olivat nuorempia, he pelasivat lukion koripallojoukkueissa. Siihen aikaan heillä oli tapana pitää joukkueen kesken rukous ennen kunkin pelin aloittamista. Kun katselin heitä katsomosta, minulla oli tapana miettiä, mitä he rukoilivat. Jos he rukoilivat pelin voittamista, heidän rukouksissaan ei ollut uskoa niittä satoa. Tämä kävi selvästi ilmi siitä, kuinka monta peliä he hävisivät. Ilmiselvästikään Herralla ei ollut samaa toivetta siitä, että he välttämättä voittaisivat joka pelin.

Toisin sanoen Jumala auttaa meitä saavuttamaan vain ne tavoitteet, jotka ovat meille hyväksi. Tämä johtuu siitä, että Hän rakastaa meitä, ja Hän tietää meitä paremmin, mikä on meidän hyväksemme. Ja meidän tulee olla siitä kiitollisia. Meidän tulee rukoilla joka päivä, että taivaallinen Isä siunaa meitä vanhurskaalla halulla mukauttaa oma tahtomme Hänen tahtoonsa. Meidän täytyy oppia rukoilemaan kuten Herra rukoili Getsemanen puutarhassa, että toteutukoon Jumalan tahto, ei meidän tahtomme (ks. Luuk. 22:42). Vain silloin voimme osoittaa uskoa niittä satoa.

Ryhtykää työhön

Kolmantena edellytyksenä uskolle niittää satoa on työnteko. Apostoli Jaakob tekee selväksi, että ilman tekoja usko on kuollut. Usko panna sirppimme työhön edellyttää uskomista, mutta usko niittää satoa edellyttää muutakin kuin uskomista. Pahat hengetkin uskovat, kirjoittaa Jaakob, ja vapisevat. (Ks. Jaak. 2:17, 19.)

Kuulin kertomuksen isästä, joka huomasi pienen tyttärensä polvistuvan vuoteensa viereen ja rukoilevan, että taivaallinen Isä varjelisi pikkulintuja niin etteivät ne menisi lintuunsa, jonka hänen veljensä oli nikkaroinut ja laittanut takapihalle. Myöhemmin samana päivänä isä alkoi huolestua. Hän tiesi, että ansa oli hyvä. Hän oli auttanut poikaansa sen nikkaroimisessa.

”Kuulin sinun rukoilevan tänä aamuna, että taivaallinen Isä varjelisi pikkulintuja veljesi ansalta”, hän sanoi tyttärelleen. ”Mutta toisinaan surullisia asioita tapahtuu silloinkin kun rukoilemme, ettei niitä tapahtuisi.”

Tyttö vastasi: ”Isi, kyllä minä tiedän, ettei hän saa kiinni yhtään lintua.”

”Thailen uskoasi, kultaseni”, isä sanoi. ”Mutta jos veljesi saa pyydystettyä lintuja, toivon, ettei se vahingoita uskoasi.”

”Ei hän saa niitä, isi”, tyttö sanoi. ”Tiedän, ettei hän saa.”

Isä kysyi: ”Kuinka sinulla on niin vahva usko?”

”Koska sen jälkeen kun olin pitänyt rukoukseni”, tyttö vastasi, ”menin ulos takapihalle ja potkaisin hänen lintuunsa kappaleiksi.”

On hyvä rukoilla taivaalliselta Isältä siunauksia. Mutta kun olemme sanoneet aamen, meidän pitää ryhtyä työhön. Emme voi odottaa Herran ohjaavan askeliamme, ellemmme ole halukkaita liikuttamaan jalkojamme. Eikä meidän pidä pyytää Häntä tekemään puolestamme sitä, minkä me voimme ja mikä meidän pitäisi tehdä itse.

Meidän täytyy tehdä työtä saavuttaaksemme vanhurskaat tavoitteemme, ja meidän täytyy tehdä utterasti työtä pitääksemme käskyt. Todellinen voima, jota saamme liitoistamme ja uskosta niittää satoa, ei tule todeksi, kun päätämme varmuudella, että Jumala pitää lupauksensa, vaan sen sijaan kun päätämme varmuudella, että me pidämme omat lupauksemme. Tämä suurenmoinen totuus on se, mikä muuttaa tulevaisuuden lupaukset nykypäivän todellisuudeksi. Meidän on tehtävä työtä.

Älkää lannistuko kohdatessanne epäonnistumista tai tehdyänne virheitä, vaan olkaa johdonmukaisia pyrkimyksissänne ja olkaa päättäväisiä. Usko niittää satoa ei edellytä täydellisyttä, mutta se edellyttää sinnikkyyttä.

Kutsun teitä kasvattamaan itsessänne uskoa niittää satoa. Kohdistakaa uskonne lujasti Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa. Pitäkää huoli siitä, että toiveenne mukautuvat Hänen tahtoonsa ja ovat sen kanssa yhdenmukaisia. Ryhtykää sitten työhön koko sydämeistänne, väkevydestänne, mielestänne ja voimastanne vankkumattoman päättäväisinä ja sinnikkäinä. Ei ole mitään haastetta, ongelmaa tai estettä, joka ei antaisi periksi uskolle niittää satoa. ■

Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksen hartaustilaisuudessa 17. maaliskuuta 2015 pidetystä puheesta ”The Faith to Reap” [Uskoa niittää satoa].

ANTAKAA USKONNE NÄKYÄ

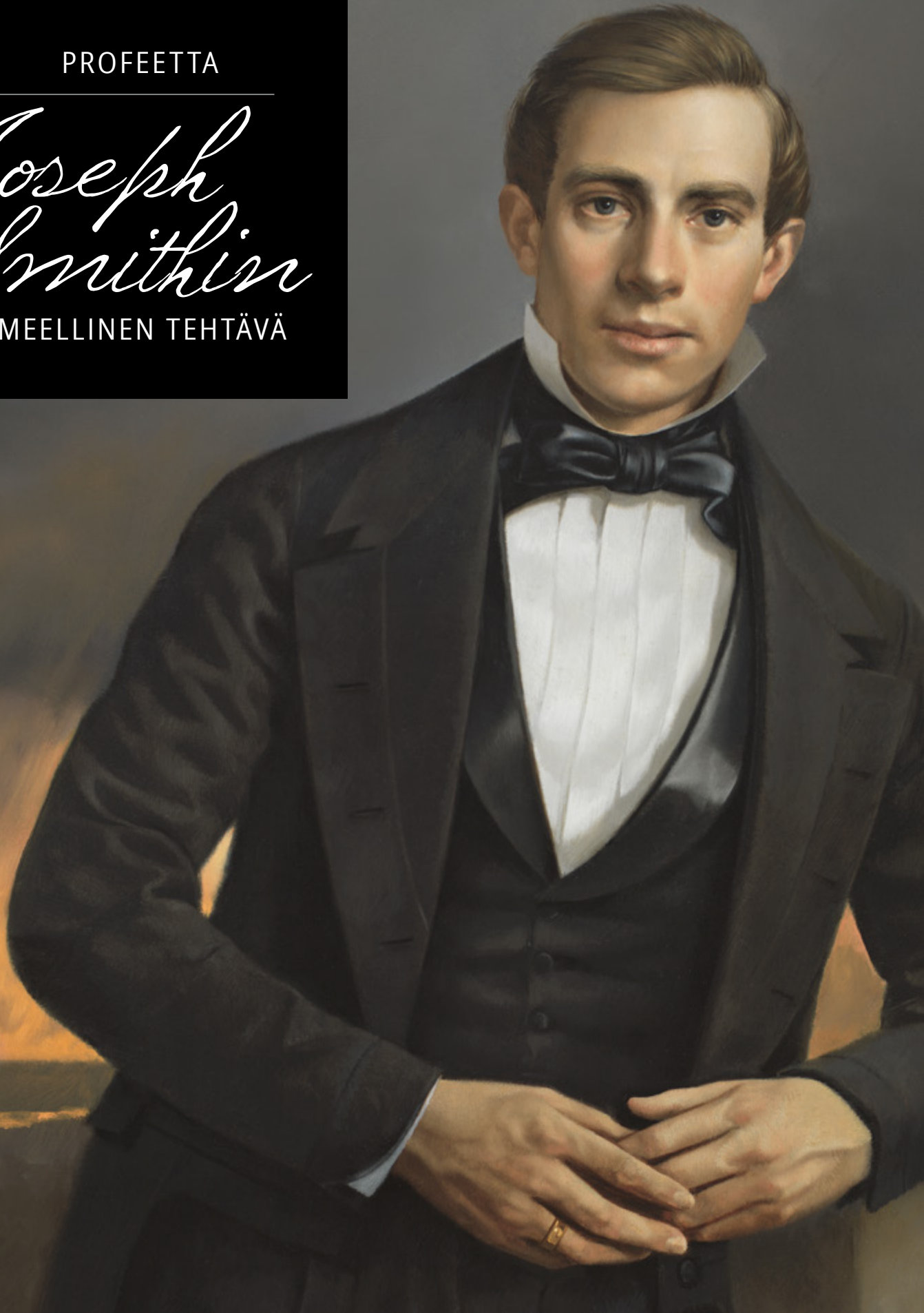
”On vain Yksi, johon kohdistuva uskomme on aina turvassa, ja Hän on Herra Jeesus Kristus. Ja teidän täytyy antaa uskonne näkyä!”

Presidentti Russell M. Nelson, ”Antakaa uskonne näkyä”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 29.

PROFEETTA

*Joseph
Smithin*

IHMEELLINEN TEHTÄVÄ

Päätin puhua Joseph Smithistä, profeetasta ja ihmisestä. Puhuessani hänestä toivon antavani teille lisää ymmärrystä niistä ainutlaatuisista ja ihmeellisistä saavutuksista, joita tämän taloudenhoitokauden aloittanut profeetta on saanut aikaan.

Suhde Joseph Smithiin liittyvän tiedon ja todistuksen sekä lähetystyön välillä on äärimmäisen tärkeä. Me kaikki tiedämme, että jotkut palautetun evankeliumin tutkijat hyväksyvät sen tärkeimmät opit, mutta eivät yksinkertaisesti kykene hyväksymään sitä tosiasiaa, että taivaallinen Isä ja Poika näyttäytyivät 14-vuotiaalle pojalle, joka sittemmin käänsi Mormonin kirjan ja josta tuli se profeetta, jona me hänet tunnemme. Niiden ihmisten, joilla on epäilyksiä profeetta Joseph Smithistä, on tarpeen oppia seuraavasta presidentti Russell M. Nelsonin opetuksesta:

”Josephin tehtävä kuolevaisuudessa oli ennalta asetettu. Hänen vastaanottavainen ja turmeltumaton mielensä oli avoin Herran antamille ohjeille. Maailman mittapuiden mukaan Joseph oli kuitenkin varsin epätodennäköinen valinta. Hänen tehtävänsä olla tämän viimeisen taloudenhoitokauden profeetta tuntui täysin mahdottomalta. Tämä esimerkki havainnollistaa periaatetta, joka käy usein ilmi Herran työssä: Hän käyttää epätodennäköisiä ihmisiä saavuttaakseen mahdottomia asioita!”¹

On hyvin tärkeää, että meidän lähetys-
saarnaajillamme on todistus profeetta Joseph Smithin jumalallisesta kutsumuksesta ja ihmeellisestä työstä.

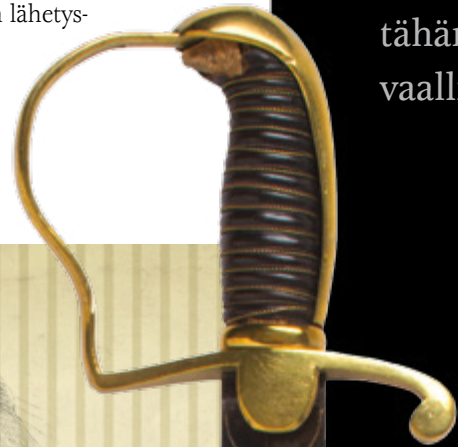

**Presidentti
Dallin H. Oaks**

ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Joseph Smith
sai aikaan
enemmän kuin
kukaan kuo-
levainen olisi
voinut saada
aikaan niin
lyhyessä ajassa.
Ainoa mahdol-
linen selitys
tähän on tai-
vaallinen apu.

JOSEPH SMITH NUOREMPI, WILLIAM WHITAKER; LITOGRAFIA KIRKON HISTORIAN KIRJASTON LUVALLA

*Kuolemansa aikoihin
Joseph Smith palveli sekä
Nauvoon pormestarina
että Nauvoon legioonan
kenraaliluutnanttina.*

Minä olen perehtynyt profeetta Joseph Smithin elämään jo 65 vuoden ajan. Synnyin vuonna 1932, kun kirkko oli vasta vähän yli sata vuotta vanha. Uskon olevani tyypillinen tämän toisen vuosisadan uskollinen myöhempien aikojen pyhä. Me emme ole tavanneet Joseph Smithiä, mutta meistä tuntuu, että me tunnemme hänet, ja me rakastamme häntä sen ansiosta, mitä hän on ilmoittanut ja opettanut. Me olemme sen totuuden todistajia, josta on ennustettu runollisesti: ”miljoonat tuntee viel ’veli Josephin’”².

I. Joseph Smith, profeetta

Me kaikki tunnemme Joseph Smithin tämän taloudenhoitokauden ensimmäisenä profeettana, Herran väliinään Hänen palauttamisen työssään. Mutta mitä Herra palautti profeettansa kautta? Kaikki myöhempien aikojen pyhät eivät ole (kuin myöskään juuri ketkään kirkkoon kuulumattomat) tietoisia niistä valaisevista ja valtavista lisäyksistä, joita Herra innoitti profeetta Josephia tekemään kristilliseen oppiin. Tässä on lyhyt luettelo:

- Isän, Pojan ja Pyhän Hengen luonne
- kunkin kolmen jumaluuden jäsenen keskinäinen toiminta ja Heidän suhteensa kuolevaisiin olentoihin
- ihmisen lankeemuksen luonne
- kuolevaisen elämän tarkoitus Isän suunnitelman toteuttamisessa, että Hänen lapsensa voivat saavuttaa iankaikkisen päämääränsä
- Jeesuksen Kristuksen sovituksen rooli kuolematuuden takaamisessa ja mahdollisuuden tarjoamisessa iankaikkiseen elämään
- maanpäällisen ja iankaikkisen avioliiton rooli Isän suunnitelmassa
- pappouden ja toimitusten välttämätön rooli Isän suunnitelmassa
- temppelien ja sijaistoitusten välttämätön rooli Isän suunnitelmassa
- tieto siitä, että Jumala haluaa pelastaa kaikki lapsensa ja että jokainen maan päällä elänyt ihminen – tiesipä hän silloin Jeesuksesta Kristuksesta tai ei – pystyy tuonpuoleisessa pääsemään korkeimpaan taivaaseen

Joseph Smith syntyi joulukuun 23. päivänä 1805 Sharonissa Vermontissa Yhdysvalloissa.

- ihmistä ja maailmankaikkeutta koskevan totuuden kolme lähdettä ja niiden välinen suhde: tie, pyhät kirjoitukset ja jatkuva ilmoitus.

Jokaisen, joka perehtyy edes pieneen osaan tästä luettelosta – olipa kyseessä uskovainen tai ei – on tunnettava, että Joseph Smithin kautta virtasi valtava määrä voimakkaita, uusia ja kallisarvoisia uskonnollisia ajatuksia. Kuten voimme lukea julkaisusta *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, evankeliumin täyteys palautettiin maan päälle Joseph Smithin kautta.³

Panitte kenties merkille, ettei luettelossani erityisesti mainittu sitä, että Joseph toi esiin Mormonin kirjan, uuden kokoelman pyhiä kirjoituksia, joka on tietysti monien noiden uusien uskonnollisten ajatusten alkulähde. Tuo kirja ansaitsee erityismaininnan. Sen nimi julistaa sen tärkeintä tehtävää: se on ”toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta”. Mutta tuon perustavanlaatuisen tehtävän lisäksi siihen kuuluu muutakin. Eräs menestyksekkäs oppinut on sanonut tästä kirjasta seuraavaa:

”*Mormonin kirja* antaa Amerikalle uuden tarkoituksen: vapauden valtakunnan sijaan sen tarkoituksena on pikemminkin olla vanhurskauden piiri. Vastoin rikkautta ja eriarvoisuuden kasvattamista *Mormonin kirja* puoltaa köyhien asiaa. – Tasavaltalaisen hallinnon sijaan se esittää vanhurskasta tuomarien ja kuninkaiden hallintovaltaa Jumalan lain alaisuudessa. Pelkästään Raamattuun uskovien ja ihmeitä kieltävien uskonnon sijaan *Mormonin kirja* edustaa jatkuvaa ilmoitusta, ihmeitä ja ilmoituksia kaikkia kansakuntia varten. Skeptisyyden sijaan se edistää uskoa; kansallismielisyyden sijaan yleismaailmallista Israelia. Se ennakoit tälle kansakunnalle suurta onnettomuutta, jos siellä

Joseph Smithin kautta virtasi valtava määrä voimakkaita, uusia ja kallisarvoisia uskonnollisia ajatuksia.

vanhurskauden, ilmoituksen ja Israelin sijaan kukoistaa rakkaus rikkauksia kohtaan, ilmoituksen vastustaminen ja pakanallinen sivilisaatio.”⁴

Vielä tärkeämpää on juurikin se, mitä presidentti Nelson vastikään sanoi Mormonin kirjasta: se ”on se välikappale, jonka kautta Israelin luvattu kokoaminen suoritetaan”⁵.

Kuten voimme lukea julkaisusta *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, profetta Joseph Smith on sanonut, että Mormonin kirja on ”uskontomme lakikivi”⁶.

Useimmat myöhempien aikojen pyhiin kuumattomat eivät tiedä Joseph Smithin suuresta panoksesta uskonnolliseen ajatteluun. Merkittävässä yhdysvaltalaisessa valtakunnallisessa tutkimuksessa mielipidetutkija Gary Lawrence sai selville, että lähes puolet hänen tutkimistaan ihmisistä piti myöhempien aikojen pyhiä eristäytyneinä ja salaperäisinä ihmisinä, joilla oli ”omituisia uskonkäsityksiä”⁷. Kun hän kysyi haastatteluissa: ”Mikä on mormonismien pääväite?”,

vain joka seitsemäs osasi sanoa jotakin, joka olisi edes lähellä ajatusta alkuperäisen kristillisen uskon palautuksesta tai uudelleen vakiinnuttamisesta. Samoin kävi eräässä toisessa yhdysvaltalaisessa valtakunnallisessa tutkimuksessa. Kun vastajilta kysyttiin, millainen vaikutelma heillä on meidän uskonnostamme, yksikään henkilö ei viitannut ajatuksen alkukristillisyydestä tai sen palauttamisesta.⁸

Nämä tulokset muistuttavat meitä siitä, ettemme saa antaa lähetyssaarnaajiemme olettaa, että uskostamme tiedetään paljon. Ne, joita lähetyssaarnaajat opettavat, ovat ehkä saattaneet kuulla sanan *mormoni*, mutta lähetyssaarnaajien ei tule olettaa, että useimmilla olisi edes jonkinlainen alkeellinen käsitys uskomme peruseriaatteista.

II. Joseph Smith, ihminen

Tässä on joitakin henkilökohtaisia ajatuksiani Joseph Smithin huomattavasta elämästä.⁹ Se Joseph Smith, jonka tapasin henkilökohtaisen tutkimiseni kautta, etupäässä Illinoisissa Yhdysvalloissa, oli rajaseutujen mies – nuori, tunteellinen, energinen ja niin kansansa rakastama ja heille läheinen, että he usein kutsuivat häntä ”veli Josephiksi”. Koko profeetallisen tehtävänsä ajan hän oli suhteellisen nuori mies. Hän oli 14-vuotias saadessaan ensimmäisen näyn, 21-vuotias saadessaan haltuunsa kultalevyt ja vain 23 saadessaan valmiiksi Mormonin kirjan käännöksen (jossa kesti alle 60 työpäivää).

Yli puolet nykyisessä Opissa ja liitoissa olevista ilmoituksista annettiin tämän profetaan kautta hänen ollessaan 25-vuotias tai nuorempi. Hän oli 26-vuotias, kun ensimmäinen presidenttikunta järjestettiin, ja juuri 33 vuotta täyttänyt, kun hän pakeni vankeudesta Missouriissa ja alkoi jälleen johtaa pyhiä. Kun hänet surmattiin, hän oli vain 38 ja puoli vuotta vanha.

Lyhyen elämänsä aikana Joseph Smith sai kokea enemmän kuin oman osansa kuolevaisuuden ahdingoista. Kun hän oli noin seitsenvuotias, hän joutui kokemaan äärimmäisen tuskallisen jalkaleikkauksen. Perheensä köyhyyden vuoksi hän sai vain vähän muodollista koulutusta, ja nuorena hänen oli pakko työskennellä pitkiä päiviä auttaakseen perheen elatuksessa. Hänen kimppuunsa hyökättiin monta kertaa. Pyrkiesään täyttämään pyhän kutsumuksensa valtavia vastuita hänen oli samalla työskenneltävä maanviljelijänä tai kauppiana elättääkseen perheensä. Hän teki sen ilman niitä huomattavia hengellisiä lahjoja, jotka tukivat häntä hänen profeetallisessa kutsumuksessaan. Herra oli ker-tonut hänelle, että ”ajallisissa töissä sinulla ei ole voimaa, sillä tämä ei ole sinun kutsumuksesi” (OL 24:9).

Hengellisissä asioissa Joseph Smithillä ei ollut roolimalleja, joilta hän olisi voinut oppia, kuinka olla profetta ja johtaja. Hänen oli turvattava kokemattomiin kumppaneihin. Yhdessä heidän kanssaan hän ponnisteli sekä opetteli asioita. Joseph omaksui erittäin nopeasti tietoa ja kypsyyttä. Hänellä oli kiistattomasti ainutlaatuisia lahjoja. Kuten nykyään sanoisimme, hän oli ”nopea oppimaan”. Hän kertoi saaneensa opetusta

taivaallisilta sanansaattajilta ja muiden Jumalalta saatujen ilmoitusten kautta, ja minä uskon häntä.

Yksi hänen henkilökohtaisista lahjoistaan tulee ilmi siinä rakkaudessa ja uskollisuudessa, jota häntä seuranneet huomionarvoiset henkilöt tunsivat häntä kohtaan. Kun Joseph haastoi seuraajiaan voittamaan kuolevaiset epätäydellisyytensä, hän ei kohottanut itseään heidän yläpuolelleen, ja sen ansiosta he rakastivat häntä. Vähän yli kuukausi ennen kuin Joseph surmattiin, hän puhui saarnassaan: ”En ole koskaan väittänyt teille olevani täydellinen, mutta opettamistani ilmoituksissa ei ole mitään erhettä.”¹⁰ Joseph Smithillä oli iloinen luonteenlaatu (ks. JS–H 28), joka teki hänet suosituksi miltei kaikkien tuntemiensa ihmisten parissa. Eräs hänen tuttavansa sanoi: ”Pyhien rakkaus häntä kohtaan oli sanoin kuvaamatonta.”¹¹ Ystävien kumppanuus oli ilo Josephille, joka piti yhteiskunnan kehittämistä ja yhteisön muodostamista yhtenä evankeliumin päätarkoituksista.

Olen aikoinani huomauttanut: ”Joseph Smith asui koko elämänsä ajan rajaseudulla, missä miesten oli käytettävä raakaa voimaansa luontoa ja joskus toisiaan vastaan. Hän oli isokokoinen mies, vahva ja fyysisesti aktiivinen. Hän nautti kisailusta, mm. kapulanvedosta, joka oli fyysisen kunnan koe (ks. *History of the Church*, osa 5, s. 302). Arkistoissamme on useita muistelmia siitä, kuinka hän paini ystävien ja tuttavien kanssa. Eräänä sunnuntaina hän ja Brigham Young saarnasivat pyhille Ramusissa Illinoisissa, noin päivän ajomatkan päässä Nauvoosta. Maanantaina ennen lähtöään Ramusista Joseph koetteli painitaitojaan erästä miestä vastaan, jota joku kuvaili ’Ramusin rehentelijäksi’ (ks. *Joseph Smith Journal*, 13. maaliskuuta 1843, muistiin merkinnyt Willard Richards, Joseph Smith -kokoelma, MAP-kirkon arkistot). Joseph päihitti hänet. Olen iloinen, että nykyiset konferenssiaikataulut eivät anna paikallisille jäsenille tilaisuutta koetella vierailuvia johtavia auktoriteetteja tällä tavoin.”¹²

Harva mies on saanut osakseen niin monia hyökkäyksiä tehtävänsä tai muistoaan kohtaan kuin Joseph Smith. Olen henkilökohtaisesti tutkinut joitakin näitä hyökkäyksiä alkuperäislähteistä, jotka sijaitsevat Illinoisissa, jossa Joseph asui viimeiset viisi vuotta elämästään.

Joseph Smith oli 21-vuotias saadessaan Kumoran kukkulaan kätkeyt kultalevyt ja vain 23-vuotias, kun hän sai päätökseen Mormonin kirjan kääntämisen.

Yksi sellainen hyökkäys sai alkunsa, kun Joseph Smith, silloinen pormestari, ja Nauvoon kaupunginvaltuusto lakkauttivat *Nauvoo Expositorin*, vastustajien sanomalehden. Tämä lakkauttaminen keskitti väkivaltaisuuDET kirkkoa kohtaan ja johti suoraan Josephin murhaamiseen.

Varhaiset myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat historioitsijat, kuten B. H. Roberts, pitivät lakkauttamista laittomana. Kuitenkin kun nuorena lainopin professorina tutkin tätä tapausta, huomasin yllätyksekseni, että tälle toiminnalle oli laillinen perusta Illinoisissa vuonna 1844 vallinneen lain mukaan. Sisällissotaa edeltävänä aikana rajaseudulla tapahtui monia sanomalehtien lakkauttamisia. Yhdysvaltain perustuslain mukaisen takuun lehdistön vapaudesta julistettiin koskevan kaupungin ja osavaltion hallinnon toimia vasta vuodesta 1931 alkaen, ja silloinkin ainoastaan Yhdysvaltain korkeimman

oikeuden enemmistön päätöksellä, perustuen perustuslain muutokseen, joka otettiin käyttöön vuonna 1868.¹³ Joseph Smithin toimia tulee arvioida sen aikaisten lakien ja olosuhteiden mukaan, ei nykyisten.

Chicagon yliopiston opiskelijoina historioitsija Marvin S. Hilliä ja minua kiinnosti kovasti se vähän tunnettu tosiasia, että viisi miestä joutui Illinoisissa oikeuteen Joseph Smithin murhasta. Yli kymmenen vuoden ajan kolusimme kirjastoja ja arkistoja eri puolilla maata yrittäen löytää tiedonmurusia tästä vuoden 1845 oikeudenkäynnistä ja siihen osallisista. Meidän kirjamme tarkasteli Joseph Smithin henkilökohtaisesti tunteneiden Illinoisin asukkaiden sanoja ja tekoja. Jotkut heistä rakastivat häntä ja panivat henkensä alttiiksi hänen vuokseen, toiset vihasivat häntä ja hau-toivat suunnitelmia hänen murhaamiseksi. Mikään siitä, mitä saimme selville tämän pitkällisen oikeudenkäynnin alkuperäisistä pöytäkirjoista tai todistuksista,

ei paljastunut mitään sellaista, mikä olisi ollut häpeäksi tälle murhatulle miehelle.¹⁴

Illinoisin oikeuden pöytäkirjojen saatavuus johti toiseen Joseph Smithiin liittyvään tutkimusaiheeseen, jota ei aiemmin ollut käsitelty. Silloinen Chicagon yliopiston lainopin opiskelija Joseph I. Bentley ja minä löysimme lukuisia aikakirjoja Joseph Smithin liiketoimista. Kirjoitimme yhdessä artikkelin tästä aiheesta vuoden 1976 *Brigham Young University Law Review* -julkaisuun.¹⁵ 1840-lukua edelsi valtakunnallinen taloudellinen paniikki ja lama. Taloudellinen tilanne Illinoisin kaltaisissa rajaseudun osavaltioissa oli katastrofaalinen.

Ikä: *Tapahtuma:*

14 Sai ensimmäisen näyn

21 Sai kultalevyt

23 Sai valmiiksi Mormonin kirjan käännöksen

25 Oli saanut puolet Opin ja liittojen sisältämistä ilmoituksista

26 Ensimmäisen presidenttikunnan järjestäminen

33 Pakeni Missourissa sijaitsevasta vankilasta, jatkoi kirkon johtamista

38 Kuoli marttyyrina

Esimerkiksi Abraham Lincolnin elämäkertakirjoittajat ovat kuvanneet Lincolnin taloudellisia vaikeuksia kyseisellä vuosikymmenellä, jolloin liiketoiminta oli epävakaa, monia sitoumuksia laiminlyötiin ja asioista käräjäotiin alinomaa.¹⁶

Joseph Smithin vihamiehet syyttivät häntä petoksesta erilaisissa kiinteistönluovutusasioissa, jotka liittyivät enimmäkseen kirkkoon. Seurasi joukko oikeudenkäyntejä, jotka jatkuivat lähes vuosikymmenen ajan, ja joissa näitä syytteitä tutkittiin sääntillisen yksityiskohtaisesti. Lopulta vuonna 1852, kauan sen jälkeen, kun pyhät olivat lähteneet Illinoisista (joten kenelläkään ei ollut mitään ajateltavissa olevaa poliittista tai muuta syytä suosia pyhiä tai heidän johtajaansa), eräs liittovaltion tuomari päätti tämän kanteen tuomioon, jonka mukaan Joseph Smithin toimista ei

löytnyt minkäänlaista petosta tai muuta moraalista sopimattomuutta.¹⁷

Tämän aikakauden yhteiskunnallisista kysymyksistä perillä olevat oppineet ovat kirjoittaneet Joseph Smithin ehdokkuudesta Yhdysvaltain presidentiksi seuraavasti:

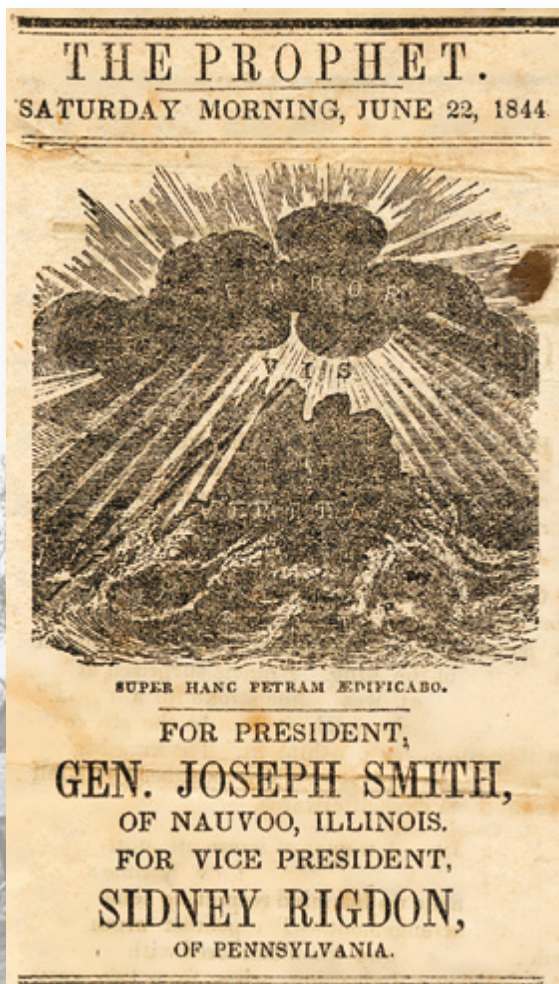
”Vaikka hänellä ei ehkä ollut varteenotettavia mahdollisuuksia voittaa vuoden 1844 valtakunnallisissa vaaleissa, hän kampanjoi älykkäästi kolmannen vaihtoehdon ehdokkaana, joka kannusti ehdottoman vakavasti lainopillisiin muutoksiin Yhdysvalloissa. Hän toivoi kehittävänsä yleistä mielipidettä tärkeissä kysymyksissä kuten orjuus, uskonnonvapaus, vankilat ja julkiset maa-alueet, ja työskenteli asioiden puolesta. Hän ja Robert F. Kennedy ovat ainoat kaksi amerikkalaista, jotka on murhattu heidän ollessaan ehdolla Yhdysvaltain presidentiksi.”¹⁸

Joseph Smithin luonnetta ymmärsivät kenties parhaiten miehet, jotka tunsivat hänet parhaiten ja seisivat hänen rinnallaan kirkon johdossa. He rakastivat häntä ja tukivat häntä profeettana. ”Hänen veljensä Hyrum valitsi kuoleman hänen rinnallaan. John Taylor, joka myös oli Josephin kanssa, kun tämä murhattiin, sanoi: ’Todistan Jumalan, enkelien ja ihmisten edessä, että hän oli hyvä, kunniallinen ja hyveellinen mies – – että hänen yksityinen ja julkinen luonteensa oli nuhteeton – ja että hän eli ja kuoli Jumalan miehenä’ (*The Gospel Kingdom*, 1987, s. 355; ks. myös OL 135:3). Brigham Young sanoi: ’En usko maan päältä löytyvän toista miestä, joka tunsu [Joseph Smithin] yhtään sen paremmin kuin minä; ja rohkenen sanoa, että Jeesusta Kristusta lukuun ottamatta ei parempaa miestä ole koskaan elänyt eikä elä tämän maan päällä.’ [”Remarks”, *Deseret News*, 27. elokuuta 1862, s. 65].”¹⁹

III. Joseph Smith ja laki

Kuten jo lainaamistani esimerkeistä käy ilmi, pitkälliseen kiinnostukseeni lainopilliseen historiaan on kuulunut erityinen mielenkiinto Joseph Smithin toimintaan oman aikansa amerikkalaisen oikeuskäytännön parissa. Historioitsijat ovat perinteisesti sanoneet Joseph Smithin olleen asianosaisena korkeintaan

Joseph Smith asetui ehdolle Yhdysvaltain presidentiksi vuonna 1844. Tässä lehtisessä kerrotaan puheesta, joka hänen oli määrä pitää vain viisi päivää ennen marttyrikuolemaansa.

noin 40 oikeustoimenpiteessä. Nykyään *The Joseph Smith Papers* -julkaisusarjan parissa tehdyn työn myötä tiedämme niitä olleen yli 220. Nämä oikeustoimenpiteet vaihtelivat ”yksinkertaisista perintätapauksista monitahoisiin [riitajuttuihin], joihin liittyi monimutkaisia lainopillisia teorioita. – – Joseph palkkasi lukuisia asianajajia – – nostamaan [sellaisia] kanteita ja puolustamaan niitä vastaan – – sekä siviili- että rikosoikeudellisissa tapauksissa.”²⁰

Pohjautuen siihen huomattavaan tietomäärään, joka meillä on profeetan elämästä, myöhempien aikojen pyhiin kuuluva oppinut Jeffrey N. Walker on kirjoittanut: ”Joseph Smith oli kieltämättä läheisesti, aktiivisesti ja jatkuvasti tekemisissä amerikkalaisen oikeusjärjestelmän kanssa. Näiden tärkeiden toimien huomiotta jättäminen tarkoittaisi sitä, että sivuutaisi suuren osan siitä, mihin hän käytti nerokkaasti ja tehokkaasti aikaansa ja tarmoaan – jopa niin, että Daniel H. Wells, Smithin hyvin tuntenut lakimies, tuomari ja oikeuskansleri, sanoi: ’Olen koko ikäni tuntenut lakimiehiä. Joseph Smith oli paras lakimies, jonka olen koskaan elämässäni tuntenut’ [lainattu julkaisussa *The Journal of Jesse Nathaniel Smith: Six Decades in the Early West: Diaries and Papers of a Mormon Pioneer, 1834–1906*, 1953, s. 456].”²¹

Kolme myöhempien aikojen pyhiin kuuluvaa kirjailijaa esittävät seuraavan yhteenvedon: ”Koska Smith oli niin paljon tekemisissä oikeusjärjestelmän kanssa, hän oppi pelin säännöt nopeasti ja käytti noita sääntöjä täydeksi hyödykseen lain puitteissa, pyrkien käyttämään hyväksi nuoren kansakunnan lakien suomia uusia tilaisuuksia ja suojoittoa. Hänen lakiin liittyvät valintansa ja menettelytapansa tuovat selvästi ilmi, että hän oli hyvin perillä lakiasioista ja että hän pyrki hyödyntämään kaikki lain sallimat keinot, olipa kyseessä Mormonin kirjan tekijänoikeuksien hankkiminen liittovaltion lakien mukaisesti, avioliittoon vihkimisten toimittaminen Ohion lakien mukaisesti, Nauvoon kaupungin ohjesääntöjen laatiminen, uskonnonvapauden kaikkiin suojoitomiin vetoaminen, liittovaltion maiden myymistä koskevien uusien lakien tehokas soveltaminen, habeas corpus -lakiin perustuvan oikeuden vaatiminen, asianmukaisen käräjäpaikan

”Joseph Smith oli paras lakimies, jonka olen koskaan elämässäni tuntenut.”

– Vanhin Daniel H. Wells, Utahin kuvernöörin lainopillinen neuvonantaja

perääminen tai anomus vastikään käyttöön otetun liittovaltion konkurssilain piiriin kuulumiseksi. Hän tutki lakikirjoja vapaa-aikanaan. Hän tunsu perustuslain sanatarkasti ja ymmärsi osavaltion säädösten kielenkäyttöä. Hän oli varmastikin tietoinen monista ajankohtaisista lainopillisista edistysaskelista elinaikanaan sekä osavaltion että liittovaltion tasoilla.”²²

On merkittävää, että nuo kolme kirjailijaa lisäävät tämän lausuman: ”Vastaaajana häntä ei koskaan tuomittu mistään rikollisesta toiminnasta. Aina, kun häntä kuultiin puolueettomasti, hänen huomattiin olevan rehellinen kunnan kansalainen.”²³

Viittaamaani kirjaan valitut ja siinä tarkastellut yksityiskohtaiset yhteenvedot profeetan oikeudenkäynteistä pohjautuivat niiden lukuisten J. Reuben Clarkin oikeustieteellisen tiedekunnan oppilaiden työhön, jotka suorittivat aiheeseen liittyviä kursseja ja tekivät sen pikkutarkan työn, joka johti näiden kolmen kirjailijan kirjoittamaan kirjaan. Minua kiehoi heidän kuvauksensa näiden oikeustieteen opiskelijoiden mielipiteistä:

”Ne oikeustieteen opiskelijat, jotka ovat käyttäneet oppikirjanaan tämän kirjan aiempia versioita, ovat johdonmukaisesti tulleet siihen johtopäätökseen, että Joseph oli vastuuntuntoinen, luotettava, uskollinen, harkitsevainen, armahtavainen, varovainen, sääntillinen, lainkuuliainen, kärsivällinen, myönteinen, neuvokas, taitava, järkevä, hyvä ihmistuntija ja jopa erittäin lahjakas lainopillisissa asioissa (heidän sanojaan käyttääkseni), etenkin silloin, kun kyseessä oli muiden ihmisten uskonnollisten tai kansalaisoikeuksien puolustaminen tai hänelle uskottujen velvollisuuksien täyttäminen. – – Joseph Smith ei koskaan menettänyt uskoaan Yhdysvaltain perustuslakiin, ja pyrki työskentelemään vakaasti sen suojissa, vaikka hän usein turhautuikin ja pettyi sitä soveltaviin ihmisiin ja suhtautui heihin varoen.”²⁴

IV. Lopuksi

Elämänsä aikana Joseph Smith sai aikaan enemmän kuin kukaan muu kuolevainen olisi kyennyt niin lyhyessä ajassa. Ainoa mahdollinen selitys tähän on taivaallinen apu. Pidän tästä yhteenvedosta:

”Hän käänsi ja julkaisi Mormonin kirjan New Yorkissa; järjesti kirkon New Yorkissa ja vei sen sitten Ohioon, Missouriin ja Illinoisiin; perusti kaupunkeja kuten Kirtlandin, Far Westin ja Nauvoon; kutsui tehtävään satoja kirkon johtohenkilöitä ja koulutti heitä; opiskeli hepreaa ja tutki Raamattua; perusti Apuyhdistyksen Nauvoossa; hoiti liikeyrityksiä yksin ja kumppanien kanssa; rakennutti kiinteistöjä ja temppeleitä; kirjoitti ja julkaisi artikkeleita ja pääkirjoituksia; oli osa

suurta perhettä ja kasvatti sellaisen itse; ylläpiti runsasta ystäväpiiriä; palveli useissa yhteiskunnallisissa tehtävissä, mukaan lukien suuren kansalaiskaartin ylipäällikkönä sekä Nauvoon kaupungin pormestarina ja ylituomarina. Hän puhui säännöllisesti viikottaisissa jumalanpalveluksissa, vihkimistilaisuuksissa ja aivan liian usein tapahtuneissa hautajaisissa; hän sai kymmeniätuhansia seuraajia ja innoitti joukoittain kääntynnäisiä muuttamaan siirtolaisina Yhdysvaltoihin.”²⁵

Yli 20 vuotta sitten pitämässäni yleiskonferenssi-puheessa sanoin näin:

”Muiden uskollisten myöhempien aikojen pyhien tavoin minäkin olen rakentanut elämäni profeetta Joseph Smithin todistukselle ja tehtävälle. Mikään, mitä olen lukenut tai saanut tutkimuksissani selville, ei ole koskaan heikentänyt todistustani hänen profeetallisesta kutsumuksestaan ja evankeliumin ja pappeuden palauttamisesta, jotka Herra pani alulle hänen kauttaan. Vahvistan juhlallisesti Joseph Smithin todistuksen, jonka hän esitti kuuluisassa Wentworth-kirjeessä vuonna 1842:

’ – – Totuuden viiri on pystytetty – –; kenenkään jumalattoman käsi ei voi pysäyttää työn etenemistä; vainot saavat raivota, roskajoukot liittyä yhteen, sotajoukot kokoontua ja hävitykset tulla, mutta Jumalan totuus etenee rohkeasti, ylväästi ja itsenäisesti, kunnes se on tunkeutunut jokaiseen maanosaan, käynyt jokaisella seudulla, kulkenut jokaisessa maassa ja kaikunut jokaiseen korvaan, kunnes Jumalan tarkoitukset on täytetty ja suuri Jehova on sanova, että työ on tehty’ (*Times and Seasons*, 1. maaliskuuta 1842, s. 709; lainattu julkaisussa *Encyclopedia of Mormonism*, toim. Daniel H. Ludlow, 5 osaa, 1992, osa 4, s. 1754).²⁶

Veljet ja sisaret, minä todistan Jeesuksesta Kristuksesta, Vapahtajastamme, joka ilmestyi Isän kanssa poikaprofeetalle ja josta Isä sanoi: ”*Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!*” (JS–H 17.) Me olemme kuulleet Herraamme Jeesusta Kristusta ilmoituksessa siitä ajasta lähtien. Tämä on Hänen kirkkonsa. Meillä on Hänen pyhän pappeutensa valtuus. Me kuljemme eteenpäin Hänen asiallaan. Minä todistan profeetta Joseph Smithin tehtävästä ja niiden profeettojen

Profeetta Joseph Smith oli 38-vuotias, kun hän ja hänen veljensä Hyrum kokivat marttyrikuoleman Carthagen vankilassa 27. kesäkuuta 1844.

tehtävästä, jotka ovat seuranneet häntä tässä suurenmoisessa työssä, jossa tekin olette mukana. ■

Puheesta ”Joseph Smith: The Prophet and the Man” [Joseph Smith: profeetta ja ihminen], joka pidettiin lähetysohjentajien seminaarissa Yhdysvalloissa 25. kesäkuuta 2018.

VIITTEET

- Russell M. Nelson, *Accomplishing the Impossible*, 2015, s. 1–2.
- ”Kunnia miehelle”, *MAP-lauluja*, 15.
- Ks. *Saarnatkaa minun evankeliumiani: lähetysohjelun opas*, 2005, s. 37.
- Richard Lyman Bushman, *Joseph Smith: Rough Stone Rolling*, 2005, s. 105.
- Russell M. Nelson, julkaisussa Sarah Jane Weaver, ”President Nelson Shares the ’Hopes of My Heart’ with New Mission Leaders”, *Church News*, 26. kesäkuuta 2018, news.lds.org.
- Saarnatkaa minun evankeliumiani*, s. 105; ks. myös Mormonin kirjan johdanto.
- Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism: Seven Steps to Improve Our Image*, 2008, s. 32.
- Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism*, s. 42.
- Tämä osuus viitteen 10 loppuun asti on mukailtu Dallin H. Oaksin artikkelista ”Joseph Smith in a Personal World” julkaisussa *The Worlds of Joseph Smith: A Bicentennial Conference at the Library of Congress*, toim. John W. Welch, 2006, s. 159.
- Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 545.
- Mary Alice Cannon Lambert artikkelissa ”Joseph Smith, the Prophet”, *Young Woman’s Journal*, joulukuu 1905, s. 554.
- Dallin H. Oaks, ”Joseph, ihminen ja profeetta”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 73.
- Ks. Dallin H. Oaks, ”The Suppression of the Nauvoo Expositor”, *Utah Law Review*, osa 9, nro 4, 1965, s. 862–903.
- Ks. Dallin H. Oaks ja Marvin S. Hill, *Carthage Conspiracy: The Trial of the Accused Assassins of Joseph Smith*, 1975.
- Ks. Dallin H. Oaks ja Joseph I. Bentley, ”Joseph Smith and Legal Process: In the Wake of the Steamboat Nauvoo”, *BYU Law Review*, vk 1976, nro 3, 1976, s. 735–782.
- Ks. David Herbert Donald, *Lincoln*, 1995, s. 94–118.
- Ks. Dallin H. Oaks ja Joseph I. Bentley, ”Joseph Smith and Legal Process”, s. 781.
- Sustaining the Law: Joseph Smith’s Legal Encounters*, toim. Gordon A. Madsen, Jeffrey N. Walker ja John W. Welch, 2014, s. x–xi.
- Ks. Dallin H. Oaks, ”Joseph, ihminen ja profeetta”, s. 74.
- Jeffrey N. Walker julkaisussa *Sustaining the Law*, toim. Gordon A. Madsen ym., s. vi.
- Jeffrey N. Walker julkaisussa *Sustaining the Law*, toim. Gordon A. Madsen ym., s. vii.
- Sustaining the Law*, toim. Gordon A. Madsen ym., s. xvii.
- Sustaining the Law*, toim. Gordon A. Madsen ym., s. xvii–xviii.
- Sustaining the Law*, toim. Gordon A. Madsen ym., s. xviii.
- Sustaining the Law*, toim. Gordon A. Madsen ym., s. xi–xii.
- Ks. Dallin H. Oaks, ”Joseph, ihminen ja profeetta”, s. 74.

”Jumalan totuus etenee rohkeasti, ylväästi ja itseenäisenä, kunnes se on tunkeutunut jokaiseen maanosaan, käynyt jokaisella seudulla, kulkenut jokaisessa maassa ja kaikunut jokaiseen korvaan, kunnes Jumalan tarkoitukset on täytetty ja suuri Jehova on sanova, että työ on tehty.”

– Joseph Smith, *Wentworth-kirjeessä 1. maaliskuuta 1842*

Puista putoilee tutkijoita

Nuorista lähetyssaarnaajista, jotka kulkivat ovelta ovelle Buenos Airesin kaduilla Argentiinassa vuonna 1995, vyöhykkeen johtokunnan jäsenen heille antama lupaus tuntui oudolta: ”Jos työskentelette uutterasti ja olette täysin kuuliaisista, puista putoilee tutkijoita kas-tettavaksi.” Saimme kuulla siitä lupauk-sesta hieman myöhemmin.

Isäni oli talomme edustalla jalkakäytävän vieressä karsimassa yhtä puistamme. Kun hän oli ylhäällä puussa karsimassa

oksia, hän huomasi kahden nuoren miehen kävelevän kadulla häntä kohti. Kun he kulkivat puun alta, hän huusi heille englannin kielellä.

Isäni ei oikeastaan puhunut englantia, mutta hän tiesi muutamia sanoja, ja hän oli utelias. Keitä olivat nämä nuoret miehet ja mitä he tekivät meidän naapurustossamme?

Lähetyssaarnaajat pysähtyivät ihmettelemään, mistä ääni oli kuulunut. Silloin isäni kiipesi alas puusta juttelemaan heidän kanssaan. Vaikuttuneena heidän

sanomastaan ja käytöksestään hän kutsui heidät kotiimme.

Isäni aiempi kokemus uskonnosta oli saanut hänet levottomaksi, mutta sanoma palautetusta evankeliumista kosketti hänen sydäntään. Hän oli elänyt vaikeita aikoja, ja hän tiesi, että hänen piti muuttua. Hän kuunteli tarkasti, kun lähetyssaarnaajat opettivat häntä, äitiäni, isoäitiäni ja minua.

Olin vain 11-vuotias, mutta heidän opettamansa totuudet koskettivat

***K**un isäni oli ylhäällä puussa karsimassa oksia, hän huomasi kahden nuoren miehen kävelevän kadulla häntä kohti.*

minuakin – ja äitiäni ja isoäitiäni. Tämän tuloksena meidät kaikki kastettiin muutama kuukausi myöhemmin syyskuussa 1995.

Niitä uskon siemeniä, joita lähetys-
saarnaajat olivat kylväneet sydämeemme, ravittiin pian, kun ystävät kirkossa perhedyttivät meitä, meille opetettiin lisää evankeliumia ja saimme hyviä kokemuksia vahvoista kirkon johtajista. Saamme lämpimän vastaanoton ansiosta meidän uskomme siemenet putosivat hyvään maahan, kasvoivat ja tuottivat satakertaisen sadon (ks. Luuk. 8:8).

Osoittamamme uskon hedelmiä, joista saamme nauttia tänä päivänä – miltei 25 vuotta myöhemmin – ovat luja sitoutuminen Jeesuksen Kristuksen palautettuun evankeliumiin, temppelein siunaukset sekä täyteläinen ja onnellinen elämä perheenjäsenten uuden sukupolven parissa, jotka on liitetty yhteen koko iankaikkisuudeksi.

Tulemme aina olemaan kiitollisia niistä kahdesta uskollisesta lähetys-
saarnaajasta, jotka panivat innoitetun lupauksen koetteille. ■

Yamila Caminos, Buenos Aires, Argentiina

Pelko vaihtui kestitsemiseen

Olen ollut aktiivinen kirkossa koko elämäni. Olen palvellut kokoaikaisessa lähetystyössä, solminut avioliiton temppeleissä ja kasvattanut neljä suuremista tytärtä. Vuosien kuluessa huomasi kuitenkin, että jotkut ystäväistäni olivat luopuneet jäsenyydestään kirkossa.

Jotkut sukulaiset käyttivät sosiaalista mediaa kyseenalaistaakseen ja arvostelakseen kirkon johtajia. Ja aloin itsekkin tuntea epäilyksiä kirkosta ensimmäistä kertaa elämässäni. Epäilykseni saivat minut tuntemaan pelkoa tulevaisuuden suhteen. Aika ajoin toivottomuus sai minut valtaansa.

Tänä vaikeana aikana pakotin itseni osallistumaan vaarnakonferenssiin. Puhuessaan vaarnanjohtajamme sanoi: ”Jos aiomme selviytyä edessä olevista vaikeista ajoista, niin sen sijaan että kestitsisimme itseämme Jumalan sanalla satunnaisesti, meidän pitää siirtyä siihen, että kestitsemme itseämme Jumalan sanalla hellittämättömästi. Meidän pitää asettaa elämässämme etusijalle säännöllinen pyhiin kirjoitusten tutkiminen, johon keskitymme täysin. Jos teemme niin, lupaan, ettemme tunne pelkoa.”

Huomioni kiinnittyi sanaan ”pelko”. Käsitin, että olin antanut evankeliumin tutkimiseni jäädä satunnaiseksi. Sen tuloksena pelko oli saanut jalansijaa elämässäni. Päätin laittaa vaarnanjohtajamme neuvon koetteelle.

Menin kotiin ja loin paikan evankeliumin tutkimiselle. Panin erään huoneen

Laitoin pienen työpöydän
ääreen mukavan tuolin ja
aloitin evankeliumin tutkimiseni
rukouksella.

nurkkaan pienen työpöydän ja mukavan tuolin. Laitoin seinälle muutamia kuvia Vapahtajasta. Keräsin pyhät kirjoitukseni, muutamia kyniä ja muistivihon. Aloitin tutkimiseni rukouksella.

Viikon tai parin kuluttua tästä oli tullut minulle päivittäinen rutiini. Kuuntelin ensiksi jonkin yleiskonferenssipuheen ja sitten tutkin jotakin tiettyä evankeliumin aihetta. Sitten minulla oli tapana lukea muutama luku Mormonin kirjasta ja päättää tutkimiseni vilpittömään rukoukseen taivaalliselle Isälleni.

Monista eri häiriöistä huolimatta minulta jäi puolen vuoden aikana harvoin väliin yhtäkään päivää, jolloin en olisi tutkinut evankeliumia. Sain suuremman ymmärryksen monista evankeliumin aiheista ja suhteeni taivaalliseen Isääni vahvistui, kun rukoilin säännöllisesti ja vilpittömästi.

Todistukseni oli vahvistumassa jälleen sellaiseksi, johon saatoin turvautua. Epäilykseni haihtuivat sen uuden todistuksen ansiosta, jonka olin saanut palautetusta evankeliumista. Huomasin kantavani asioista vähemmän huolta, koska luotin Jumalaan enemmän. Tunsin pelon ja epätoivon kaikkooavan mielestäni. Kadotin myös kiinnostukseni aikaa vieviin harrastuksiin ja huomasin, että minusta oli tulossa anteliaampi ja lempeämpi muita kohtaan.

Kun otin varteen vaarnanjohtajamme neuvon, Jumala pystyi muuttamaan minut. Koin parantumisen ja palautumisen itsensä Mestarin vaikutuksesta, kun kestitsin itseäni Hänen sanoillaan. ■

Matt Maxwell, Utah, USA

Olimme tehneet lujasti työtä koko pitkän päivän. Olimme nälkäisiä. Kenties rahojen löytäminen oli siunaus palvelemisestamme.

Mutta minulla on nälkä!

Eräänä sateisena päivänä lähetyskentälläni Kolumbiassa toverillani ja minulla oli tunti aikaa ennen kuin meidän piti palata asunnolle. Olimme nälkäisiä ja väsyneitä käveltyämme koko päivän. Emme olleet löytäneet ketään, jota opettaa.

Meillä ei myöskään ollut mukana rahaa, emmekä olleet käyneet ruokaostoksilla. Tiesimme, että kun pääsisimme asunnolle, meillä ei olisi mitään syötävää. Yritin työntää pois nämä kielteiset ajatukset ja keskittyä työhön.

”Katso, mitä löysin!” toverini huudahti yhtäkkiä.

Hän oli löytänyt maasta rahaa. Hänen kasvojensa ilmeestä tiesin hänen ajattelevan samaa kuin minäkin. Voisimme ostaa jotakin syötävää!

Mutta hetken kuluttua toverini sanoi: ”Ei, tämä raha ei ole meidän!”

”Mutta minulla on nälkä!” ajattelin.

”Kuuluipa se kenelle tahansa, emme löydä häntä tähän aikaan illasta”, sanoin toverilleni.

Hän ehdotti, että rukoilisimme. Tiesin, että se oli oikein, mutta osa minusta ajatteli, että se oli hullua. Olimme tehneet lujasti työtä koko pitkän päivän. Olimme nälkäisiä. Kenties rahojen löytäminen oli siunaus palvelemisestamme.

Sitten muistin äitini. Kun olin pieni, hän opetti siskojani ja minua olemaan aina rehellinen. Hän oli meille esimerkkinä ja rukoili, että meillä olisi rohkeutta olla rehellisiä. Tiesin, että jos hän olisi paikalla, hän olisi surullinen, ellen tekisi oikeaa päätöstä.

Niinpä me rukoilimme. Pyysimme taivaallista Isää auttamaan meitä löytämään omistajan. Muutaman minuutin kuluttua paikalle tuli eräs nuori mies etsien jotakin. Hän oli silmät kyynelissä ja näytti olevan poissa tolaltaan. Toverini

ja minä menimme hänen luokseen ja saimme kuulla, että meillä oli se, mitä hän etsi.

Palautimme rahat nuorelle miehelle, ja hän kiitti meitä useaan kertaan. Hän sanoi tarvitsevänsä rahoja maksaakseen opintomaksun. Ilman niitä hän menettäisi opinto-oikeutensa. Silmäni täytyivät kyynelistä, ja tein parannuksen aiemmista toiveistani käyttää rahat. Saimme nuoren miehen yhteystiedot, ja pääsimme opettamaan häntä ja viittä muuta henkilöä. Sinä iltana kiitin toveriani hänen hyvästä esimerkistään.

Tiedän, että Jumala siunaa meitä, kun olemme rehellisiä. Meillä ei ollut sinä iltana mitään syötävää, mutta en muista menneeni nukkumaan nälkäisenä. Rahojen löytäminen oli loppujen lopuksi siunaus. ■

**Isadora Marques Garcia,
São Paulo, Brasilia**

Lämmitys- laitteemme toimi uskolla

Kun aviomieheni Mark ja minä kasuimme viiden pienen lapsemme kanssa Yhdysvaltain itärannikolla, talossamme oli öljylämmitys. Tarkistimme öljymäärän panemalla mittatikun öljysäiliöön. Ja jos öljyä oli vähän, soitimme lämmitysöljy-yhtiöön, jotta he tulisivat täyttämään öljysäiliömme.

Erään epätavallisen kylmän tammikuun aikana meillä oli taloudellisia ongelmia. Menin jopa osa-aikaiseen iltatyöhön erääseen ravintolaan saadaksemme lisätuloja, mutta meillä oli yhä vaikeuksia saada rahat riittämään. Viimein jouduimme tilanteeseen, jossa meidän piti valita joko maksaa kymmenykset tai talomme lämmitysöljymaksu. Mittasimme öljyn, ja mittatikku näytti viittä senttimetriä. Öljy riittäisi ainoastaan päiväksi tai pariksi. Mutta päätimme panna uskomme Herraan ja maksaa kymmenyksemme.

Seuraavana päivänä Mark mittasi jälleen öljyn. Mittatikku näytti yhä viittä senttimetriä. Mark mittasi sen jälleen seuraavana päivänä, ja mittatikku näytti yhä viittä senttimetriä. Lämmityslaitte toimi, mutta öljy ei vähentynyt. Kahtena seuraavana päivänä öljy oli edelleen viiden senttimetrin kohdalla. Muistan

itkeneeni ilon kyyneliä iltaisin, kun kuulin lämmityslaitteen toimivan. Lämmityslaitteemme ei toiminut öljyllä – se toimi uskolla.

Tunsin olevani kuin leski, joka ruokki profeetta Eliaa ja huomasi, että ”jauhu-ruukku ei tyhjentynyt eikä öljypullo ehtynyt” (1. Kun. 17:16). Kun palkkapäivä viimein koitti, Mark mittasi jälleen öljyn. Tällä kertaa mittatikku näytti kahta ja puolta senttimetriä. Nyt öljy väheni, mutta meillä oli rahaa öljysäiliön täyttämiseen.

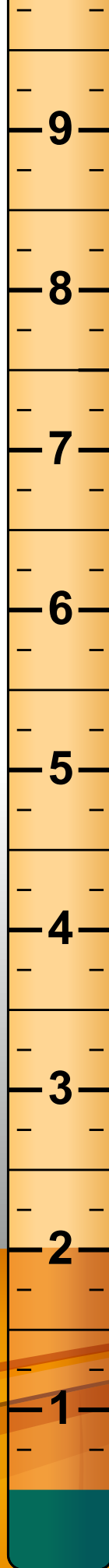
Meidän perheemme koetteli Herran lupausta, joka on kohdassa 3. Nefi 24:10: ”Koetelkaa minua nyt tällä tavalla, sanoo Herra Sebaot, enkö minä avaa teille taivaan ikkunat ja vuodata teille siunausta, niin ettei ole kylliksi tilaa ottaa sitä vastaan.”

Kannustan kaikkia niitä, jotka epäilevät kymmenysten maksamisen tuomia siunauksia, ottamaan vastaan Herran kutsun ”koetella Häntä nyt tällä tavalla”. Kymmenysten maksaminen avaa taivaan ikkunat, ja kun olemme kuuliaisia ja uskollisia Herran laelle ja käskyille, meitä siunataan monin tavoin.

Perheemme ei koskaan unohda sitä, kun öljylämmityslaitteemme toimi öljyn sijaan uskolla. ■

Lois Mansius, Texas, USA

Mittasimme lämmityslaitteen öljyn, ja mittatikku näytti viittä senttimetriä. Öljy riittäisi ainoastaan päiväksi tai pariksi.

Opi nylkemään haisunäätä

Aina kun ajattelen omavaraisuutta, mieleeni tulee eräs lähetysjohtajani käyttämä lausahdus: "Nylje omat haisunäätäsi." Kyllä, onhan se outo lausahdus, mutta siinä ajatuksessa on paljon totuutta, että **elämässämme on vaikeita asioita**, joita emme voi pyytää muita kohtaamaan meidän puolestamme.

Kuinka me siis "nyljemme omat haisunäätämme", mitä tulee emotionaaliseen omavaraisuuteen? Kuinka me käsittelemme pettymyksiä ja **opimme selviytymään kaikista tunteistamme?**

Onneksi meitä ei jätetä pimeyteen – resursseja on runsaasti. Muutamia niistä löytyy artikkelista "14 tapaa saada henkinen terveytesi jälleen raiteilleen". Mikä tärkeämpää, **voimme yksinkertaistaa elämää**, kun pidämme käskyt (ks. s. 44).

Se, että opimme suhtautumaan kaikkeen, mitä elämä työntää eteemme, on prosessi. Emotionaalinen omavaraisuus ei tarkoita sitä, että meistä aina tuntuisi sellaiselta kuin haluamme. Se tarkoittaa sitä, että Jeesuksen Kristuksen armosta ja omien ponnistelujemme kautta **pystymme hallitsemaan tunteita tervehenkisin ja antoisin tavoin**. Presidentti M. Russell Ballard antaa meille käytännön neuvoja tämän tasapainon saavuttamiseen (ks. s. 48).

Kun **pyrimme kohti emotionaalista omavaraisuutta**, saatamme tuntea olevamme kuin heikko pieni varpunen (ks. s. 46), mutta kun ponnistelemme ja toimimme taivaallisen Isän kumppanina, voimme olla varmoja siitä, että jonakin päivänä me kohoamme siivillemme kuin kotkat (ks. Jes. 40:31), mikä on hieno tapa sanoa, että meillä on voimaa nylkeä omat haisunäätämme.

Kaikkea hyvää toivottaen

Heather Johnson

KERRO KOKEMUKSISTASI

Onko sinulla kerrottavana jokin upea tarina? Tai haluatko nähdä artikkeleita joistakin tietyistä aiheista? Jos näin on, haluamme kuulla sinulta! Lähetä artikkelisi tai palautteesi sivustolla liahona.lds.org.

PARAS NEUVO...

Muutamat nuoret aikuiset kertovat, mikä on paras neuvo, minkä he ovat ikinä saaneet siihen, kuinka huolehtia omasta emotionaalisesta ja henkisesti terveydestä:

"Järjestä itsellesi aikaa liikkumiseen, oman mielesi tyhjentämiseen ja siihen, että pääset irti kaikista myrkyllisistä ajatuksista ja tuntemuksista, joita sinulla on."

– Brianna Forrester, Washington, USA

"Älä pelkää mennä tapaamaan terapeuttia. Sen ansiosta, että olen saanut sekä hengellistä huolenpitoa että ajallista hoitoa, olen pystynyt selviytymään elämästäni ja odotan tällä hetkellä lähetytyökutsua, jotta voin palvella Herraa."

– Nate Seal, Utah, USA

"Noudata kohtuullisuutta kaikessa hyvässä samalla kun keskität elämäsi Kristukseen."

– Nan Crews, Louisiana, USA

"Muista nukkua riittävästi. Se kuulostaa hassulta, mutta se on itse asiassa äärimmäisen tärkeää!"

– Sydney Smith, Kalifornia, USA

Mikä on paras neuvo, minkä olet ikinä saanut siihen, ettei olisi liian ankara itseäsi kohtaan? Lähetä vastauksesi sivustolla liahona.lds.org 31. tammikuuta 2019 mennessä.

LISÄÄ SINULLE

Vilkaisepa kohtaa "YA Weekly" [NA-viikkolisä], joka on Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksen nuorten aikuisten osiossa ja jossa on joka viikko tarjolla uutta digitaalista sisältöä, ja seuraa meitä sivustolla facebook.com/liahona, niin löydät vain verkossa julkaistavia artikkeleita ja lisää sisältöä.

Lori Fuller on

Ystävä-lehden toimitaja. Hän tutustuu mielellään uusiin bändeihin, kuuntelee uutisia radiosta ja valmistaa ruokia eri puolilta maailmaa. Toisinaan hän kirjoittaa juttuja.

Valerie Durrant on

Kaliforniasta Yhdysvalloista ja on ollut neljä vuotta naimisissa aviomiehensä Ryanin kanssa. Hiljattain hänestä tuli poikavauvan äiti. Hän rakastaa joogaa, maalaamista, lukemista ja patikoimista.

Heather J. Johnson on

kirjailija ja toimittaja. Hän rakastaa vesihiihtoa ja talviseikkailuja vuorilla. Hän pitää erityisesti brittiläisestä kirjallisuudesta ja suosittelee käyttämään rennompaa kieltä arkipäivän tilanteissa.

Dave Clarke

viettää mielellään aikaa vaimonsa ja tyttärensä kanssa. Kun hän ei rouskuta numeroita kirjanpitäjänä, hänet voi löytää viettämästä aikaa ulkona – juoksemassa, pyöräilemässä tai katsomassa koripalloa.

NUORILLE AIKUISILLE

TÄSSÄ OSASTOSSA

44 **Evankeliumi – iankaikkisen elämän niksi**

Lori Fuller

46 **Opeta minut lentämään – saavutamme emotionaalisen omavaraisuuden Herran tavalla**

Valerie Durrant

48 **Kahdeksan ehdotusta elämän vaatimusten tasapainottamiseen**

Presidentti M. Russell Ballard

VAIN VERKOSSA

Kuinka löytää itselle sopiva mielenterveytyön ammattilainen

Kevin Theriot

14 tapaa saada henkinen terveytesi jälleen raiteilleen

Heather J. Johnson

Miksi mielenterveysneuvonta ei enää pelota minua

Dave Clarke

Oletko koskaan miettinyt, kuinka käskyjen pitäminen tekee elämän erittäin paljon helpommaksi?

EVANKELIUMI

iankaikkisen elämän niksi

Lori Fuller

kirkon lehdet

Viime kuussa muutamat ystäväni ja minä olimme jutustelemassa menneen viikkomme tapahtumista. Yksi ystävä kertoi, että hän joutui kantamaan alkoholismista toipumassa olleen äitinsä aiheuttamaa raskasta kuormaa. Hän on minuakin nuorempi, ja hänen tilanteensa kuulosti mitä pahimmalta.

Myöhemmin samana iltana keskustelu kääntyi siihen, kuinka kallista tupakoiminen on ja kuinka joku tuttumme oli polttanut jatkuvasti savukerAsian päivässä. (Laske itse – se maksaa hyvin paljon!) Tämä nainen yritti lopettaa ja kärsi vieroitusoireista. Hänen poikansa oli kuitenkin todella onnellinen siitä, että hän oli lopettamassa. Pojan isä oli kuollut huumeiden yliannostukseen, minkä vuoksi kaikenlainen päihteiden käyttäminen tuntui tästä nuoresta erityisen pelottavalta.

Viimein keskustelumme päättyi kahviin – kuinka paljon ihmiset juovat sitä aamuisin (ja iltapäivisin ja toisinaan iltaisin) ja kuinka he kaipasivat lattejaan nyt kun heillä ei enää ollut varaa niihin päivittäin.

Kun ajoin kotiin ajatellen kaikkia näitä keskusteluja, mieleeni tuli ajatus: ”Viisauden sana on pohjimmiltaan kaikkien aikojen suurin niksi.” (Niksihän on keino tehdä elämästäsi parempaa, tehokkaampaa jne.) On

aivan kuin Jumala sanoisi: "Tässä on keino säästää rahaa, pitää sinut terveenä, suojella lapsiasi ja välttää todella rankoilta tunne-elämän kuormilta, mukaan lukien omat ja muiden riippuvuudet." On miltei aivan kuin Jumala olisi ennakoinut kaikki ongelmat, joita eteemme tulee, ja antanut meille keinon välttää puolet niistä...

Jumalan kaikkien käskyjen suhteen meillä on vaihtoehtoina joko noudattaa niitä tai olla välittämättä niistä. Mutta kun ajattelin viisauden sanaa Jumalalta saatuna ohjeistona, joka sekä ennakoii hyvin monia haasteita että suojelee meitä niiltä, mietin: "Entäpä jos kaikki Jumalan käskyt toimivat sillä tavoin?" Entäpä jos rakastava taivaallinen Isä, joka on kokenut tämän elämän ja sen haasteet, on antanut oppaan, joka auttaa meitä suunnistamaan maailmassa mahdollisimman kivuttomasti? Ja entäpä jos Hän on antanut sen meille, koska Hän rakastaa meitä ja haluaa suojella meitä?

Haluatko olla tyytyväinen siihen, mitä

sinulla on, olla onnellinen ja kiitollinen? "Älä tavoittele toisen [omaa]" (2. Moos. 20:17).

Haluatko välttää syyllisyyttä, vankeutta, lamaannuttavia korvaussummia ja oikeudenkäyntikuluja? Haluatko säilyttää ihmisten luottamuksen ja kunnioituksen – ja työpaikkasi? "Älä varasta" (2. Moos. 20:15).

Haluatko pysyä lähellä Jumalaa, jotta Hän voi opastaa ja ohjata sinua sekä auttaa kuormiesi kantamisessa? "Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi" (Matt. 22:37).

Lista jatkuu aina vain. Joka ikinen käsky voi varjella meitä sydämen murheelta, helpottaa elämäämme, pitää meidät pois vaikeuksista tai vain auttaa meitä tuntemaan rauhaa. Ja kaikki tämä hyvin vähäisellä henkilökohtaisella hinnalla tai epämuksuudella. (Eikä mitään piilomaksuja!)

En todellakaan halua vähätellä Jumalan käskyjä ja väittää niitä pelkästään ohjeiksi ja hyödyllisiksi nikseiksi. Ne ovat paljon sitä suurempia. Mutta ne ovat myös tosiaankin näin yksinkertaisia. Taivaallinen Isä ei voi varjella

meitä kaikelta. Mutta rakastavana isänä Hän haluaisi valmistella meitä ja varjella meitä valintojemme hinnalta – opastamalla meitä tekemään parempia valintoja.

Tietenkin voi olla niin, että pidämme käskyt ja silti meille tapahtuu ikäviä asioita. Miksi siis nähdä vaivaa?

Koska emme koskaan tiedä, *miltä* meitä suojeleaan kuuliaisuutemme ansiosta. Koska sen avulla pääsemme vapaiksi itse aiheutetusta tuskasta. Koska kuuliaisuus auttaa meitä pysymään lähellä Jumalaa. Koska se saa meidät tekemään parannuksen, kun valitsemme väärin. Koska luotamme Jumalan tietävän, kuinka siunata ja varjella meitä.

Lista jatkuu aina vain. Se on paljon pidempi kuin niiden syiden luettelo, joiden vuoksi *ei* kannata pitää käskyjä.

Kävipä hyvin tai huonosti, Jumala antaa minun valita, kuinka kuuliainen haluan olla. *Minä* saan valita, kuinka paljon otan vastaan siunauksia, joita Hän on varannut minulle. Miksi siis pitää käskyt? Koska haluan pitää elämäni avoimena sille avulle, jota Jumala pyrkii antamaan. ■

Meidän tulee luottaa taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen sekä tehdä oma osamme, kun pyrimme tulemaan emotionaalisesti omavaraisiksi.

Opeta minut lentämään

saavutamme emotionaalisen omavaraisuuden Herran tavalla

Valerie Durrant

Kun ajattelemme linnunpoikasta, joka opettelee lentämään, näemme usein mielessämme sen viimeisen sankarillisen yrityksen: untuvikon, kun se pudottautuu pesästä, levittää siipensä ja kohoaa taivaalle. Ennen sitä viimeistä onnistumista on luultavasti ollut monia epäonnistumisia, joissa lintu ei ole kohonnut taivaalle vaan pikemminkin tipahtanut maahan.

Lentämään opettelevan linnun tavoin mekin saatamme pudota yhä uudelleen, kun yritämme omin avuin saavuttaa emotionaalisen omavaraisuuden. Mutta jos pyydämme apua Herralta ja ponnistellemme, niin me voimme oppia, kuinka olla sinnikkäitä, kun elämä ei suju aivan suunnitelmien mukaan, ja turvautua Häneen, kun koettelemukset käyvät liian suuriksi, jotta kestäisimme ne omin voimin.

Opettelemme lentämään

Jos lentämään opetteleminen on tuskallinen prosessi, niin miksi lintu yleensä koskaan lähtisi pesästä? Sen emon ansiosta. Poikastensa elämän alkuvaiheiden aikana emolintu tuo niille ruokaa suoraan pesään. Mutta aikanaan se alkaa jättää ruokaa pesän ulkopuolelle, jotta untuvikkojen täytyy uskaltautua pois mukavuusalueeltaan hankkiakseen ravintoa.

Kyse on samasta prosessista, jonka käymme läpi opitellessamme tulemaan emotionaalisesti omavaraisiksi – mutta meidän ei odoteta osaavan lentää täysin omin voimin aivan vielä.

Samalla tavoin kuin emolintu antaa poikastensa pudota pesästä, taivaallinen Isä antaa meidän kulkea läpi koettelemusten ja kokemusten, jotka voivat olla tuskallisia, turhauttavia ja lannistavia. Hänen pelastussuunnitelmansa tarkoituksena on auttaa meitä tulemaan Hänen kaltaisikseen, joten jokainen haaste, jonka kohtaamme, voi olla mahdollisuus oppia ja kasvaa. Emolinnun tavoin taivaallinen Isä antaa meille yhä lohtua ja ohjausta, koska ainoastaan Hänen avullaan me

voimme saavuttaa oman emotionaalisen ja henkisen terveyden ja säilyttää sen.

Räpyttelemme omia siipiämme

Vaikka taivaallinen Isä onkin kumppanimme, meidän ei pidä odottaa Hänen tekevän kaikkea meidän puolestamme. Hän haluaa meidän käyttävän tahdonvapauttamme ja voimavaroja, joita Hän on antanut meille matkallamme kohti emotionaalista omavaraisuutta.

Esimerkiksi kun käymme läpi syvää murhetta, vihaa tai menetystä, Hän haluaa meidän pyytävän Häneltä neuvoa, mutta meidän ei pitäisi tyytyä siihen – meidän pitää tehdä parhaamme, jotta toimimme Hänen meille antamansa innoituksen mukaisesti, pidämme käskyt, käymme temppelissä saadaksemme rauhaa, lohtua ja vastauksia, otamme huomioon profeettojen antamat neuvot ja luotamme Hänen suunnitelmaansa meitä varten.

Taivaallinen Isä on antanut meille monia työkaluja emotionaalisen omavaraisuuden saavuttamiseen, mutta jos olemme tehneet kaikkemme emmekä pääse eteenpäin ja meillä on yhä ongelmia mielenterveytemme

kanssa, muukin apu saattaa olla tarpeen. Epäilemättä on tilanteita, jolloin sinun pitää ehkä kääntyä mielenterveystyön ammattilaisen puoleen tai saada piispaltasi lisäopastusta päästäksesi eteenpäin.

Pidä kuitenkin mielessä, että jos pyydämme muilta neuvoa joka kerta, kun törmäämme johonkin esteeseen tiellä, me saatamme menettää arvokkaita mahdollisuuksia oppia ja kasvaa itseksemme. Edelleen, meidän tulee ponnistella itse riittävästi päästäksemme eteenpäin.

Noudatamme Herran mallia

Opin ja liittojen luvussa 9 Oliver Cowderya nuhdellaan siitä, että hän yritti kääntää Mormonin kirjan levyjä ilman että hän olisi käyttänyt ollenkaan ”harkintaa, paitsi että [pyysi Jumalalta]” (jaa 7). Sitten häntä kehoitetaan tutkimaan sitä tarkoin mielessään, päättämään omaan johtopäätökseen ja sitten kysymään Jumalalta, onko se oikein (ks. jaa 8).

Kun noudatamme tätä mallia huolehtiessamme omasta henkisestä terveydestämme, taivaallinen Isä ei jätä meitä pelkästään omien kykyjemme ja

ajatustemme varaan. Hän sallii meille tilaisuuden oppia, kuinka käyttää omaa tahdonvapauttamme. Nimenomaan se, että etsimme vastauksia omiin kysymyksiimme ja ratkaisuja ongelmiimme Hänen avullaan, auttaa meitä viime kädessä tulemaan Hänen kaltaisikseen. Tämä mielessämme voimme pyytää Häntä näyttämään meille, kuinka meistä voi tulla emotionaalisesti tasapainoisempia, sen sijaan että pyytäisimme Häntä tekemään meistä parempia.

Kun tällä tavoin käytämme tahdonvapauttamme yhä uudelleen aina kun emotionaalista hyvinvointiamme koetellaan, meistä tulee vähitellen parempia ja varmempia. Vaikka meidän ei tarvitsekaan aivan vielä hallita lentämistaitoa, voimme olla varmoja siitä, että Hän on meidän kanssamme koko matkan, ja riemuita siitä seikasta, että Hän auttaa meitä vähä vähältä tulemaan paremmiksi. Jokainen päivä on uusi mahdollisuus kurkottaa kohti uusia korkeuksia – mikä valmistaa meitä sitä päivää varten, jolloin me pysymme lentämään omin voimin. ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

**Presidentti
M. Russell
Ballard**

kahdentoista
apostolin koo-
rumin virkaa
toimittava
presidentti

Minulla on muutamia ehdotuksia, joiden toivon olevan arvokkaita niille, joita elämän eri vaatimusten tasapainottaminen huolestuttaa.

KAHDEKSAN EHDOTUSTA elämän vaatimusten tasapainottamiseen

1. **Ensimmäiseksi: Ajattele elämäsi ja aseta asiat tärkeysjärjestykseen.** Varaa säännöllisesti jokin rauhallinen hetki, jolloin voit ajatella syvällisesti sitä, minne olet menossa ja mitä sinun pitää tehdä päästäksesi sinne. Jeesus, joka on esikuvamme, vetäytyi usein "autiolle seudulle rukoilemaan" (Luuk. 5:16). Meidän täytyy tehdä aika ajoin samoin voidaksemme uudistua hengellisesti niin kuin Vapahtaja teki. Kirjoita muistiin ne tehtävät, jotka haluat hoitaa kunakin päivänä. Kun kirjoitat päivittäistä aikatauluasi, pidä ennen kaikkea mielessäsi ne pyhät liitot, jotka olet tehnyt Herran kanssa.
2. **Toiseksi: Aseta lyhyen aikavälin tavoitteita, jotka pystyt saavuttamaan.** Pidä tavoitteet tasapainossa – ei liikaa eikä liian vähän, ei liian korkeita eikä liian matalia. Kirjoita muistiin nämä saavutettavissa olevat tavoitteet ja pyri niihin tärkeysjärjestyksessä. Tavoitteita asettaessasi rukoile jumalallista johdatusta.
3. **Kolmanneksi: Hallitse todellisia tarpeitasi viisaan talousarvion avulla ja punnitse niitä tarkoin siihen verraten, mitä kaikkea haluaisit saada elämässä.** Aivan liian monet ihmiset ja perheet ovat velkaantuneet liikaa. Varo monia houkuttelevia lainatarjouksia. Rahan lainaaminen on paljon helpompaa kuin sen takaisin maksaminen. Taloudelliseen

turvallisuuteen ei ole oikoteitä. Emme koskaan saavuta elämässämme tasapainoa, elleivät raha-asiamme ole varmasti hallinnassa.

Muista aina maksaa täydet kymmenykset.

4. Neljänneksi: Pysy lähellä puolisoasi, lapsiasi, sukulaisasi ja ystäviäsi. He auttavat sinua säilyttämään tasapainon elämässäsi. Vahvista suhteita perheeseesi ja ystäviisi avoimella ja vilpittömällä viestinnällä.

Hyvä aviosuhde ja hyvät perhesuhteet voidaan säilyttää lempeällä, rakastavalla ja huomaavaisella kommunikaatiolla. Muista, että usein pelkkä katse, silmänisku, nyökkäys tai kosketus kertoo enemmän kuin sanat. Myös huumorintaju ja kuuntelutaito ovat olennaisia hyvässä viestinnässä.

5. Viidenneksi: Tutki pyhiä kirjoituksia. Ne ovat parhaita lähteitä, mitä meillä on pysyä kosketuksessa Herran Henkeen. Pyhien kirjoitusten tutkiminen on ollut yksi niistä keinoista, joilla minä olen saanut varman tietoni siitä, että Jeesus on Kristus. Presidentti Russell M. Nelson on pyytänyt kirkon jäseniä tutkimaan rukoillen Mormonin kirjaa joka päivä.

6. Kuudenneksi: Meidän on päivittäisessä ohjelmassamme varattava aikaa myös riittävään lepoon, liikuntaan ja rentoutumiseen, jos haluamme elää tervettä ja tasapainoista elämää. Hyvä fyysinen kunto lisää meidän omanarvontuntoamme ja itsekunnioitustamme.

7. Seitsemänneksi: Pitäkää perheilta viikoittain. Emme saa menettää tätä tärkeää tilaisuutta opettaa toisillemme valtakunnan oppia (ks. OL 88:77), joka johdattaa perheet iankaikkiseen elämään.

Saatana tekee aina työtä hävittääkseen todistuksemme, mutta hänellä ei ole valtaa kiusata tai häiritä meitä enempää kuin meillä on voimaa vastustaa, kun me tutkimme evankeliumia ja elämme sen käskyjen mukaan.

8. Viimeinen ehdotukseni on, että rukoilet usein. Osaat tehdä joka päivä oikeita päätöksiä, jos rukoilet jatkuvasti ja vilpittömästi. Kun olen hengellisesti oikeassa vireessä, huomaan saavani kaiken muunkin elämässäni paljon helpommin tasapainoon.

Ymmärrän, että muitakin ehdotuksia voitaisiin lisätä. Uskon kuitenkin, että kun me keskitymme muutamiin perustavoitteisiin,

selviydymme todennäköisemmin niistä monista vaatimuksista, joita elämä meille asettaa. Muista, että elämässä mikä tahansa liiallisuuksiin menevä voi suistaa meidät pois tasapainosta. Sama voi aiheutua myös siitä, että elämässämme on liian vähän tärkeitä asioita. Kuningas Benjamin kehotti huolehtimaan, "että tämä kaikki tehdään viisaasti ja järjestyksessä" (Moosia 4:27).

Usein selkeän suunnan ja päämäärrien puuttuminen voi kuluttaa turhaan aikaamme ja voimiamme ja aiheuttaa tasapainon puutetta elämässämme. Tärkeimpänä tavoitteenamme tulee olla kuolemattomuuteen ja iankaikkiseen elämään pyrkiminen (ks. Moos. 1:39). Jos se on tavoitteemme, niin miksi emme poistaisi elämästämme sellaisia tekijöitä, jotka vaativat ja kuluttavat ajatuksiamme, tunteitamme ja voimiamme edistämättä tuon tavoitteen saavuttamista?

Tee vain parhaasi joka päivä. Tee perusasiat, ja ennen kuin huomaatkaan, elämäsi on täynnä hengellistä ymmärrystä, joka vahvistaa sinulle sen, että taivaallinen Isäsi rakastaa sinua. Kun ihminen tietää tämän, elämä on täynnä merkitystä ja tarkoitusta ja tasapaino on helpompi säilyttää. ■

Huhtikuun 1987 yleiskonferenssipuheesta.

TÄSSÄ OSASTOSSA

Mitä jos minä lähtisin?

Kun muutin tänne, seurakunnassamme oli vain kaksi muuta nuorta naista. Meistä tuli ystäviä, ja opin tuntemaan heidät oikein hyvin. Mutta he lakkasivat käymästä kirkossa.

Kerran kun olin menossa temppeeliin, näin lähetysohjaajan. Kerroin hänelle ystävästäni ja kysyin, mitä voisin tehdä auttaakseni heitä palaamaan kirkkoon. Hän käski minun pysyä paikallani, olla vahva ja rukoilla heidän puolestaan.

Pian sen jälkeen näin toisen niistä tytöistä, ja se ilahdutti minua tosi paljon. Kun sinä iltana tulin kotiin, rukoilin ja tunsin voimakkaasti, että minun todellakin piti pysyä paikallani ja jatkaa kirkossa käymistä, jatkaa seminaarissa käymistä ja jatkaa esimerkkinä olemista ystäväilleni. Mitä jos lähtisin enkä koskaan tulisi takaisin ja toinen ystäväistäni palaisi kirkkoon? Kuka olisi hänen ystävänsä ja auttaisi häntä palaamaan?

Asiat ovat helpompia, kun teemme ne yhdessä.

Alyona

Kharkiv Oblast, Ukraina

52 **Vapahtajan tavalla – kasvua neljällä tärkeällä osa-alueella**
Diane Thomas

56 **Painonnostajan opas vahvana pysymiseen**
Kuiniini Manumua

58 **Vuoden 2019 toimintailtojen johtoihe: "Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni"**
Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten ylimmät johtokunnat

60 **Vuoden 2019 toimintailtojen teema-laulu: Häntä rakastanhan**
Nik Day

64 **Viimeinen sana: Sakramentti ja tuleminen enemmän Kristuksen kaltaiseksi**
Vanhin D. Todd Christofferson

Diane Thomas
seminaarit ja instituutit

VAPAHTAJAN TAVALLA -

kasvua neljällä
tärkeällä osa-alueella

*Emme tiedä paljoakaan siitä,
kuinka Jeesus Kristus varttui,
mutta Luuk. 2:52 antaa meille
ison vihjeen.*

"Siis minun pitää tehdä... mitä?"
Olin kuunnellut. Ihan
oikeasti olin. Ohjaaja oli tarkis-
tanut varusteeni, oli näyttänyt
minulle tarkasti, kuinka vapauttaa
köyttä, oli jopa katsonut minua
suoraan silmiin ja sanonut: "Minä
EN anna sinun pudota!"

Mutta sinä ratkaisevana hetkenä
minä vain seisoin: tärisin ja hikoilin,
kun katsoin olkani yli ja alas... aivan
alas, tietäen, että minun oli otet-
tava se ensimmäinen askel.

Kalliojyrkänteen yli.

Kenties ette ole olleet minun tilanteessani – kirjaimellisesti astumassa kaliojyrkänteen yli toivoen, että olette valmistautuneet riittävästi laskeutuaksenne turvallisesti alas köyden avulla. Mutta todennäköisesti olette olleet siinä tilanteessa hengellisesti. Nimittäin kun olette tutkineet pyhiä kirjoituksia itsekseen ja olette kuulleet opettajien todistavan tosi opista ja periaatteista. Tunnette Hengen kutsuvan teitä toimimaan tavoilla, jotka auttavat teitä tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaisiksi. Olette innostuneet ottamaan tämän askeleen ja näyttämään Herralle, kuinka sitoutuneita olette Hänen evankeliumiinsa.

Sitten ajattelette: ”Kuinka minä sen teen?”

Ja se, mikä näytti vain hetken niin selkeältä ja mahdolliselta, ei enää tunnukaan siltä. Siinä te olette – seisomassa hengellisen jyrkänteen reunalla, epävarmana siitä, onko teillä oikeat varusteet tai oletteko valmiita toimimaan saamanne totuuden pohjalta.

Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi tuleminen: Kuinka se *tehdään*?

Aloita alusta

Vapahtaja aloitti elämänsä kuolevaisuudessa samalla tavoin kuin te ja minä: pienenä vauvana. Ja aikanaan meidän laillamme Jeesus alkoi kasvaa (ks. OL 93:11–17). Hän opetteli kävelemään, puhumaan ja nauramaan. Hän opetteli tekemään työtä, lukemaan ja tulemaan toimeen ihmisten kanssa.

Itse asiassa siitä, miten Herra ”varttui”, kerrotaan jakeessa Luuk. 2:52: ”Jeesukselle karttui ikää ja viisautta; Jumalan ja ihmisten suosio seurasi häntä.”

Jos haluamme, että meistä tulee Vapahtajan kaltaisia, voimme noudattaa Hänen esimerkkiään.

Tarkastellaanpa siis tätä mallia ja katsotaan itse, kuinka tuleminen Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi on mahdollista!

Siinä te olette – seisomassa hengellisen jyrkänteen reunalla, epävarmana siitä, onko teillä oikeat varusteet tai oletteko valmiita toimimaan saamanne totuuden pohjalta.

Kartuta viisautta

Jumala on luonut meidän mieleemme sellaiseksi, että sillä on hämmästyttävä kyky arvioida, käsitellä ja ottaa käyttöön tietoa. Faktoja, numeroita, taitoja, menetelmiä – sen tiedon määrä, jota pystymme kartuttamaan, on miltei rajaton!

Mutta Vapahtajan tavoin me pyrimme siihen, että meille karttuu *viisautta*, ei ainoastaan tietoa. Viisaus on sitä, että pystymme oikealla tavalla käyttämään tietoa, ymmärtämään valintojamme ja tekemään hyviä päätöksiä.

”Viisauteen sisältyy tiedon oikea käyttäminen”, opetti vanhin James E. Talmage (1862–1933) kahdentoista apostolin koorumista.¹ Hän selitti myös, kuinka Vapahtaja hankki viisautta: ”Hän hankki tietoa tutkimalla ja sai viisautta rukoilemalla, ajattelemalla ja ponnistelemalla.”² Alma opetti poikaansa Helamania: ”Oi muista, poikani, ja opi *viisautta* nuoruudessasi, niin, opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt” (Alma 37:35, kursivointi lisätty). Ajattelepa: usko, tutkiminen ja kuuliaisuus lisäävät kykyämme hankkia tietoa ja kartuttaa viisautta!

VIISAUS

Kuinka voisit toteuttaa uskon ja kuuliaisuuden periaatteita niin, että sen ansiosta sinulle karttuisi viisautta? Millä tavoin viisauden kartuttaminen voituttaa sinua tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaiseksi?

OPI LISÄÄ:

Ks. 2. Nefi
9:28–29;
OL 130:18–19.

Kartuta ikää ja voimia

Nefi oli iso ja vahva. Hän oli pyhien kirjoitusten mukaan ”isokokoinen” (1. Nefi 2:16). Minä en ole. Nefin fyysiset voimat oli luotu toteuttamaan hyvin erilaisia toimintoja kuin minun fyysiset voimani, koska Herralla oli Nefiä varten erilaisia tehtäviä. Nefin piti rakentaa laiva, löytää ruokaa perheelleen ja auttaa heitä matkaamaan erämaassa.

Meidän fyysisessä kehossamme on se, mitä tarvitsemme elääksemme kuolevaista

IKÄ JA VOIMAT

Millä tavoin fyysisestä kehostasi huolehtiminen liittyy hengestäsi huolehtimiseen?

Mitä muutoksia tai parannuksia aiot tehdä siinä, kuinka huolehdit kehostasi?

OPI LISÄÄ:

Lue presidentti Russell M. Nelsonin yleiskonferenssipuhe ”Jumalalle kiitos” (Liahona, toukokuu 2012, s. 77).

elämää ja nauttiaksemme siitä. Jumalan jumalallisen suunnitelman mukaisesti vastasyntyneelle lapselle karttuu ikää ja voimia ajan kuluessa. Meidän ei tarvitse varttuessamme kasvattaa itsellemme mitään lisäelimiä tai -raajoja – kaikki osat on jo luotu osaksi kehoamme. Ei tarvita mitään ylimääräistä kokoa- mista! Mutta palvellaksemme Jumalaa ja lähipiirissämme olevia meidän täytyy ylläpitää kehomme terveyttä.

Meidän fyysinen ruumiimme on täydellisesti suunniteltu temppeleli eli asumus meidän hengellemme (ks. 1. Kor. 3:16–17; 6:19–20). Presidentti Russell M. Nelson on opettanut: ”Teidän ruumiinne luonnollisine lahjoineen on suurenmoinen Jumalan luomus. Se on lihasta rakennettu maja – henkenne temppeleli.”³

Kehomme saattaa kokea vaikeita fyysisiä haasteita, vammoja ja kipua, koska elämme kuolevaisuuden kokemuksessa, mutta taivaallinen Isämme on suunnitellut kehomme niin, että voimme täydellisen onnistuneesti saavuttaa mahdollisuutemme elämässä.

Kartuta Jumalan suosiota

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Koko iankaikkisuuden ensimmäinen suuri *totuus* on se, että Jumala rakastaa *meitä* koko *Hänen* sydäimestään, väkevyydestään, mielestään ja voimastaan.”⁴

Jumala rakastaa *sinua*. Silloinkin kun sinulla on huono päivä, Hän rakastaa *sinua* – kaikkine vahvuuksinesi, heikkouksinesi, kysymyksinesi ja toiveinesi. Kuinka siis Jumalan suosio voi seurata sinua? Näytä Hänelle, että sinäkin rakastat Häntä!

Jeesus sanoi kerran opetuslapsilleen: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni” (Joh. 14:15). Kuuliaisuutesi osoittaa rakkautesi Jumalaa kohtaan. Aulis kuuliaisuutesi pienissä päivittäisissä toimissa voi valmistaa sinua vastaamaan, kun Hän esittää kutsujaan tulevaisuudessa, ja saavuttamaan vielä suurempiakin asioita.

JUMALAN SUOSIO

Kuinka Vapahtaja osoitti rakastavansa taivaallista Isää? Mitä tämä opettaa sinulle Jeesuksesta? Mitä konkreettisia, vanhurskaita tekoja voisit tehdä tänään osoittaaksesi rakkautesi Jumalaa kohtaan?

OPI LISÄÄ:

Ks. Moosia 2:22, 41.

”Kun opimme lisää Jeesuksesta Kristuksesta, me saamme vahvemman uskon Häneen ja luonnollisesti haluamme noudattaa Hänen esimerkkiään.”

Jean B. Bingham, ”Jotta teidän ilonne tulisi täydelliseksi”, Liahona, marraskuu 2017, s. 87.

Kartuta ihmisten suosiota

Yllätys! Se, että sinulla on eniten sosiaalisen median seuraajia, *ei* tarkoita sitä, että ihmisten suosio seurasi sinua.

Jeesus näytti erilaisen tavan vaikuttaa muihin – ja keiden Hän antoi vaikuttaa Häneen. Hän ”kulki ympäri maata, teki hyvää – –, sillä Jumala oli hänen kanssaan” (Ap. t. 10:38).

Presidentti Henry B. Eyring, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut kerran: ”Muistan yhä kuin eilisen päivän

OPI LISÄÄ:

Ole samanlainen ystävä kuin Ammon oli kuningas Lamonielle. Ks. Alma 17:19–18:41.

IHMISTEN SUOSIO

Millä tavoin voit olla parempi ystävä niille, joita on lähipiirissäsi?

Kuinka se, että noudatat Vapahtajan esimerkkiä tekemällä hyvää, lisää vanhurskasta vaikutustasi muihin?

ne ystävät, joilla oli hyvä vaikutus elämäni kauan sitten. He ovat menneet, mutta muisto heidän rakkaudestaan, esimerkistään, uskostaan ja todistuksestaan kohottaa minua yhä.”⁵

Sinä voit kasvattaa vaikutustasi olemalla ystävä, jolla on hyvä vaikutus jonkun elämään! *Nuorten voimaksi* -kirjassa opetetaan, kuinka voit tehdä sen: ”Osoita aitoa kiinnostusta muita kohtaan, hymyile ja ilmaise heille välittäväsi heistä. Kohtele jokaista ystävällisesti ja kunnioittavasti ja vältä tuomitsemasta ja arvostelemasta lähimmäisiäsi. – – Yritä erityisesti olla ystävä niille, jotka ovat ujoja tai yksinäisiä, joilla on erityisiä tarpeita tai jotka eivät tunne kuuluvansa joukkoon.”⁶

Ajattele niitä henkilöitä, joita vilpittömästi ihaillet ja kunnioitat – joita sinä *suosit*. Mitä sellaisia ominaisuuksia he ovat kasvattaneet itsessään, jotka muistuttavat sinua Jeesuksesta Kristuksesta? Sillä niin hyviä kuin ystävämmme saattavatkin olla, niin kaikkein paras ystävämmme on Jeesus Kristus ja Hänen esimerkkinsä on se, jota me haluamme seurata!

Kaikki liittyy toisiinsa

”Jeesukselle karttui ikää ja viisautta; Jumalan ja ihmisten suosio seurasi häntä” (Luuk. 2:52). Kun noudatat Vapahtajan kasvun mallia, huomaat, että nämä osatekijät liittyvät yhteen täydellisesti ja sinusta *tosiaan* tulee enemmän Hänen kaltaisensa. Sinun mielesi, kehosi ja henkesi toimivat yhdessä sinun hyväksesi, ja sinä pystyt siunaamaan monien muiden elämää ja palvelemaan Jumalaa koko sydämestäsi, väkevyydestäsi, mielestäsi ja voimastasi! (Ks. OL 4:2.) ■

VIITTEET

1. James E. Talmage, *Uskonkappaleet*, 1985, s. 110.
2. James E. Talmage, *Jeesus Kristus*, 1986, s. 78.
3. Russell M. Nelson, ”Olemme Jumalan lapsia”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 101.
4. Jeffrey R. Holland, ”Huomenna Herra tekee teidän keskeillänne ihmetekoja”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 127.
5. Henry B. Eyring, ”Tosi ystävät”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 32.
6. Nuorten voimaksi, kirjanen, 2011, s. 16.

Kuinini Manumua

Kun aloitin lukion, painonnoston valmentaja pyysi minua tulemaan mukaan painonnostoon.

”Hmm... ei kiitos”, sanoin. ”Ei sovi minulle.”

Mutta hän jatkoi suostuttelua. Viikkokausia.

Viimein päätin kokeilla. Hän oli oikeassa – minä todella pidin painonnostosta. Alussa se oli kerta kaikkiaan outoa. Kehoni ei ollut koskaan aiemmin tehnyt mitään sellaista. Mutta aloin pitää harjoitusten antamasta tunteesta. Pidin myös joukkueovereistani ja kilpailuista. Ja aloin pärjätä todella hyvin!

Nykyään painonnosto on valtavan iso osa elämääni. Harjoittelen joka päivä vähintään kaksi tai kolme tuntia tehden jalkakyykkyjä, rinnallevetoja ja tempauksia. (Ja ellet tiedä, mitä liikkeitä nuo ovat, älä ole huolissasi – en minäkään tiennyt!)

Kuten monet asiat, painonnostokin vaatii aikaa ja kärsivällisyyttä, ja toisinaan se voi olla vaikeaa. Onneksi perheeni on aina paikalla kannustamassa minua – silloinkin kun valitan, kuinka kipeitä lihakseni ovat (mitä tapahtuu

PAINONNOSTAJAN OPAS

VAHVANA

usein). Isälläni on aina jääpakkauksia ja kannustuspuheita valmiina minua varten, kun pääsen harjoituksista kotiin. Ja äitini tekee aina uhrauksia, jotta pääsen kilpailuihin.

Muutama vuosi sitten menin yhteen niistä kilpailuista Philadelphiassa Pennsylvaniassa Yhdysvalloissa. Olin innoissani siitä, että pääsisin kilpailemaan painonnostajia vastaan valtakunnallisesti, mutta olin hieman huolissani siitä, että olisin niin kaukana perheeni luota. Tilanteen helpottamiseksi äiti lupasi lähettää minulle pyhien kirjoitusten kohtia ja ajatuksia herättäviä viestejä joka päivä.

Kilpailua edeltävänä iltana jotkut nuoret järjestivät juhlat. Ajattelin, että voisi olla hauskaa mennä sinne, joten huonekaverini ja minä lähdimme katsomaan. Mutta tiesin heti, etteivät juhlat olleet minulle sopivat. Näin teini-ikäisten juovan, tupakoivan, kiroilevan ja tanssivan sopimattomasti. Tiesin, ettei minun pitäisi olla siellä, mutta kannoin huolta siitä, mitä huonekaverini mahtaisi ajatella. Tai mitä muut kilpailijat mahtaisivat ajatella.

Mutta sitten mieleeni tuli eräs lause: "Seisokaa siis pyhissä paikoissa."

Se oli pyhien kirjoitusten lempikohdastani, ja äiti oli lähettänyt sen minulle sinä aamuna: OL 87:8: "Seisokaa siis pyhissä paikoissa, älkääkä horjuko, Herran päivän tulemiseen asti; sillä katso, se tulee pian, sanoo Herra. Aamen."

En tiedä, miksi äiti lähetti minulle sen pyhien kirjoitusten kohdan sinä päivänä, mutta se on sellainen, josta olen pitänyt koko ikäni. Olen osannut sen ulkoa siitä asti kun olin kahdeksanvuotias, ja yhä uudelleen se on muistuttanut minua olemaan rohkea ja kuuliainen sekä puolustamaan sitä, mihin uskon.

"Seisokaa siis pyhissä paikoissa."

"Minä lähden", sanoin huonekaverilleni. Selitin hänelle pyhien kirjoitusten kohdan, jonka äiti oli lähettänyt minulle sinä aamuna. "Tämä ei ole sellainen paikka, jossa minun pitäisi seisoa."

Huonekaverini sanoi minulle, ettei hänkään halunnut olla siellä. Häneskään tuntui kurjalta, mutta hän ei ollut halunnut lähteä yksin ja näyttää

epäonnistujalta. Hän kiitti minua siitä, että olin avannut suuni, ja me lähdimme.

Seuraavana aamuna saimme kuulla, että pian lähtömme jälkeen juhlissa olleet nuoret jäivät kiinni ja heidät suljettiin pois kilpailusta alkoholin ja huumeiden käyttämisen takia.

Ellen olisi tuntenut innoitusta muistaa äidin lähettämää jaetta, minutkin olisi saatettu sulkea pois kilpailusta. Lopulta voitoin ensimmäisen sijan, joten olen todella kiitollinen siitä, että pääsin kilpailemaan. (Luulen, että kiitän äitiä joka ainoa päivä siitä, että hän lähetti minulle viestejä.)

Painonnostokilpailun voittaminen on varsin ilmeinen ja välitön siunaus käskyjen pitämisestä. Mutta kohdassa OL 87:8 ei sanota: "Seisokaa siis pyhissä paikoissa, jotta voitte voittaa painonnostokilpailuja." Eikä kohdassa Joh. 14:15 sanota: "Jos te haluatte välittömiä siunauksia, te noudatatte minun käskyjäni." Herra siunaa meitä, koska Hän rakastaa meitä. Ja me pyrimme olemaan pyhiä ja kuuliaisia, koska me turvaamme Herraan ja rakastamme Häntä. ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

PYSYMISEEN

JOS TE RAKASTATTE MINUA, TE NOUDATATTE MINUN KÄSKYJÄNI JOH. 14:15

Nuorten Naisten ylijohtaja sisar Bonnie H. Cordon (keskellä), ensimmäinen neuvonantaja sisar Michelle D. Craig (vasemmalla) ja toinen neuvonantaja sisar Becky Craven (oikealla).

Nuorten Miesten ylijohtaja veli Stephen W. Owen (keskellä), ensimmäinen neuvonantaja veli Douglas D. Holmes (vasemmalla) ja toinen neuvonantaja veli M. Joseph Brough (oikealla).

JOS TE RAKASTATTE MINUA

Nuorten Naisten ylin johtokunta

Nuorten johtoaiehe vuodelle 2019 on kutsu toimia – henkilökohtainen kutsu meidän Vapahtajaltamme. Oletteko kaikki mukana? Rakastatteko te Häntä? Oletteko halukkaita kulkemaan Hänen jalanjäljissään?

Vapahtajamme Jeesus Kristus teki meidän puolestamme sellaista, mitä emme voisi mitenkään tehdä itsemme hyväksi. Entä mitä Hän pyytää vastineeksi? Hän pyytää, että pidämme Hänen käskynsä, jotta meillä voi olla aina siunauksena Hänen Henkensä meidän kanssamme (ks. Moroni 4:3).

Käskyt ovat rakkauden lahja. Vapahtaja sanoi yksinkertaisesti: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni.” Mutta *miksi*? Koska Hän rakastaa SINUA! Hän haluaa *sinun* olevan onnellinen. Hän haluaa *sinun* elämäsi olevan täynnä iloa ja loputtomia mahdollisuuksia. Hän haluaa *sinun* olevan turvassa ja suojassa maailman pahuudelta. Hän haluaa vuodattaa

sinun päällesi siunauksia, jotka ovat niin suuria, ”ettei ole kylliksi tilaa ottaa sitä vastaan” (3. Nefi 24:10). Hän haluaa *sinun* palaavan asumaan Hänen luokseen ja pääsevän osalliseksi *kaikista* taivaallisen Isän lupamista siunauksista.

Muista aina, kuinka paljon taivaallinen Isä rakastaa lapsiaan. Hän tuntee täydellistä rakkautta sinua kohtaan. Voit osoittaa rakkautesi Häntä kohtaan pitämällä Hänen käskynsä. Vanhurskaat tekosi tuovat valtavia siunauksia sinulle ja lähipiirissäsi oleville.

Kuten profeettamme, presidentti Russell M. Nelson on sanonut: ”Me tarvitsemme teidät mukaamme tähän Herran nuorisopataljoonaan. Se vain ei ole sama ilman teitä!” Hän kutsui sinua erottumaan joukosta ja olemaan erilainen kuin maailma elämällä *Nuorten voimaksi* -kirjasessa olevien tasovaatimusten mukaisesti ja pitämällä käskyt – näyttämään ja kuulostamaan todelliselta Jeesuksen Kristuksen opetuslapselta sekä toimimaan ja pukeutumaan

heidän tavoin. (Ks. ”Toivo Israelin”, maailmanlaajuinen hartaustilaisuus nuorille, 3. kesäkuuta 2018, s. 8, hopeofisrael.lds.org.)

Kun pyrit olemaan kuuliainen Herralle ja Hänen profeetoilleen, Pyhän Hengen voima täyttää sinut Jumalan rakkaudella ja todistaa sinulle jumalallista identiteetistäsi Jumalan poikana tai tyttärenä. Ne siunaukset kasvavat, kun pyrit elämään vanhurskaasti. Herra ja profeetta luottavat sinuun. He rakastavat sinua. Lupaamme, että saat suurta varmuutta, itseluottamusta ja lohtua, kun olet kuuliainen käskyille ja pidät ne.

PIDÄ MINUN KÄSKYNI

Nuorten Miesten ylin johtokunta

Oletko koskaan miettinyt: ”Kuinka voin osoittaa taivaalliselle Isälle, että todella haluan Hänen vastaavan rukouksiini ja siunaavan minua?” Vapahtaja Jeesus Kristus antoi meille ratkaisun sanoessaan: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni” (Joh. 14:15).

Toisin sanoen me osoitamme

rakkautemme taivaallista Isää kohtaan pitämällä Hänen käskynsä.

Toisinaan vastaukset eivät tule silloin tai sillä tavalla kuin odotamme ja saatamme tuntea kiusausta antaa periksi tai lakata olemasta kuuliaisia. Mutta jos olemme kärsivällisiä ja kuuntelemme, Herra vastaa omana aikanaan ja omalla tavallaan. Hän vastaa aina vanhurskaksiin rukouksiin. Hän siunaa aina kuuliaisia (ks. Moosisa 2:21–24).

Maa ilma opettaa, ettei rakkauteen sisälly mitään vastuita. Mutta totuus on itse asiassa aivan päinvastainen. Meidän rakkautemme Jumalaa kohtaan näkyy halukkuutenamme ja uutteruutenamme pitää Hänen käskynsä.

Vapahtaja opetti: ”Totuus tekee teistä vapaita” (Joh. 8:32). Edelleen profeetta Alma julisti: ”Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea” (Alma 41:10). Ja profeetta Joseph Smithin kautta Herra on opettanut: ”On olemassa laki – peruuttamattomasti säädetty taivaassa ennen tämän maailman perustamista – johon kaikki

siunaukset perustuvat, ja kun me saamme jonkin siunauksen Jumalalta, se tapahtuu kuuliaisuudesta sitä lakia kohtaan, johon se perustuu” (OL 130:20–21).

Onnellisuus, siunaukset ja johdatus tulevat kuuliaisuuden kautta. Taivaallinen Isä haluaa sinun olevan onnellinen ja vapaa, koska Hän rakastaa sinua, ja siitä syystä Hän antaa käskyjä. Jotta löydämme sen rauhan, joka ei ole tästä maailmasta, meidän täytyy oppia, että taivaallisen Isän tahtoon alistuminen on ainoa tie onneen.

Taivaallinen Isä haluaa sinun löytävän iankaikkisen onnen. Hänen profeettansa haluavat sinun löytävän mittaamatonta iloa. Me haluamme sinun löytävän rauhan, jonka olemme itse löytäneet seuraamalla Vapahtajaa. Kulje tietä, jonka Hän on näyttänyt (ks. ”Sua tahdon seurata”, *MAP-lauluja*, 142). Päätä olla kuuliainen. Aulis kuuliaisuutesi johtaa todelliseen vapautteen ja onneen. ■

HÄNTÄ RAKASTANHAN

Vuoden 2019 toimintailtojen teemalaulu

Sanat ja sävel: Nik Day

Tarmokkaasti ♩ = 96-108

F Gm Dm Bb

5

1. Pal - jon e - nem-män on rak - kaus kuin vain pelk - kä tun - ne si - säl - läin. —
2. Oh - jaus - taan Hän meil - le an - taa, jot - ta siu - nauk - sen - sa saa - da voin. —

5 F Gm Dm

8

— Saa - pui Jee - sus toi - von tuo - maan, maa - il - mas - sa
— Muu - tos sy - dä - me - ni täyt - tää, jos mä Häl - le

8 Bb F Gm

11

yk - sin et - tei ku - kaan — jäis. — Ra - kas - tan — Hä - nen lail -
näyt - tää rak - kau - te - ni — voin. —

11 Dm Bb F

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

Tämän laulun saa kopioida satunnaiseen, ei-kaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.

Tämä huomautus on liitettävä jokaiseen kopioon.

14

laan, _ e - si - merk - ki - ään seu - raan. _ Rak-kau-tein

Gm Dm B \flat

17

Hän - tä koh - taan _ tah - don näyt - tää. _

F Gm Dm

20

Voin tar - jo - ta mä sy - dä - me - ni a - voi - men, tois -

B \flat F Gm 7

23

ta aut - taa ko - hot - ta - en, pal - vel - len. Toi - mi - a kuin Va - pah - ta - ja

F B \flat F

26

tah - don mä, kos - ka Hän - tä — ra - kas - tan - han, — ra - kas - tan -

26 Gm⁷ F B^b

29

han. —

han. —

29 F Gm Dm B^b F

1. 2. 3.

34

ra - kas - tan - han. — Ra - kas - tan, —

34 Gm⁷ Dm⁷ B^b C

al Coda ☉

38

kai - ken voin muut - taa, — Hän — mei - tä kan - taa. — Siis - pä tar -

38 Dm B^b F C

42

tun mä rak - ka - u - teen - sa, — jon - ka an - toi. — Voin tar -

Dm C7

45

jo - ta mä sy - dä - me - ni a - voi - men, tois - ta aut - taa ko - hot - ta - en,

F Gm Dm

48

pal - vel - len. Toi - mi - a kuin Va - pah - ta - ja tah - don mä, ra - kas - tan - han. —

Bb F Gm Dm

52 D.S. al Coda

Voin tar -

Bb

53 CODA

rit.

Bb F Gm Dm Bb

rit.

Syntyi
**American
Forkissa Utahissa**
21. tammikuuta 1945

Työskenteli
lakimiehenä

Hyväksyttiin
**kahdentoista
apostolin
koorumin**

jäseneksi huhtikuussa 2008

Auttoi
13-vuotiaana
äitinsä leikkauk-
sen jälkeen
**leipomalla
leipää**

Jatkoi leipomista,
kunnes lähti
opiskelemaan

Solmi avioliiton
Katherine
Jacobin kanssa
vuonna 1968

**Suolajärven
tempelissä**

On **5** lapsen
isä ja **16**
lapsenlapsen isoisä

Sakramentti ja tuleminen enemmän Kristuksen kaltaiseksi

Vanhin D. Todd Christofferson

kahdentoista apostolin koorumista

Herran aterian sakramenttiin sisältyvää vertauskuvallisuutta on suurenmoista pohtia. Leipä ja vesi edustavat Hänen lihaansa ja vertansa – Hänen, joka on elämän leipä ja elävä vesi (ks. Joh. 4:10) – muistuttaen meitä koskettavasti siitä hinnasta, jonka Hän maksoi lunastaakseen meidät. Kun leipä murretaan, muistamme Vapahtajan rikki revityn lihan. – – Juodessamme veden ajattelemmme verta, jonka Hän vuodatti Getsemanessa ja ristillä, ja sen pyhittävää voimaa (ks. Moos. 6:60). – –

Mutta sillä, että kuvaannollisesti syömme Hänen lihaansa ja juomme Hänen vertansa, on muikin tarkoitus, ja se on Kristuksen ominaisuuksien ja luonteen sisäistäminen – –. Kun nautimme sakramenttileivän ja -veden joka viikko, meidän kannattaisi miettiä, kuinka täysin ja kokonaisvaltaisesti meidän täytyy sisällyttää elämäämme ja olemukseemme Hänen luonteensa ja mallinsa synnittömästä elämästä. Jeesus ei olisi voinut sovittaa muiden syntejä, ellei

Hän itse olisi ollut synnitön. Koska oikeudenmukaisuudella ei ollut vaatimuksia Häneen nähden, Hän saattoi tarjoutua meidän sijastamme tyydyttämään oikeudenmukaisuuden ja sitten tarjota armoa. – –

Vapahtajan lihan syöminen ja Hänen verensä juominen tarkoittaa sitä, että poistamme elämästämme kaiken sellaisen, mikä ei ole sopusoinnussa Kristuksen kaltaisen luonteen kanssa, ja teemme Hänen ominaisuuksistaan omiamme. Tämä on parannuksenteon laajempi merkitys: ei vain kääntyä pois menneistä synneistä vaan myös jatkossa ”kääntää sydämensä ja tahtonsa Jumalaan” [PKO, ”Parannus”]. – – Jumala näyttää meille vikamme ja heikkoutemme, mutta Hän auttaa meitä myös tekemään heikkouksista vahvuuksia (ks. Et. 12:27). Jos vilpittömästi kysymme: ”Mitä [minulta] vielä puuttuu?” (Matt. 19:20), Hän ei jätä meitä arvailemaan vaan rakkaudessa vastaa meille meidän onnemme tähden. Ja Hän antaa meille toivoa. ■

Lokakuun 2017 yleiskonferenssipuheesta.

JOS TE RAKASTATTE MINUA,
TE NOUDATATTE MINUN
KÄSKYJÄNI. JOH. 14:15

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEE SUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

NUORILLE AIKUISILLE

**OLETKO ELÄMÄN
LANNISTAMA?**

Tämän kuukauden osasto keskittyy kokonaan siihen, kuinka voit parantaa omaa emotionaalista ja henkistä terveyttäsi.

42

JOSEPH SMITH
**MUISTIKUVIA
PROFEETAN HVVYYDESTÄ
JA LUONTEESTA**

28

NUORILLE
**NELJÄ TAPAA OLLA
JEEKSEN KRISTUKSEN
KALTAINEN**

52

UUSI TOIMINTALTOJEN
JOHTOAIHE
KUTSU VAPAHTAJALTA

58

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
**JEEKSEN
KRISTUKSEN**
KIRKKO

Ystävä

**Uusi
lasten
osasto
SINULLE!**

Presidentti
Russell M. Nelson

Opi Jeesuksesta

Jumala lähetti Poikansa Jeesuksen Kristuksen auttamaan meitä. Sinä voit saada voimaa Jeesukselta Kristukselta, kun teet näitä asioita:

Tutki julistusta "Elävä Kristus".

Se on profeettojen ja apostolien todistus Jeesuksesta Kristuksesta.

Opi Vapahtajasta.

Muutamia vuosia sitten luin ja alleviivasin pyhistä kirjoituksista *jokaisen jakeen*, jossa puhutaan Jeesuksesta Kristuksesta. Kun lopetin, sanoin vaimolleni: "Olen muuttunut mies!"

Ole halukas erottumaan joukosta,

puhumaan rohkeasti ja olemaan erilainen kuin maailman ihmiset.

Pyri kääntymään Hänen puoleensa

jokaisessa ajatuksessa (ks. OL 6:36).

Kun teet niin, epäilyksesi ja pelkosi haihtuvat.

**Jeesus
on Kristus! Hänen
voimansa on
teidän jokaisen
ulottuvilla.**

Solmi pyhiä liittoja

ja pidä ne.

Puheesta "Kuinka ammennamme elämäämme Jeesuksen Kristuksen voimaa", Liahona, toukokuu 2017, s. 39–42.

AUTA PUUTARHAAMME KASVAMAAN!

Kun Jeesus oli maan päällä, Hän oli aina ystävällinen muille. Kun me olemme ystävällisiä, me seuraamme Häntä. Aivan kuten puutarhassa kasvaa monia erilaisia kasveja, kukkia ja vihanneksia, mekin voimme olla ystävällisiä monin erilaisin tavoin.

Tänä vuonna kylvämme ystävällisyyden puutarhan.

Kun osoitat ystävällisyyttä jotakuta kohtaan, kirjoita se kukan, kaktuksen, lehden, kasvin, vihanneksen tai jopa hyödyllisen puutarha-hyönteisen muotoiseen hahmoon, jonka olet leikannut irti. Lähetä se sitten meille. Takakannessa on ohjeet. Tai valmista oma ystävällisyyden puutarha ja lähetä meille valokuva siitä, kun "hoidat" sitä!

Minun käskyni on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä.*

*Joh. 15:12

Alkeisyhdistyksen lapset **Osunin osavaltiossa Nigeriassa** valmistivat kukkia ystävällisyyden puutarhaan!

Todistuskasveja

Mitä se, että jollakulla on todistus, edes tarkoittaa?

Maryssa Dennis

kirkon lehdet
Perustuu tositapahtumaan

Elisa käveli Alkeisyhdistykseen ja istui ystävänsä Armandon viereen.

”Tervetuloa!” sisar Russo sanoi. ”Aloitetaan laululla.”

Elisa lauloi luokkansa kanssa. ”Usko niin kuin siemen on. Se kasvaa piilossa.” (*Lasten laulukirja*, s. 50.)

Sisar Russo jakoi paperia ja väriliituja. ”Ajatelkaa, mitä lauloimme”, hän sanoi. ”Kun kylvätte oman uskon siemenen, siitä kasvaa todistus. Piirtäkääpä, miltä todistuksenne näyttäisi, jos se olisi kasvi.”

Elisa tuijotti tyhjää paperiaan. Kaikki muut alkoivat piirtää. Elisa vilkaisi Armandon piirrosta. Hänen kasvisaan oli suora varsi ja paljon lehtiä. Se näytti ihan samalta kuin basilika, joka kasvoi Elisan kodin parvekkeella. Ehkäpä hänenkin todistuksensa näyttäisi sellaiselta! Hän tarttui väriliituunsa ja piirsi samanlaisen kasvin.

”Avatkaapa pyhät kirjoituksenne luvun Alma 32 kohdalta”, sisar Russo sanoi.

He lukivat siitä, miten siemen kylvetään sydämeen ja miten sen kasvamisen tuntee. Elisa katsoi omaa todistuskasviaan. *Oliko* hänellä todistus? Mitä se edes tarkoitti? Hän halusi kysyä, mutta häntä ujostutti liikaa.

Kun oppiaihe päättyi, sisar Russo tuli Elisan luo.

”Sinäpä näytät mielteliäältä. Onko jokin hätänä?” sisar Russo kysyi.

Elisa vilkaisi jälleen omaa piirrostaan. ”En ole varma, onko minulla todistusta. En oikeastaan tiedä, mitä se tarkoittaa.”

Sisar Russo hymyili Elisalle ystävällisesti.

”Ei se mitään. Muis-
tatto, mitä usko on?”

Elisa nyökkäsi. ”Sitä,
että luottaa johonkin,
mitä ei voi nähdä?”

”Se on totta!” sisar Russo
sanoi. ”Mitkä ovat sellaisia
asioita, joihin sinä luostat?”

Se oli helppo kysymys.

”Luotan taivaalliseen Isään ja
Jeesukseen Kristukseen. Tiedän, että He
rakastavat minua.”

Sisar Russo hymyili. ”Sinä juuri lausuit todistuksesi!
Todistus on sitä, mihin luottaa evankeliumissa.”

Elisa mietti asiaa. ”Onko minulla siis jo todistus?”

”On!” Sisar Russo piteli pyhiä kirjoituksiaan. ”Ja muis-
tatto, mitä luimme tänään? Ravitset siementä tekemällä
sellaisia asioita kuten tulemalla kirkkoon. Silloin todis-
tuksesi vahvistuu.”

Elisasta tuntui, että hän ymmärsi. ”Siksi me siis piir-
simme todistuksemme samanlaisiksi kuin kasvi?”

”Juuri niin. Koska kasvit kasvavat vähitellen”, sisar
Russo sanoi. ”Todistus on samanlainen. Se ei yleensä
tule heti yhdellä kertaa. Se kehittyy vähitellen.”

Elisasta tuntui paremmalta hänen katsoessaan piir-
tämänsä kasvia. Kun hän pääsi kotiin, hän kirjoitti
piirustuksensa viereen ”Minun todistuskasvini”. Hän
kiinnitti sen vuoteensa viereen. Hän tiesi, että hänen
todistuksensa oli jo kasvamassa. Ja hän halusi jatkaa
Jeesuksen seuraamista, jotta todistus voisi kasvaa vielä-
kin suuremmaksi! ●

KASVATA TODISTUSTASI

Todistus

on sitä, minkä luottaa olevan totta, kuten "Jumala rakastaa minua" tai "luotan siihen, että perhe on ikuinen".

Kasvit tarvitsevat

kasvaakseen vettä ja auringonvaloa. Pyhät kirjoitukset, rukous ja kirkko ovat todistuksellemme kuin vettä ja valoa.

Juuret

tekevät kasvista vahvan. Pidetään oma todistus vahvana muistamalla taivaallista Isää ja Jeesusta joka päivä!

Kasvien tavoin

kaikkien todistus kasvaa eri nopeudella. Taivaallinen Isä on onnellinen, kun tietosi kasvaa vähänkin.

Uskon siemeniä

Profeetta Alma vertasi todistuksen kasvattamista siemenen kylvämiseen (ks. Alma 32). Kun rukoilet, luet pyhiä kirjoituksia ja autat muita, uskosi kasvaa! Tee tämä koe, niin näet siemenen versovan.

Mitä tarvitset:

kuiva papu
(millainen tahansa)

talouspaperia tai
nenäliinoja

läpinäkyvä,
suljettava
muovipussi

- 1** Laita märkää talouspaperia tai nenäliinoja muovipussin sisään. Laita papu paperien päälle ja sulje pussi.
- 2** Jätä pussi aurinkoiseen paikkaan. Suunnilleen viikon kuluttua pavun olisi pitänyt versoa!
- 3** Anna taimen kasvaa jonkin aikaa. Kun näet juuren alkua, istuta taimi multa. Anna sille vettä ja auringonvaloa ja katso, kuinka isoksi se kasvaa!

Yhdistä kasveja

Jokaisen todistus kasvaa eri tavalla. Osaatko yhdistää kunkin kasvin sen jättämään varjoon?

Terveisiä Filippiineiltä!

Minä olen
Paolo.

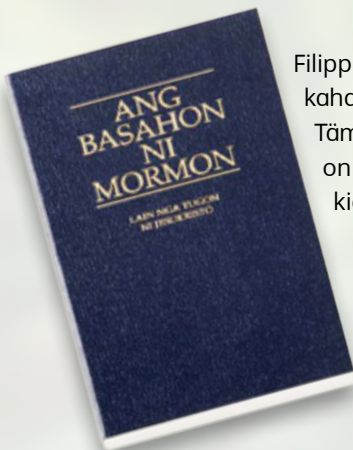
Ja minä
olen Margo.

Filippiineillä asuu
suunnilleen sata
miljoonaa ihmistä ja
paljon mielenkiintoisia
eläimiä!

Tänä vuonna
matkustamme ympäri
maailmaa ja saamme tietoa Jumalan
lapsista. Tule kanssamme
tutustumaan
Filippiineihin!

Filippiineillä puhutaan
kahdeksaa pääkieltä.
Tämä Mormonin kirja
on painettu cebun
kielellä.

Kuinka pääset kirkkoon? Jotkut filippiiniläisperheet
kulkevat paikasta toiseen jeepneyn kyydissä!

Tämä on VO-sormus tagalogin kielellä eli yhdellä Filippiinien kielellä. Näin sanot "valitse oikein": *piliin ang tama*.

Tässä ovat Cebu Cityn ja Manilan temppelit. Ja arvaa mitä? Manilaan ollaan rakentamassa toista temppeliä! Ja kahteen muuhunkin kaupunkiin rakennetaan temppeli – Urdanetaan ja Cagayan de Oroon.

Filippiiniläislapset leikkivät leikkiä nimeltä *luksong tinik* eli 'hyppää piikkien yli'. Yksi tai kaksi lasta istuvat lattialla ja laittavat jalkansa ja kätensä torniksi päällekkäin. Sitten muut lapset yrittävät hypätä tornin yli koskettamatta sitä.

Kiitos, että tutustuit meidän kanssamme Filippiineihin! Nähdään ensi kerralla!

Tutustu ystäviimme Filippiineiltä!

"Odotan aina innolla sitä, kun illalla luemme perheen kanssa pyhiä kirjoituksia. Minusta tuntuu hyvältä joka kerta kun luen pyhiä kirjoituksia."

Lanneah D., 10,
Keski-Luzon, Filippiinit

"Alussa kun opin lukemaan, minusta tuntui kurjalta, kun en osannut lukea nopeasti. Isä, äiti ja sisko auttoivat minua, ja nyt olen innokas lukemaan pyhiä kirjoituksia."

Acumen D., 7,
Keski-Luzon, Filippiinit

Oletko sinä Filippiineiltä? Kirjoita meille! Meistä olisi mukava kuulla sinusta!

JÄÄKARKKEJA ja lähetystyöpankki

Mckenna Clarke

Perustuu tositahtumaan

”Jeesus sanoi: ’Ruoki minun lampaitani’” (Joh. 21:17).

Jared käveli äidin ja isän kanssa kirkosta kotiin paahtavassa auringonpaisteessa. Hän mietti Alkeisyhdistyksen sen päivän oppiaihetta. Koska Jaredilla on heikko kuulo, hänen piti kiinnittää tarkasti huomiota kuviin, joita hänen opettajansa näytti, ja sanoihin, joita tämä kirjoitti taululle.

Sinä päivänä hän oli oppinut, että Jeesus pyysi opetuslapsiaan olemaan lähetyssaarnaajia. Jared mietti, mitä hän voisi tehdä kertoakseen evankeliumista, kuten Jeesus on pyytänyt. Hän tiesi, ettei hän voinut vielä palvella lähetystyössä. Sitten hän sai hienon idean. Kenties hän voisi alkaa säästää rahaa sitä varten!

Kun Jared pääsi kotiin, hän juoksi lemmikkivuohensa Umberin ohi suoraa päätä sisälle taloon. Hän haki ison muovipurkin ja leikkasi huolellisesti sen kanteen reiän. Hän kirjoitti purkin kylkeen ”Lähetystyöpankki”. Sitten hän meni huoneeseensa ja haki vuoteensa alta rahansa. Yksitellen hän pudotti purkkiin jokaisen kolikon. Mutta kaikki hänellä olevat kolikot tuskin peittivät purkin pohjan. Kuinka hän voisi ansaita lisää rahaa?

Jared mietti ja mietti. Hän katsoi ulos ikkunasta kirkasta aurinkoa. Filippiineillä oli hyvin helteistä. Jared ja hänen ystävänsä söivät miltei joka iltapäivä koulun jälkeen kookosjääkarkkeja. ”Siinäpä se!” hän ajatteli.

Ehkäpä hän voisi valmistaa jääkarkkeja ja myydä niitä muille ihmisille, jotka halusivat viilennystä.

Jared juoksi etsimään äitiä. ”Voitko näyttää minulle, miten tehdään jääkarkkeja?” Jared viitto. He käyttivät viittomakieltä, jota puhutaan viittomalla käsillä. Äiti nyökkäsi hymyillen.

Seuraavana päivänä Jared ja äiti kävelivät isolle torille ja ostivat kaikki tarvikkeet. Kun he pääsivät kotiin, Jared otti esiin ison kulhon ja sekoitti keskenään kookosmaidon, säilykemaivatöiviesteen, vaniljan ja kookoshiutaleet. Äiti ja Jared kaatoivat seoksen suppilon avulla pieniin pusseihin. He laittoivat kaikki pussit pakastimeen. ”Hienoa!” äiti viitto.

Kesti kauan ennen kuin jääkarkit olivat pakastuneet. Mutta seuraavana päivänä koulun jälkeen ne olivat viimein valmiita! Jared kiipesi tuolille ja otti jääkaapin päältä valkoisen kylmälaukun. Hän laittoi kylmälaukun pohjalle pyyhkeitä ja niiden päälle jääherkut kerroksittain. Hän malttoi tuskin odottaa sitä, että pääsisi myymään niitä.

Jared juoksi ulos pölyiselle kadulle. Hänen ystävänsä lennättivät itse tehtyjä leijoja ja heittivät sandaalejaan yrittäen saada peltipurkin kumoon.

Jared laittoi tien reunaan pöydän, jossa oli iso kyltti: ”Jääkarkki, 5 pesoa.” Hänen ystävänsä Jhonell juoksi paikalle ja osoitti kylmälaukkua. Hän antoi Jaredille viiden peson kolikon, ja Jared antoi hänelle jääkarkin. He läpsäyttivät kättä.

Pian muitakin Jaredin ystäviä tuli ostamaan jääkarkkeja. Muutaman tunnin kuluttua, kun äiti kutsui Jaredin syömään ateriaa, jäljellä oli enää vain muutama jääkarkki.

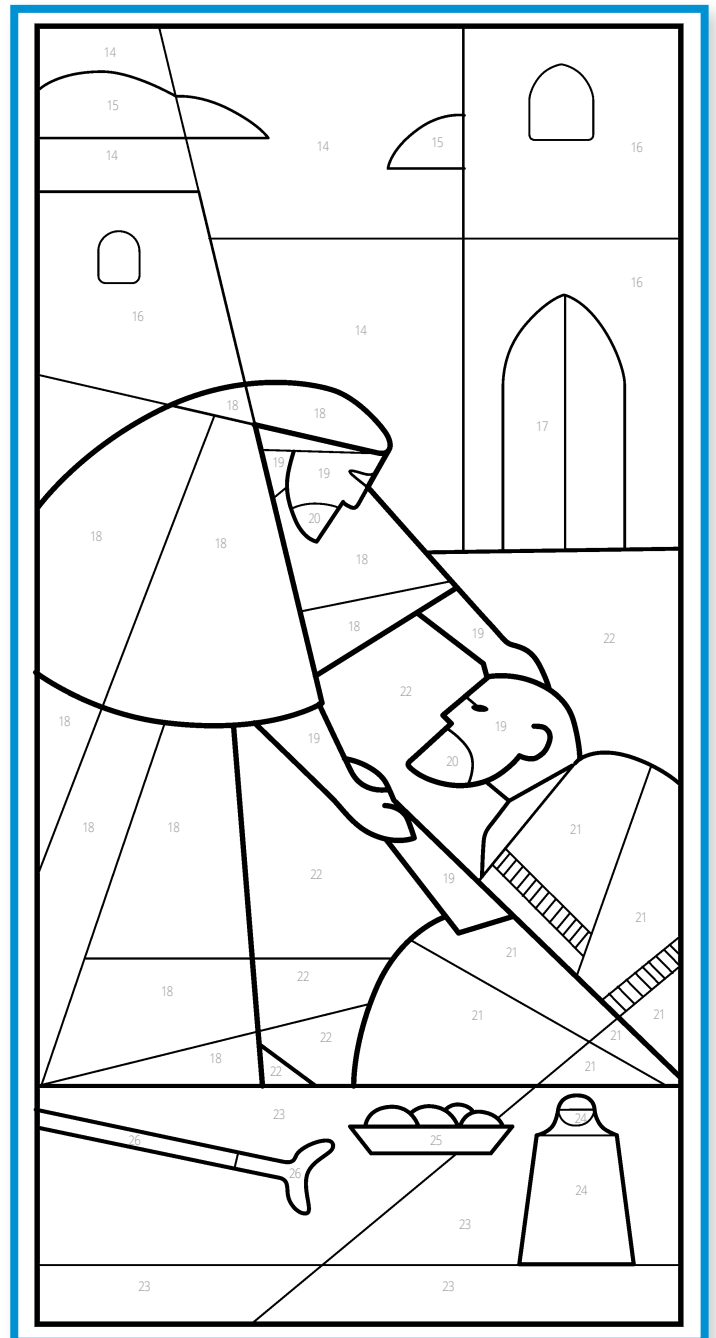
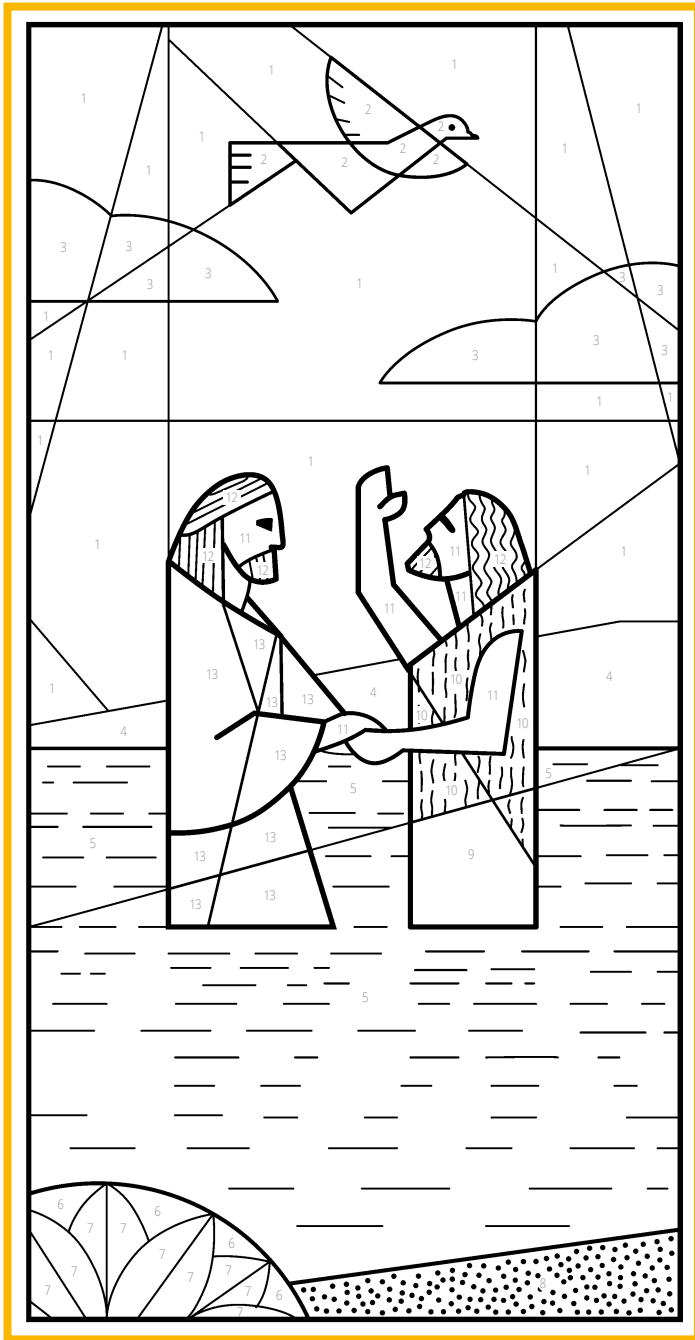
Jared poimi miltei tyhjän kylmälaukun ja kolikot. Hän laittoi osan kolikoista toiseen taskuunsa kymmenyksiä varten. Loput kolikot hän laittoi toiseen taskuunsa. Hän malttoi tuskin odottaa sitä, että näkisi lähetystyöpankkinsa täyttyvän.

Kotona hän pudotti lähetystyöhön varatut kolikkonsa kasaksi purkin pohjalle. Purkissa oli vieläkin todella paljon tilaa! Mutta Jaredilla oli lämmin tunne sisimmässään, kun hän ajatteli palvelevansa jonakin päivänä lähetystyössä. Hän päätti myydä jääkarkkeja joka päivä siihen asti, kunnes hänen purkkinsa olisi täynnä. Tuntui tosi hyvältä ansaita rahaa, jotta hänestä voisi tulla lähetyssaarnaaja, kuten Jeesus oli pyytänyt häntä. ●

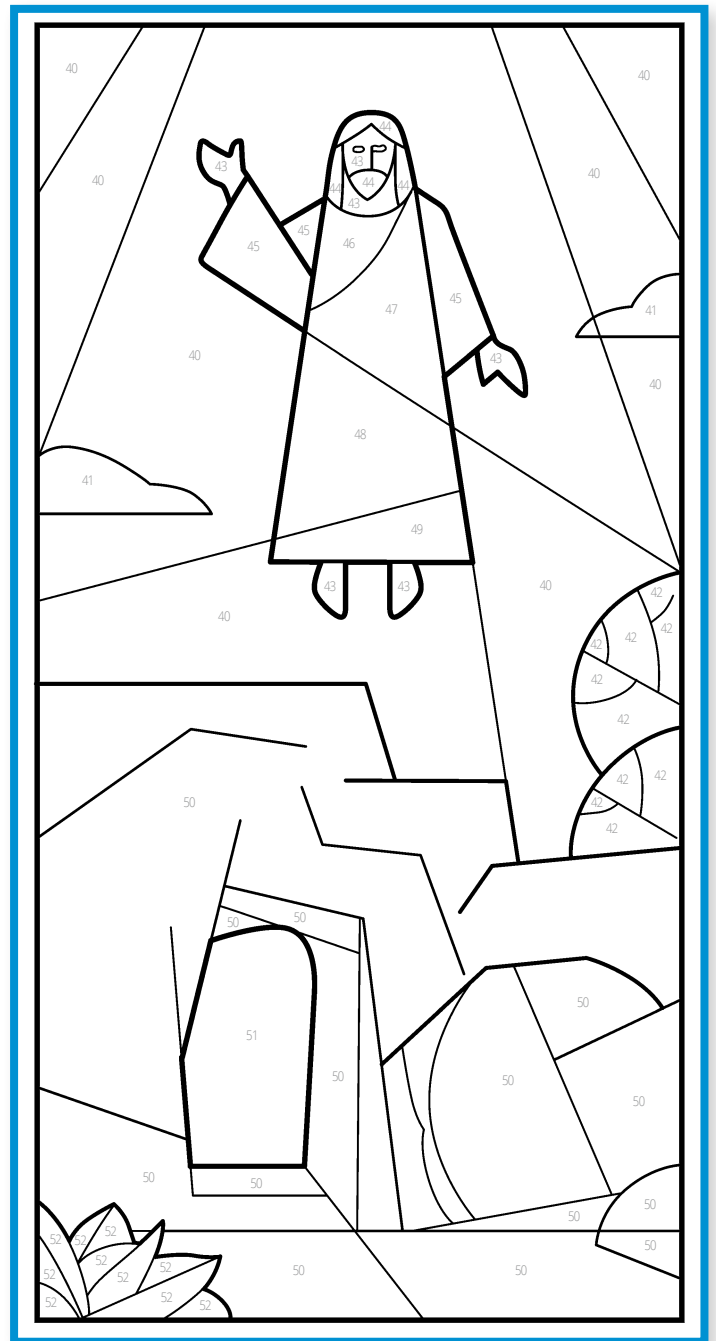
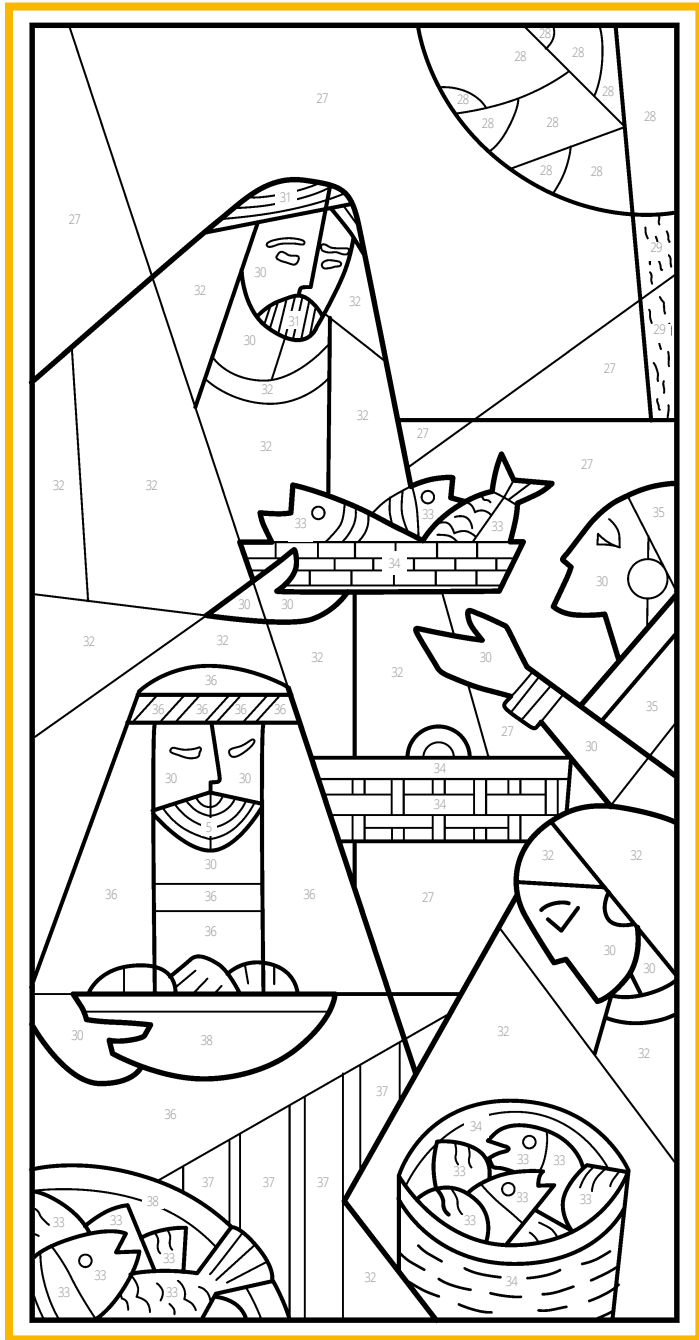
Kirjoittaja palveli lähetyssaarnaajana Filippiineillä ja asuu nykyään Virginiassa Yhdysvalloissa.

Uuden testamentin lukemistaulukko

Tänä vuonna voit oppia tuntemaan Jeesusta paremmin, kun luet Uutta testamenttia!
Voit joka viikko valmistautua Alkeisyhdistyksen luokkasi oppiaihetta varten lukemalla sivulla Y14 luetellut jakeet. Väritä merkityt kohdat, kun olet lukenut.

UUDEN TESTAMENTIN LUKEMISTAUUKKO

Nämä pyhien kirjoitusten kohdat sopivat yhteen vuoden 2019 opetusohjelman viikoittaisten lukualueiden kanssa.

1. Matt. 25:1-4, 8-13

2. Luuk. 1:30-38

3. Luuk. 2:40-49, 52

4. Joh. 1:1-5

5. Matt. 3:11-17

6. Matt. 4:1-10

7. Joh. 3:1-5, 14-17

8. Matt. 5:14-16

9. Matt. 6:5-8

10. Mark. 4:35-41

11. Matt. 12:6-13

12. Matt. 13:1-9

13. Matt. 14:22-31

14. Matt. 16:13-19

15. Matt. 17:14-20

16. Joh. 20:10-18

17. Luuk. 10:30-37

18. Joh. 10:9-18

19. Luuk. 17:11-19

20. Mark. 10:13-22

21. Matt. 21:12-17

22. Matt. 25:31-40

23. Joh. 13:33-35

24. Mark. 14:22-24

25. Luuk. 23:32-34, 39-43

26. Joh. 20:24-29

27. Ap. t. 9:1-6, 18-20

28. Ap. t. 3:1-10

29. Ap. t. 12:5-11

30. Ap. t. 17:22-31

31. Ap. t. 26:12-20

32. Room. 6:3-11

33. Room. 10:13-17

34. 1. Kor. 2:11-14

35. 1. Kor. 13:1-8

36. 1. Kor. 15:13-22

37. 2. Kor. 1:3-7

38. 2. Kor. 9:6-9

39. Gal. 6:1-10

40. Ef. 2:4-10

41. Ef. 6:10-18

42. Kol. 2:2-7

43. 2. Tess. 3:7-13

44. 2. Tim. 3:14-17

45. Hepr. 1:2-10

46. Hepr. 7:1-6

47. Jaak. 3:1-10

48. 1. Piet. 3:12-18

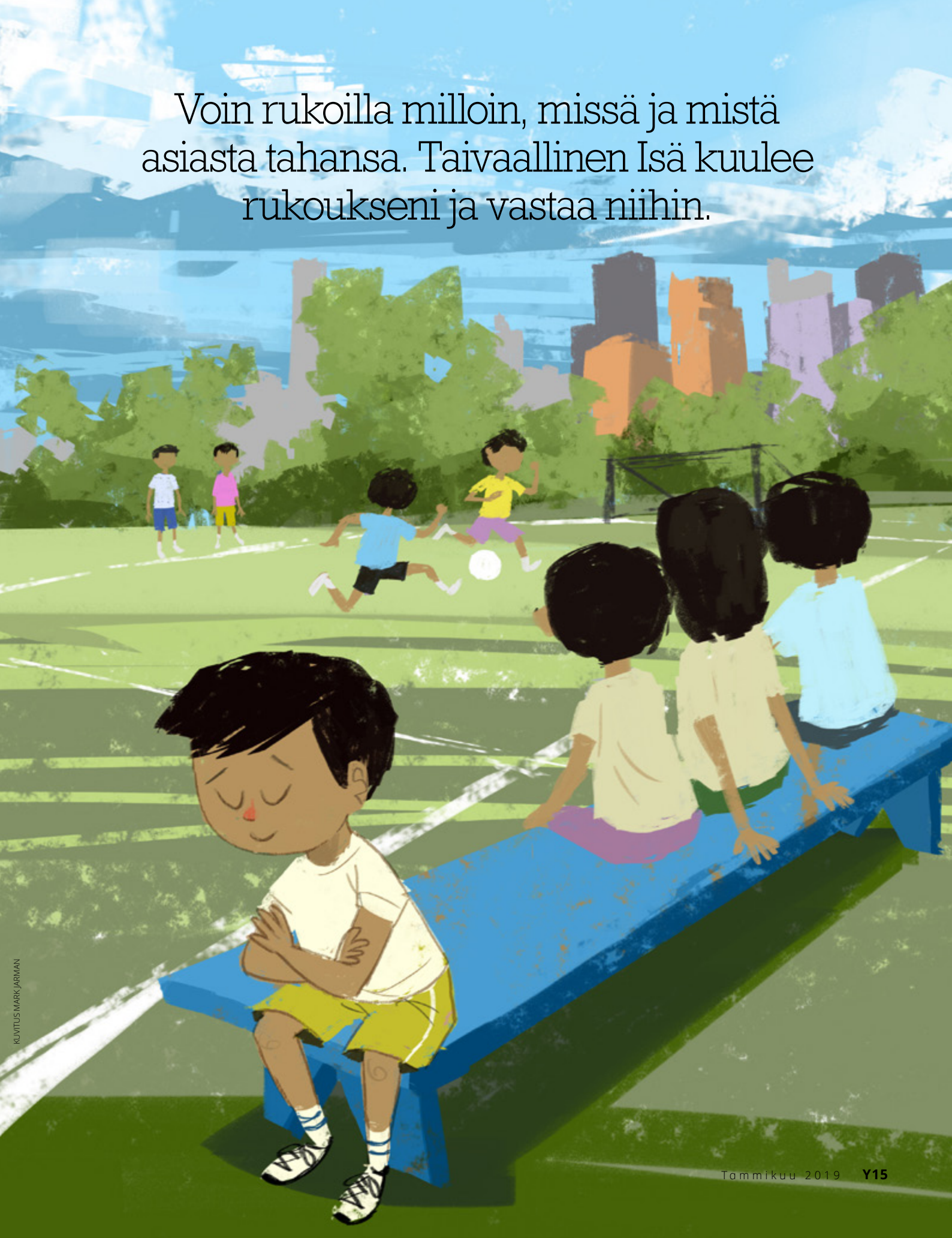
49. 1. Joh. 5:2-5

50. Ilm. 5:1-10

51. Luuk. 2:4-12

52. Ilm. 12:7-11

Voin rukoilla milloin, missä ja mistä asiasta tahansa. Taivaallinen Isä kuulee rukoukseni ja vastaa niihin.

Presidentti Ballard vierailee Texasissa Yhdysvalloissa

Apostolit matkustavat eri puolilla maailmaa palvelemaan ihmisiä ja opettamassa heille Jeesuksesta Kristuksesta.

Kun iso myrsky nimeltä hurrikaani Harvey iski Houstoniin Texasissa Yhdysvalloissa, monien ihmisten kodit joutuivat tulvaveden valtaan tai tuhoutuivat. Presidentti M. Russell Ballard lensi paikalle auttamaan!

1

Heti kun hänen lentokoneensa oli laskeutunut, hän meni suoraan komentokeskukseen, jonne kirkko keräsi tarvikkeita ja josta lähetettiin työhön Mormon Helping Hands -vapaaehtoistyöntekijöitä.

2

Sitten hän kävi niillä alueilla, missä monia koteja oli joutunut tulvaveden valtaan. Jotkin kaduista oli suljettu, joten hän käveli talon luota toisen luo. Hän kuunteli ihmisiä ja välitti heille taivaallisen Isän rakkautta.

3

Hän tapasi lähetyssaarnaajia ja muita kirkon jäseniä, jotka olivat auttamassa.

MITÄ PALVELUTYÖLLÄ TARKOITETAAN?

Jeesus Kristus palveli muita, ja niin palvelevat Hänen apostolinsakin. Yhdistä nämä sanat kuviin, joissa näkyy, kuinka ihmiset palvelevat nykyään!

Auttamalla

Kuuntelemalla

Siunaamalla

Jakamalla

Olemalla ystävällinen

Kuinka voit auttaa jotakuta tänään?

4

Hän puhui eräässä hartaustilaisuudessa ja kolmessa sakramenttikokouksessa, jotta hän pystyi välittämään taivaallisen Isän rakkautta monille ihmisille!

5

Kun presidentti Ballard tapasi erään iäkkään miehen, jonka koti oli vaurioitunut, hän sanoi:

Olen yksi
Myöhempien Aikojen Pyhien
Jeesuksen Kristuksen Kirkon apostoleista.
-- Haluan teidän tietävän, että rakas-
tamme teitä. Ja olemme täällä, koska
Jeesus Kristus haluaa meidän
olevan täällä.

Täydellinen aarre

Eric B. Murdock

Perustuu tositapahtumaan

”Huomenna on aivan erityinen päivä”,
Diegon opettaja sanoi. ”Meillä on
oman aarteen päivä!”

Diego hymyili. Hän piti oman aarteen päivästä! Hän malttoi tuskin odottaa, että pääsisi esittelemään ystävilleen jotakin aivan erityistä.

Koulun jälkeen Diego kertoi äidille suuren uutisen.

”Mitä minun pitäisi viedä?” Diego kysyi.

”Jotakin, mikä on sinulle aivan erityistä”,
äiti sanoi.

”Voin viedä Lobon!”

”En usko, että kouluun voi viedä koiraa”,
äiti sanoi. ”Mutta on muitakin erityisiä aarteita, joita voisit esitellä.”

Pian Diego aloitti aarteenetsinnän! Hän löysi pehmoapinan. Pitäisikö hänen viedä se? Diego kuitenkin jatkoi etsimistä.

Hän katsoi keittiön tuolien takaa. Hän katsoi kirjahyllystä. Hän ei lopettaisi ennen

kuin olisi löytänyt jotakin juuri sopivaa.

Sitten hän katsoi vuoteensa vierestä.
Hän löysi täydellisesti sopivan aarteen!

Diego juoksi näyttämään sitä äidille.
Hän piteli lujasti kiinni aarteestaan.

”Äiti!” hän huudahti. ”Katso! Löysin parhaan aarteen.”

Hän piteli pientä kuvaa, niin että äiti näki sen. Se oli kuva Jeesuksesta, kun Hän oli pieni poika.

Diegosta tuntui hyvältä, kun hän katsoi kuvaa. Hän halusi, että hänen koulukavereistaankin tuntuisi hyvältä.

”Se on aivan erityinen aarre, jota voit esitellä”, äiti sanoi. ”Mitä aiot kertoa luokallesi Jeesuksesta?”

”Että jokainen voi olla onnellinen”, hän sanoi. ”Koska Jeesus rakastaa jokaista!” ●

Jeesus oppi ja kasvoi

Marissa Widdison
kirkon lehdet

Jeesus syntyi
pienä vauvana.
Minäkin olen kerran
ollut vauva!

Maria ja Joosef pitivät
huolta Jeesuksesta.
Kuka huolehtii minusta?

Jeesus kasvoi samalla
tavoin kuin minäkin kasvan.
Hänelle karttui *viisautta*.
Se tarkoittaa, että Hän oppi
uusia asioita.

Hänelle karttui *ikää ja voimia*. Se tarkoittaa, että Hänen kehonsa kasvoi isommaksi.

Jumalan suosio seurasi Häntä. Se tarkoittaa, että Hän oppi taivaallisesta Isästä. Hän oppi rukoilemaan. Hän luki pyhiä kirjoituksia.

Ihmisten suosio seurasi Häntä. Se tarkoittaa, että Hän sai uusia ystäviä. Hän oli ystävällinen muille. Hän auttoi perhettään.

Minä voin auttaa mieltäni ja kehoani kasvamaan. Minä voi oppia seuraamaan Jumalaa. Minä voin olla hyvä ystävä. Minä kasvan hyvillä tavoilla, kuten Jeesus kasvoi! ●

Lue siitä, kun Jeesus oli lapsi, kohdasta Luuk. 2:40–52.

Minä kasvan

Hyvät vanhemmat

Esittelemme iloiten uuden *Ystävä*n! Tämä lehti tulee tilaamanne *Liahonan* mukana. Jos kodissanne ei ole lapsia, toivomme, että jaatte tämän lehden lapsenlapsenne, naapurinne tai jonkun Alkeisyhdistyksen lapsen kanssa.

Uudessa *Ystävä*-lehdessä on

- yli 20 sivua kertomuksia, lauluja ja puuhatehtäviä
- uudenlainen paperi, jonka ansiosta värittäminen, piirtäminen ja leikkaaminen on helppoa
- sanoma ensimmäiseltä presidenttikunnalta
- kertomuksia kahdentoista apostolin koorumin maailmanlaajuisesta palvelutyöstä
- kertomuksia lapsista eri puolilla maailmaa
- aineistoa perheiltoja ja perheen yhteisiä pyhien kirjoitusten tutkimishetkiä varten.

Meistä olisi mukava kuulla

- perheenne kokemuksista käyttäessänne uutta *Ystävä*ä
- kokemuksistanne jakaessanne lehteä muiden kanssa
- kaikenlaisia parannusehdotuksia.

New Friend

50 E. North Temple Street, Room 2393

Salt Lake City, UT 84105, USA

liahona@ldschurch.org

Rakkain terveisin

Ystävä

Etsi lehteen piilotettu Liahona!

SISÄLLYS

- Y2** Ensimmäiseltä presidenttikunnalta: Opi Jeesuksesta
- Y4** Todistuskasveja
- Y6** Toiminta: Uskon siemeniä
- Y7** Laulu: Usko
- Y8** Terveisiä Filippiineiltä!
- Y10** Jääkarkkeja ja lähetystyöpankki
- Y12** Uuden testamentin lukemistaulukko
- Y15** Loistava ajatus: Juliste: Rukous
- Y16** Apostoleja eri puolilla maailmaa: Presidentti Ballard vierailee Texasissa Yhdysvalloissa
- Y18** Täydellinen aarre
- Y20** Seuraa Jeesusta: Jeesus oppi ja kasvoi
- Y23** Värytys sivu: Minä kasvan